

Het pad van Meesterschap

(*'The Way of Mastery'*)

is een boek dat drie delen bevat:

- *De weg van het Hart (1-12)*
'The Way of the Heart'
- *Het pad van Transformatie (13-24)*
'The Way of Transformation'
- *Het pad van Weten (25-35)*
The Way of Knowing'

Voor het Engelstalig origineel, gelieve je te wenden tot:

www.shantichristo.com

Dit is een vertaling van het derde deel:

Het pad van Weten
'The Way of Knowing'

Deze tekst komt naar je toe
als een co-creatie tussen

Jeshua en jou

Ja, ik ben (Jouw naam)

De Christus

Inhoudstafel

- 25: *Jij blijft bestaan zoals jij geschapen werd (- 1 -)*
De finale overgave - er is alleen maar God
Jij bezit de kracht om Nu tot jouw ware natuur te ontwaken
Leven in een onbelemmerd leven
- 26: *Verlossing toestaan (- 9 -)*
De sleutels tot het Koninkrijk ontwikkelen
Toestaan dat verlossing gebeurt
Het spel van zoeken opgeven
Wees de aanwezigheid van de Liefde die God is
- 27: *Het doel van jouw leven is liefhebben (- 20 -)*
Jouw doel in praktijk brengen
Dagelijkse meditaties en oefeningen
- 28: *Jij en jij alleen kan jouw komende dagen scheppen (- 29 -)*
Jij bepaalt welke gedachten jouw leven zullen beïnvloeden
Er kan niets verschijnen dat jij niet tot jezelf geroepen hebt
Hoe de kracht van angst laten verdwijnen
De deuropening naar een groter Godsbewustzijn
- 29: *Vrijheid is Liefde onder alle omstandigheden (- 38 -)*
Niet liefdevolle gedachten wijzigen het chemisch evenwicht van jouw lichaam
De wereld zal jouw gedachten en overtuigingen weerspiegelen
In onvoorwaardelijke Liefde is er geen karma
Karma kan overstegen worden
- 30: *Jij werd geboren om te scheppen (- 45 -)*
Het verschil tussen scheppen en maken
Als Liefde verblijven in elk huidig ogenblik
Ben jij aan het maken of scheppen
Oefeningen om jouw keuzes te observeren en opnieuw te kiezen
- 31: *Jouw vertrouwen en loyaliteit in de Liefde plaatsen (- 55 -)*
Waar heb jij jouw loyaliteit geplaatst
Beperkende geloofsovertuigingen brokkelen vanzelf af in de mate dat de ziel ontwaakt
Plaats jouw vertrouwen in de Liefde die jou geboorte schonk
Wat zal jij kiezen te waarderen
Wanneer jij Liefde kiest, dan word jij vrij
Herbekijk waar jij jouw loyaliteit hebt geplaatst

Inhoudstafel

- 32: Het verlangen van de ziel is Liefde kennen (- 68 -)*
De enige vraag
Thuis komen in de Liefde
De beslissing om enkel Liefde te onderwijzen
Oefeningen om te ontwaken in Liefde
- 33: Er is enkel God en jij bent Dat (- 80 -)*
De simpele waarheid
De beslissing die de kloof dicht
Je realiseren dat alle kracht onder Hemel en Aarde zich in jou bevindt
Kiezen om te bevelen dat enkel God bestaat
De deur naar de tempel van de Hemel openen
- 34: Jij bent hier om de Liefde van God uit te breiden in de schepping (- 94 -)*
Jij bent deel van iets buitengewoons - de ultieme transfiguratie
Jij maakt deel uit van een heel oude familie
De voltooiing van alle spirituele oefeningen
Jouw enige taak
De kracht van de lijn van volgelingen is voor jou beschikbaar
Wat er komen zal
Jij bent gekomen met een missie
Jij incarneert Christus in de wereld
Treed naar voren
- 35: Leven als een soeverein Meester (- 104 -)*
Scheppen als een Meester
Waarnemen zoals een Meester
Al jouw creaties zegenen
Autonoom Meesterschap opeisen
Jou gedragen als een Meester
Dienstbaarheid is de grootste bron van vreugde

25: *Jij blijft bestaan zoals jij geschapen werd.*

We beginnen, Nu.

Geliefde en heilige vrienden, wij treden naar voor om bij jou te verblijven terwijl wij het derde en laatste deel van deze concrete informatie van 'het pad van Meesterschap' beginnen. Deze informatie zal in de loop van de tijd met miljoenen gedeeld worden. We hebben ervoor gekozen om deze laatste reeks lessen 'de weg van Kennis' - 'het pad van Weten' te noemen.

Wat dan, is er nodig opdat ware kennis zou bestaan? Hoe leeft iemand - in om het even welke dimensie van de schepping - die in ware kennis verblijft? Geliefde vrienden, wat noodzakelijk is opdat ware kennis het gehele bewustzijn doordringt, is simpelweg dit: Nog niet één ogenblik heb jij ooit het leven geleefd. In waarheid en in werkelijkheid is het veeleer het Leven, wat niets anders is dan Liefde die stroomt vanuit de Bron van gans de schepping, dat gezocht heeft om als jou te leven. Nooit, op geen enkel ogenblik, heeft er in werkelijkheid een onecht zelf bestaan. Nooit is er een tijd geweest waarin zoiets wat jullie nu het ego noemen, heeft bestaan.

Jij hebt ons al zo vaak horen zeggen dat de waarheid over jou altijd waar is en dat jij blijft bestaan zoals jij geschapen werd - de gedachte van volmaakte Liefde in vorm. Jij komt voort uit de Geest van de Schepper zoals een golf oprijst uit de oceaan. Het grote geheim van jouw menselijke bestaan en inderdaad het grote geheim van de vele reizen die jij ondernomen hebt, is dat ze nooit ergens anders bestonden behalve *binnen* het beeldscherm van jouw eigen geest.

Betekent dit dat jouw dromen geen enkel effect hadden? Binnen de droom, zolang jij verkiest om jezelf ermee te identificeren, zal jij zeker de gevolgen van jouw keuzes ervaren. Maar, Nu, gezien het hart door verlossing werd geraakt en jij werkelijk bereid was om de transformatie te laten gebeuren, is het enige wat telt en herinnerd moet worden het feit dat *jij*, zoals jij *dacht* te zijn, nooit werkelijk bestaan hebt. Het was een rookgordijn. Het was een hersenschim. Het was een illusie.

Kennis bestaat dus uit het glasheldere gewaarzijn, terwijl de schepping voortvloeit uit de Geest van God, dat *jij* de plaats niet kan vinden waar het afgescheiden zelf begint. En jij weet totaal niet waar jouw einde zal gevonden worden. In waarheid, weet jij niet wat er zich in het volgende ogenblik van jouw ervaring zal ontfouwen. En gezien er voor jou *toch* een volgend ogenblik bestaat, kan dit niets anders betekenen dan dat *iets anders jou leeft*.

In het begin van de reis moet er verlangen zijn, want niemand kan zonder verlangen bij de Vader komen. Want net zoals jij de energie van verlangen gebruikt hebt om de droom van afscheiding te dromen, die jouw hart sloot en die jou voortgedreven en gedwongen door angst, oordeel en twijfel op duizenden zinloze reizen bracht, precies zo was verlangen noodzakelijk opdat jij bereid zou zijn om jouw illusies onder ogen te komen. Om steeds dieper naar jouw oordelen te kijken en in te zien dat ze geen

waarde kunnen hebben behalve datgene wat jij er naartoe hebt uitgebreid. Het heeft inderdaad verlangen vereist opdat jij zou *willen* ontwaken.

Net zoals jij de kracht van intentie gebruikt hebt om de overtuigingen en de waarnemingen die de basis zijn van de droom van afscheiding in jouw denkgeest te griffen, zo ook heb jij geleerd om binnen de tijd intentie, wat niets anders dan jouw schepping is, te gebruiken om te ontwaken uit de tijd en uit de angst.

Net zoals jij de kracht van het toestaan ooit gebruikt hebt om aan de scheppingen die jij binnen jouw denkgeest vasthield, de toestemming te geven om schijnbaar voor jouw ogen vorm te krijgen en alzo toe te staan dat hun 'werkelijkheid' zich zo diep verankerde dat er letterlijk werelden uit geboren werden, precies zo moest jij binnen het proces van transformatie het toestaan gebruiken en jezelf *toestaan* om te voelen wat jij voorheen niet wou voelen. Jij moest jezelf toestaan om anders te kijken naar datgene waarvan jij voorheen volhield dat het enkel op een bepaalde manier kon gezien worden. Toestaan is precies dat veld geweest waaruit al jouw lessen in vergeving ontsprongen zijn.

Toestaan is de meest centrale sleutel geweest in het proces van genezing en ontwaken. Want wanneer jij de kracht van het oprechte toestaan begint te raken, dan begin jij de eerste fases van *ware* vrijheid te proeven. Jij hebt geleerd en ontdekt dat, net zoals jij een nieuw begin de toestemming gaf om te verschijnen, jij nu ook de kracht bezit om binnen het veld van fenomenen dat jij 'de wereld' noemt, toe te staan dat dingen een einde kennen.

Maar ik zeg jou dat overgave de voltooiing is van de sleutels tot het Koninkrijk. Zoals jij jou ooit moest overgeven aan jouw illusies om de fundamentele energie van jouw wezen te identificeren met jouw illusies, zo moest jij ook leven in overgave om zelfs het toestaan toe te staan. Net zoals jij leerde om in overgave te rusten om zelfs intentie toe te staan, zo leerde jij om in overgave te rusten om toe te staan dat verlangen zich in jou vernieuwde. En precies zo doet nu de finale overgave haar intrede wanneer jij 'het pad van Weten' betreedt.

De finale overgave - Er is alleen maar God.

Dit is de overgave die buiten het begrip van alle talen en religies van jouw wereld valt, het ligt voorbij alles wat kan gezegd of geuit worden, maar het ligt niet buiten datgene wat kan gekend, gevoeld, ervaren en geleefd worden!

Want in overgave kijk jij naar een volmaakt onschuldige wereld, ongeacht of die nu buiten het lichaam of binnen de lichaam-denkgeest zelf lijkt te zijn. Jij kijkt naar alles van de wereld dat komt en gaat en jij stelt vast dat alle dingen in zichzelf volmaakt leeg zijn. Jij kijkt naar binnen en ontdekt dat jij niet langer de behoefte kent om datgene wat de lichaam-denkgeest vanaf het moment van de conceptie ervaren heeft uit het bewustzijn, uit jouw gewaarzijn te weren.

Niet langer is er een '*zichzelf-zoekende God*'. Waar en wanneer dat zelf wordt overgegeven, ontwaakt de denkgeest tot de eenvoudige werkelijkheid dat er *alleen maar God* is. En *jij bent* die Ene.

En terwijl jij woorden zoekt om voor jezelf of voor een ander het grote wonder, het grote mysterie, de grote waarheid, de grote eenvoud van het ontwaken uit te drukken in ware kennis, zal jij streven om een manier te vinden om te communiceren, net zoals ik manieren heb gezocht om met jou te communiceren. Jij zal zoeken om met jouw broeders en zusters te communiceren dat er alleen maar God is.

En toch bestaat eveneens de kracht van het bewustzijn om jezelf waar te nemen als het geschapene, wat jij in waarheid bent. Want *God schenkt geboorte aan God en kijkt terug op Zichzelf*. Een mysterie van pure vreugde schenkt geboorte aan tijdelijke vormen opdat dit pure mysterie begrepen kan worden.

Jij bent dus dit specifieke proces waarbij die Ene, die als enige bestaat zonder tweede, de tijdelijke vorm schept via dewelke die Ene zichzelf begrijpt en kent. Jij bent die Ene die een volmaakt *effect* is van het mysterie dat voortvloeit uit zichzelf en datgene zichtbaar maakt wat onzichtbaar was en doorheen tijd en vorm geboorte schenkt aan datgene wat er niet kan in vastgehouden worden. Jij kunt het niet controleren. Liefde staat ver buiten alle maatstaven. Jij kunt het niet bevatten. Liefde kan geen bezit zijn. Het kan alleen toegestaan worden.

Het is inderdaad daarom, geliefde vrienden dat de specifieke *sleutels* waarbij jij ooit de kracht van jouw eigen bewustzijn gebruikte om de illusie van een afgescheiden zelf te maken, ook de specifieke *sleutels* zijn die door jouw eigen bewustzijn gebruikt worden om te ontwaken tot de waarheid dat jij nooit bestaan hebt. Er is nooit iets anders dan *dit* mysterieuze ogenblik. En alle dingen werden geboren vanuit volmaakt mysterie.

De ontwaakte geest - de geest ontwaakt uit valse arrogantie - kijkt naar alle dingen en zegt:

Ik ben die Ene.

Maar er bestaat geen enkel spoortje afscheiding of dualiteit, want jij bent niet gescheiden van alle dingen die verschijnen - de wind die blaast doorheen de bomen, de slierten van een koude winterregen, de warmte van de zon op de huid van jouw lichaam, de omhelzing van een geliefde of het gelach van een kind.

De ontwaakte geest die in volmaakte kennis verblijft, *blokkeert* niet langer waarnemingen, gevoelens, de gedachtestroom of de stroom van ervaringen. Hij is er niet langer op uit om te kijken hoe hij de dingen anders kan maken dan wat ze zijn. Hij kijkt en leeft uitsluitend vanuit datgene wat hij werkelijk wil: eenvoudig verblijven in zijn eigen natuur en het Leven toestaan om te stromen vanuit die natuur, dansend in de onbegrensde, ontelbare vormelijke vertoningen.

Wat dan is er vereist opdat ware kennis kan bestaan? Wat is er inderdaad nodig om te verblijven in 'de weg van Kennis'? Het is het volgende *ten volle* aanvaarden: Niet één spoortje van al jouw zoeken heeft jou ooit dichterbij de werkelijkheid gebracht. Niet één module heeft ooit de kracht gehad om jou dichterbij God te brengen. En het was voor jou nooit mogelijk om vordering te maken in de richting van het bewustzijn van God. Want al die tijd was jij die Ene die jij aan het zoeken bent en die zich voordoet een zoeker te zijn.

En om welke reden heb jij met de gedachte van afscheiding gespeeld? De reden is eenvoudigweg deze: *om het te doen*. Want de Geest van God ontkent *geen enkele*

mogelijkheid, want hij ziet dat niets de puurheid van zijn eigen wezen kan verhullen. God verblijft voor eeuwig in Haarzelf - oneindig, onmetelijk, stralend en stil - het onbegrensde veld van pure kennis, pure wijsheid, waaruit *alle* dingen en *alle* mogelijkheden verschijnen. Dit is waarom ik ooit tot jou zei:

Jij hebt nooit naar een ander gekeken,
want jij ziet enkel jouw Zelf.

Jij bent vrij om jezelf te oordelen door je broeder te oordelen en daarbij een vorm van ervaring te scheppen. Maar zelfs die vorm van ervaring is niets anders dan de volmaakte werkelijkheid van God. En dat is wat jij bent!

Wat dan vereist ware kennis? God. Vanaf het specifieke ogenblik dat jij voor het eerst de gedachte had "Ik wil God", verscheen zelfs die gedachte binnen het veld waarvan jij gelooft dat het jouw beperkte gewaarzijn is, dat zich voordoet als een beperkte lichaam-denkgeest, gekweld door angst en twijfel en schuld en al het overige. Dit alles is een illusie. Die gedachte van God te willen - het ogenblik dat jouw reis naar huis begon - *die gedachte* is de aanwezigheid van God die zichzelf ontwaakt tot datgene wat nooit verloren ging.

Wat ware kennis vereist, is God. De dorst die jij voelde voor God, is Gods dorst voor Haarzelf. Jij bent letterlijk het veld van gewaarzijn van God waarbinnen God bewust is van Hemzelf, want jij bent de *kracht* van God. En *enkel* door middel van die kracht was het voor jou ooit mogelijk om jou bewust te zijn van iets dat schijnbaar *anders* was dan God. Want zelfs angst rust in Liefde.

Zelfs angst, het samentrekken en de droom van afscheiding, vereisen Liefde. Want Liefde staat alles toe, vertrouwt alles, omarmt alles en overstijgt daardoor alles.

In wat jij misschien nog wil waarnemen als 'jouw eigen ervaring', alsof het iets is dat los van jouw broeders en zusters staat, alsof het gescheiden en los van de schittering van de sterren staat, en de dans van het zonlicht op het water, en de gedachte van de geniale denkgeest van een wetenschapper, en het wenen van een pasgeboren kind - zelfs al wil jij nog steeds volhouden dat jij iets hebt als een 'privé ervaring' - dan nog vereist die privé ervaring de aanwezigheid van God. Elke gedachte die jij ooit vast hield, bestond enkel omdat Liefde ze toestond!

Jij bezit de kracht om Nu tot jouw ware natuur te ontwaken.

Heb jij dan geleden omdat God dit gekozen heeft? Totaal niet, want in waarheid - en luister alsjeblieft aandachtig - *bestaat lijden niet*. Alleen de werkelijkheid van de Liefde kan bestaan. Jij bent diegene met de kracht om tot jouw ware natuur ontwaakt te zijn - precies hier, precies nu! Inderdaad, pas wanneer *jij* jouw gehechtheden aan de theorieën, de meditaties, de gebeden, de religies, de tekstboeken hebt opgegeven, pas wanneer jij de gehechtheid aan elke vorm hebt opgegeven en enkel nog de beslissing neemt om in het simpele weten te verblijven dat jij die Ene bent, *pas dan* zal kennis jouw gewaarzijn doordringen.

Als jij iets zou *moeten* doen om God te *bereiken*, dan is God gescheiden van waar jij nu bent. En toch is het precies die Liefde van het pure bewustzijn die jou de kracht schenkt om waar te nemen dat jij iets moet doen om tot God te komen. Daarom is God altijd aanwezig. Als er werkelijk een vorm van meditatie was die jou kan verlichten, dan zou dat betekenen dat *jij* op een bepaald punt *werkelijk* van God gescheiden was. Maar het is voor die Ene onmogelijk om van zichzelf gescheiden te zijn.

Sta daarom de denkgeest toe om te rusten in de eenvoud dat wat waar is, al altijd waar was en dat, waar jij ook verblijft, jij niets anders bent dan de manifestatie van Die Ene die zich vertoont als een man of een vrouw.

Binnen ware kennis, binnen oprecht ware kennis, die enkel *hier-nu* bestaat en nooit morgen kan bekomen worden, is er niets anders dan de zuivere eenvoud van het moment dat verschijnt en bekeken wordt in volmaakte onschuld. Binnen ware kennis is er volmaakte vrede. Binnen ware kennis verblijf jij ontwaakt en ben jij getuige van het spel en het schouwspel van alle fenomenen die inderdaad enkel verschijnen binnen dat ene Bewustzijn dat het Zoonschap is.

Ik heb jou al vaak verteld dat jij geen foute stap kan zetten en dat niemand ooit een foute stap heeft gezet op zijn of haar reis. Hoe zou dit ook mogelijk zijn binnen het veld van pure Liefde dat God is? Alleen Liefde is werkelijk.

Jij hebt jezelf - als God - toegestaan om vormen van ervaringen samen te stellen, louter en alleen maar om het te ervaren. Elke traan die jij gehuild hebt, elk verlies dat jij gevoeld hebt, is niets anders dan Gods keuze om dit te ervaren. *En jij bleef in alle eeuwigheid vrij om elk moment opnieuw te kiezen.* En jij zal inderdaad zonder ophouden opnieuw kiezen. Want er is nooit een 'tijd' dat God zal ophouden te bestaan. Want als God *kon* ophouden te bestaan dan is God niet God, want dan zou er een veld van energie nodig zijn waarin het 'niet-zijn' kan bestaan.

De geest die ontwaakt, dient enkel de Heilige Geest en de Heilige Geest is niets anders dan jouw juist gerichte denkgeest. En wat kan de juist gerichte denkgeest anders zijn dan ware kennis?

'De weg van Kennis' is een weg van ongehinderd voelen, het ongehinderd toestaan van niet alleen datgene wat rondom jou is, maar van datgene wat zich vanuit jouw binnenste voordoet. Het werk dat ik doe om deze lessen met jou te communiceren wordt niet gedaan omdat iemand eist dat ik dit doe. Het ontstaat binnen het Bewustzijn van God wat de essentie *is* van alles wat ik ben als Christus. Het ontstaat en wordt door mezelf waargenomen en toegestaan. En daardoor is het werk gedaan.

Dit is niet anders dan wat jij van moment tot moment ervaart. Wanneer jij naar een vallende regendruppel kijkt die het venster raakt waar jij doorheen kijkt, dan heb jij de kracht van het bewustzijn gebruikt, en dan ben jij de aanwezigheid van de kracht van dit bewustzijn. Die kracht is niet anders dan datgene wat mij doordringt en via dewelke deze communicatie tot stand komt.

Het enige wat er in alle pogingen om het Zoonschap te laten ontwaken gebeurt, is dat die Ene tot zichzelf spreekt. Hij spreekt tot zichzelf omdat een ander aspect van zichzelf, een andere golf van de oceaan, nog steeds doet alsof hij werkelijk het verlies van gewaarzijn veroorzaakt heeft.

Kijk rondom jou, geliefde vrienden. Want ooit heb ik jou gevraagd om te overwegen dat jij niet weet waartoe iets ook maar dient. Ik deed dit omdat jij *geloofde* dat je een afgescheiden zelf was en dat jouw oordelen en waarnemingen en definities van alle dingen een werkelijkheid hadden die *buiten* jouw denkkeest lag. Daarom vroeg ik jou “Kijk om jou heen in ware nederigheid, want jij weet niet waartoe of waarvoor iets ook maar dient.”

Want als jij naar jouw broeder of zuster kijkt en hen als afgescheiden van jouzelf ziet, als iemand van wie jij iets kan bekomen als winst op jouw reis, dan heb jij werkelijk niet geweten waartoe jouw broeder of zuster dient.

Dit is de enige reden waarvoor jouw broeder of zuster *kan* bestaan: om datgene te zijn waar God naar kijkt en enkel Zichzelf ziet. Een broeder of zuster is slechts voor één reden in het veld van bewustzijn dat jij het jouwe noemt: om geliefd te worden, om gevierd te worden, om mee verenigd te zijn in het scheppen en het uitbreiden van het goede, het heilige en het schone.

Betekent dit, wanneer je naar anderen kijkt, dat zij dit *zouden* moeten vatten? Helemaal niet, want die Ene die jij bent en zich doorheen hen manifesteert, kan ook kiezen om in zijn oneindig volmaakte vrijheid waanzinnig te blijven. En wat dan nog?

Niets kan jou verhinderen om met Liefde te kijken en het spel en het schouwspel van alle vormen toe te staan om zijn dans van geboorte en sterven, van verenigen en afstand nemen, van scheppen en ontbinden, verder te zetten. Alle dingen die kunnen ervaren worden, moeten uiteindelijk toegelaten worden om te stromen zonder obstructies binnen jouw denkkeest. Geboorte laat het sterven verschijnen, en het sterven laat geboorte verschijnen in een onophoudelijk schouwspel - niet als iets dat strijdt *om* te leven, maar *als* het Leven zelf.

De werkelijkheid van al wat jij bent, blijft voor eeuwig onveranderlijk en puur. Jij bent als de lucht waar doorheen alle wolken dansen en spelen. Jouw letterlijke ervaring van moment tot moment, zelfs deze van het moment waarin jij denkt dat jij een afgescheiden zelf bent dat morgen failliet zal gaan omdat jij gisteren een verkeerde beslissing nam, zelfs *dat* kan toegestaan worden, kan vertrouwd worden, kan gewaardeerd worden, kan waargenomen worden vanuit de weidse ruimte van een hemel die alle wolken kan omarmen, vanuit een plek van volmaakte kennis.

Er kan geen grotere vreugde zijn dan in elk moment te belanden met niets dat bekomen moet worden, niets dat verwezenlijkt moet worden, niets dat weerstaan moet worden. Wanneer weerstand losgelaten is, door de simpele keuze om het los te laten, dan zal je ontdekken dat er gedurende al die tijd in werkelijkheid alleen maar God was.

Leven in een onbelemmerd Leven.

Hoe dan, leven hen die in ware kennis verblijven? Dit kan je eenvoudig beantwoorden: “Om het even hoe ze willen”. Want in een ongehinderd Leven krijgt die Ene de toestemming om alle keuzes te *in-formeren*. Er is niet langer iets waarvan jij gelooft dat je het nodig hebt, er is niet langer iets waarvan jij gelooft dat het iets aan jou kan toevoegen. Want wie heeft door een gedachte op te pikken, wie heeft door een actie te

ondernemen, wie heeft door het geloof in één of andere religie ooit een centimeter toegevoegd aan zijn lichaamslengte? Hoewel het lichaam verschijnt en verdwijnt als een kortstondige wolk van illusie in het veld van de schepping, blijf jij ongehinderd en onmetelijk. Hoe kan er aan de eeuwigheid iets worden toegevoegd? Jij bent zuiver Bewustzijn. En niets van wat jij ooit gedaan hebt, heeft ooit iets aan jou toegevoegd, net zoals niets van wat jij ooit gedaan hebt iets van jou heeft weggenomen.

Elk ogenblik is dus volmaakt ongerept en eerlijk en onschuldig. Elk ogenblik dat zonder belemmering wordt omarmd en toegestaan, *is* letterlijk de aanwezige staat van de Hemel. Dat is waarom ik ooit heb gezegd:

De Hemel is verspreid over de oppervlakte van de aarde,
maar de mens ziet het niet.

Maar het vereist de Hemel om te kiezen iets anders te zien. Dit is het glibberige punt waarop 'de weg van Kennis' rust. Het is moeilijk te begrijpen omdat het *geen inspanning vereist*. Je kan niets anders zijn dan die Ene die *verschijnt* als de dans van een tijdelijk spel van energie dat schijnbaar afgescheiden is van andere energiespelen. Maar het Zoonschap is één. Elke boom, elke regendruppel, elke molecule, elke gedachte, elke niet-gedachte - al deze dingen zijn het Zoonschap. Is het geen tijd om te ontwaken voorbij een specifieke taal die enkel tot de mensheid spreekt?

Herinner jou dat al jouw lijden enkel voortvloeide uit de illusie dat jij een afgescheiden lichaam-denkgeest bent die onderworpen is aan de verwoestingen van de tijd, de onzekerheden van de wereld, om met zekerheid het slachtoffer te worden van de dood. Al die tijd ben jij echter de *kracht* waarmee jij gekozen hebt om dit te geloven!

Betekent dit dat je eenvoudigweg kan zeggen "Ik ben nu ontwaakt en ik hoef de gevoelens die nu opkomen niet meer te voelen"? Helemaal niet!

Want Liefde weerstaat niets. Liefde omarmt alle dingen. Liefde verlangt alle dingen. Liefde ontwaakt tot de Waarheid dat alleen God is. En God wil de totaliteit van Zijn schepping omarmen *doorheen* jou, *als* jou, *in* jou, *voor* jou en voor Hemzelf! Want er zijn geen verschillen tussen God en jou. *Jij bent die Ene*.

Hoe dan, leeft iemand die ontwaakt is? Ik heb jou het antwoord al eerder gegeven: op om het even welke manier dat diegene die ontwaakt is dat wenst! En, luister goed, hier komen we tot de essentie van datgene dat we in de komende lessen zullen doen. We zullen niet langer vragen stellen over wat we *zouden* moeten doen. Ik zal jou niet langer vragen om je af te vragen wat er verkeerd liep, maar veeleer om te leven in de zuiverheid en de kracht van die ene vraag waarin God constant vertoeft:

Wat wil ik?

Want hier, in volmaakte overgave, is de denkgeest teruggekeerd naar puur verlangen - niet het verlangen om winst te halen voor een afgescheiden zelf, maar het verlangen naar datgene wat uitdrukking schenkt aan de totaliteit van God. "Wat wil ik?" is de vraag die God *als* jou aan Hemzelf stelt.

Ja, dit betekent inderdaad dat jij volmaakt vrij bent om het veld van verlangen te genieten. Ben jij dan in staat om te weten wat jij werkelijk verlangt? Absoluut, wanneer jij beslist dat jij niet diegene bent die jij ooit geloofde te zijn. Dit vereist alleen maar de

beslissing om te erkennen dat er niets kan bestaan behalve God en dat jij daarom die Ene bent. Jij bent heel en vrij - *NU!*

Ik heb jou vaak de aanwijzing gegeven dat de totaliteit van mijn leven, *mijn reis* terug naar God was. Ik heb dit in vrijheid gekozen, niet omdat ik gescheiden was van God, maar omdat ik ontwaakt was tot de waarheid:

Wat kan er anders bestaan behalve de Liefde van God?

Ik verkoos om naar de lichaam-denkgeest te kijken en te leven binnen die ene vraag "Wat wil ik?" Eén iets wat ik verlangde te demonstreren, was dat de dood *niet werkelijk* is.

Wat zal jij kiezen te demonstreren? Want beschouw mijn demonstratie niet als iets groots dat voorbij jouw mogelijkheden ligt, maar zie veeleer in dat alles wat jij demonstreert *dezelfde* kracht vertegenwoordigt. Want het vloeit immers voort uit *die* kracht, het verblijft in die kracht en het manifesteert die kracht. Het is de levende adem en de werkelijkheid van God!

Daarom zullen wij, wanneer wij verder gaan in deze lessen, onze aandacht beginnen richten op de volmaakte vrijheid om uit te zoeken wat verlangd wordt. Want de ontwaakte geest ziet in dat wanneer jij werkelijk leeft in 'heilig egoïsme' dat jij dan onvermijdelijk in volmaakte harmonie danst met jouw broeder of zuster, los van de manier waarop *zij* verkiezen om naar jou toe te reageren.

Het is onmogelijk om van elkaar gescheiden te zijn. Het is onmogelijk om een ander leed aan te doen. Het is onmogelijk om niet *één* te zijn met diegene die voor jou staat. Er is alleen maar de dans en het spel van de schepping. Er is niets anders dan het vieren van Gods eeuwige werkelijkheid. Er is alleen maar de erkenning dat God vreugde is en geen depressie. Alle depressie vloeit voort uit weerstand, het belemmeren van de stroom van gewaarzijn, de poging om het onbegrensde te begrenzen.

De geest die alles toestaat, alle dingen vertrouwt en alle dingen omarmt, *is* alle dingen. En hoewel het lijkt alsof jij leeft, zal jij niet leven. Het is louter die Ene die leeft als jou. Jij bent vrij. Jij bent onmetelijk. Jij bent zonder geboorte en zonder dood. Jij bent zoals ik ben. Jij bent diegene die ontwaakt is, de gezalfde, de messias. Jij bent die zachte aanraking van de Liefde in een tijdelijke illusie, een poging om anders te zijn dan Liefde. En waarom niet? Het is niets anders dan een spel - een onschuldig spel.

Daarom zullen we deze les beëindigen met die ene vraag waarvan wij jou vragen om erin te leven:

Geliefde vriend, oh Heilige Ene, wat wil jij?

En wordt dit verlangen gedragen door de vrijheid van de Liefde of komt het voort uit de creatie van een zinloze angst? Verlang dat het enkel uit Vrijheid komt en jij zult jouw verlangen hebben.

En daarmee, geliefde vrienden, is de vrede met jullie. Wij verheugen ons in ieder geval om met jullie samen te zijn. Ga dan in vrede. Amen.

26: Verlossing toestaan.

Geliefde en heilige vrienden, het is met grote vreugde dat we naar voor treden om op deze manier bij jullie te verblijven. De vormen van communicatie zijn feitelijk onbeperkt. Communicatie vereist enkel de bereidheid van om het even welke twee denkgeesten om zich te verenigen. Vereniging vereist de bereidheid om jouw gedrevenheid om gelijk te hebben in te trekken. Het intrekken van jouw gedrevenheid om gelijk te hebben, vereist de erkenning dat geen enkele denkgeest weet wat iets *is* of waarvoor iets *dient*.

Want in de reis die begon met 'de weg van het Hart' en zich verder zette in 'het pad van Transformatie' en nu zijn hoogtepunt bereikt op 'de weg van Kennis', heb jij mij al ontelbare keren horen zeggen dat om te ontwaken in herinnering, het absoluut noodzakelijk is om - boven alles - de keuze te maken om te willen denken met de Geest van God.

Denken met de Geest van God vereist dat jij opnieuw onderwezen wordt. Onderwezen worden houdt de bereidheid in om te leren. En de bereidheid om te leren veronderstelt dat jij bereid bent om een lege ruimte te scheppen die gevuld kan worden met een nieuwe substantie, een nieuw elixer, een nieuwe alchemie.

De sleutels tot het Koninkrijk ontwikkelen.

Het pad dat de ziel weer in volmaakte herinnering brengt, vereist daarom dat de sleutels tot het Koninkrijk ontwikkeld worden: verlangen, intentie, toestaan en overgave. Toestaan is opnieuw de meest belangrijke van deze sleutels.

Er is niemand die deze woorden leest die op zijn minst nog niet een toereikende mate van verlangen ontwikkeld heeft. Het is misschien nog niet voor de volle honderd procent vervolmaakt, maar het verlangen was zeker al aanwezig. Want niemand zou in mijn aanwezigheid treden, niemand zou in communicatie treden met deze groep wezens - meesters, leraren en vrienden die eenvoudigweg gekend worden als 'de lijn van volgelingen' en voor wie ik de eerste spreker blijf - wanneer die nog niet *reeds verlangde* om te helen, te ontwaken en te herinneren.

Intentie is de enige plaats waarop jij de wil, het geschenk dat de Schepper oorspronkelijk aan jou gaf, op de juiste manier kan beginnen gebruiken. Want het juiste gebruik van de wil of zuivere intentie, is het uitbreiden van het goede, het heilige en het schone. Elke denkgeest die zijn ervaring overschouwt en heeft ingezien dat angst vaker aan het stuur zat dan liefde, zal intentie op de juiste manier gebruiken om hulp te vragen bij het corrigeren van de denkgeest, zodat die denkgeest zelf, die ziel, terug in lijn komt te liggen met de wil van God.

In lijn komen liggen met de wil van God is geen houding van onderdanigheid, hoewel het voor het waanzinnige ego wel zo aanvoelt. Maar voor het zuivere hart, voor de

zachtmoedigen die de aarde zullen erven, voor diegenen die hun waanzin herkennen en het willen transformeren tot volmaakte gezondheid, is het in lijn komen met de wil van God door middel van volmaakte intentie niets anders dan het zoeken van het eigen hoogste goed. Het is helemaal geen verlies. Het is volmaakte herinnering.

In die lijn komen te liggen is net zoals het opgeven van één van jouw gouden munten om in de plaats daarvan miljoenen gouden munten te ontvangen. Het is zoals het opgeven van een lappenpop om in de plaats daarvan in een werkelijke liefdesrelatie van vlees en been, van emotie en passie te stappen. Het is zoals iemand die de hoop op een slokje water opgeeft en naar de kraan stapt om de kop te vullen met levend elixer.

Begrijp dat intentie, wanneer het volledig gericht is op het verlangen naar God alleen, niets van jou kan wegnemen dat jij werkelijk verlangt. Integendeel, het zal datgene wat jij al altijd verlangde, wat jij in een verleden al kende en nu terug naar jou toeroept, bij jou brengen.

Geliefde vrienden, er zijn velen onder jullie die de waarheid van datgene wat ik wil zeggen geproefd hebben. Toestaan is de belangrijkste sleutel tot het Koninkrijk. Want toestaan vereist het intrekken - langzaam, met veel geduld, soms pijnlijk - van elke voorstelling die jij ooit van iets of iemand hebt vastgehouden. Het is afdalen in de totale erkenning van jouw onwetendheid, een volledige erkenning van jouw met vreugde gevulde afhankelijkheid van de corrigerende kracht van de Heilige Geest.

Toestaan vereist een ontwikkeling *in de tijd*. Wees er maar zeker van dat wanneer het verlangen om te helen en te ontwaken aanwezig was, dat jouw Vader dan via de Heilige Geest aan het werken is om elk moment van jouw ervaring te hervormen - *elk afzonderlijk moment*. Zodat de juiste leraren, de juiste lessen, de juiste boeken, ja, zelfs het juiste weer, kunnen tot jou komen en jou verder drijven om te kijken naar alle hoeken van jouw ontevredenheid, alle hoeken van jouw oordelen, alle hoeken van jouw onzekerheid, alle hoeken van jouw op angst gebaseerde definities van wat Liefde is, van hoe het leven er zou moeten uitzien en wat de gevolgen zouden moeten zijn.

Met andere woorden, de totale wereld die jij per vergissing hebt gemaakt, moet aan de oppervlakte van jouw denkgeest worden gebracht voor correctie.

Toestaan is zoeter dan de smaak van honing. Want toestaan is dat veld waarin wonderen uiteindelijk beginnen gebeuren. Wat is een wonder? In feite is het totaal geen verandering. Het is veeleer de erkenning van wat er altijd al was - dat er een Liefde is, een *kracht* die doorheen jou wil leven, die jou in alles wil leiden, dat jij de kapitein van het schip niet moet zijn, dat jij enkel bereid moet zijn om de cruise te maken.

Deze drie sleutels, die in zekere zin *actief* zijn - wat betekent dat ze ervaren worden binnen de tijd, dat ze vragen doen oprijzen, dat ze een zeker besluit vereisen en toewijding en vertrouwen - bereiken uiteindelijk hun hoogtepunt in overgave. Maar dit hoogtepunt bereiken is niet iets wat jij voor jezelf doet.

Integendeel, wanneer het zaad goed werd geplant, wanneer de grond werd ontgonnen en bewerkt, wanneer de wijze boer ervoor gezorgd heeft dat de weersomstandigheden, de bewatering, en al het overige optimaal waren, zodat het zaad kon gevoed worden,

dan is overgave zoals de bloemblaadjes die op hun eigen tijd verschijnen. Hier kan de boer niets anders doen dan wachten op de genade die neerdaalt.

Hij merkt misschien niet op dat de bloemblaadjes verschijnen als resultaat van alles wat vooraf ging: de keuze van het zaad, het wachten op het juiste moment om te planten, het dagelijkse wieden en bewerken van de tuin. Met andere woorden, *de keuze* om momenten van gebed binnen te treden. *De keuze* om te zien waar angst zich gehuisvest heeft in de denkgeest en dit over te geven aan de Heilige Geest. *Het ontwikkelen* van de overgave van elke beslissing, dag na dag, moment na moment. Hij zal het oorzakelijke verband misschien niet opmerken. Hij zal enkel getuigen en zien dat de bloemblaadjes verschijnen.

In sommige culturen worden deze verschijnselen 'bijzondere gaven' genoemd zoals helderziendheid, helder horen, de mogelijkheid om het lichaam te verlaten, de mogelijkheid om te communiceren met wezens zoals mij, of de mogelijkheid om de ziel van een ander te zien en te lezen.

Maar belangrijker dan al deze aspecten is vrede. Vrede is het hoogtepunt van de spirituele reis. Het wordt het *veld* waarin iemand tot het Koninkrijk is toegetreden en waarbinnen hij nu in volmaakte vrijheid reist - een vrijheid die door de menselijke denkgeest, die nog steeds leeft in angst, twijfel, afscheiding en zelfs de meest subtiele sporen van egoïsme, niet kan worden begrepen. Vrede is het doel. Maar vrede is geen passiviteit. Het is werkelijk de zetel van de creatieve kracht. Want jij werd geschapen om het goede, het heilige en het schone te scheppen.

Gedurende een bepaalde tijd heb jij geleerd om iets anders te maken. Maar deze creatie is nergens anders verschenen dan binnen de geest. Het is slechts een hersenschim of een illusie. Maar omdat jij de kracht ontwikkelde om illusies te creëren, heeft de reis naar God verlossing nodig, het proces waarbij jij jouw wil, de ego-denkgheest overgeeft aan de Heilige Geest voor correctie.

Deze reis zal jou naar de kern brengen van datgene waarvan jij niet weet dat jij het niet weet. Dat zorgt ervoor dat het onbewust is. Want jij hebt de kracht van de geest gebruikt om jouw angsten buiten jezelf te duwen - waar ze in feite in kracht toenemen, maar waar jij er niet rechtstreeks mee geconfronteerd hoeft te worden. Ontkenning en onderdrukking, zoals ze dit omschrijven in jouw psychische termen, is de wortel van de creatie van het ego. Dat wat verborgen werd, moet nu kenbaar worden gemaakt. En in het kenbaar maken, kan verlossing plaatsvinden.

Zoals ik al zo vaak met jullie gedeeld heb: Wees dankbaar voor de verlossers die naar jou toegezonden worden. Zij komen in vele gedaanten en vormen. Sommigen onder jullie zouden naar mij opkijken als jouw verlosser. In de zin dat ik naar jou werd toegezonden als een leraar die ik ben. Maar het is enkel het *onderricht* dat jou verlost, niet ik.

Jouw leraren zullen vaker verschijnen als diegenen die binnenin jou jouw diepste reacties oproepen, jouw hevigste oordelen en jouw *zekerheid* dat jij gelijk hebt! Wanneer deze dingen naar boven komen en jouw vrede verstoord is, jouw felste reactie geprikkeld werd, jouw grootste gevoeligheid geraakt werd, dan is *daar* de *grens* die om jouw aandacht vraagt!

Want herinner jou altijd dat er niets naar jou toe kan komen tenzij jij het vanuit jouw binnenste naar jou toegeroepen hebt om dieper te kunnen groeien in vergeving, in wijsheid, in liefde en in de kracht van Christus.

En wanneer verlossing de meest fundamentele en radicale lagen begint te raken, dan begint de zoetheid van de vrede in jouw herinnering te dagen - eerst nog zwakjes en daarna steeds meer en meer. Iemand komt tot realisatie. Herinner jou wel dat de hele reis een reis is met niet de minste afstand naar een doel dat nooit veranderd kan worden. Het is alleen maar een verandering in de geest, een herinnering. Realisatie kan dus de erkenning zijn van iets zoals "Oh, ik was gewoon om op deze manier te denken en nu zie ik de leegte in van zo'n dwaze dingen".

Zo snel, zo vliegensvlug - het is over, weg ermee. Waar ging de illusie heen? Het werd uitgewist door de kosmische gom aan het einde van jouw potlood, dat vastgehouden wordt door de Heilige Geest vanuit jouw verlangen, jouw intentie, jouw keuze om toe te staan en vanuit jouw ontwikkeling van de middelen die jou ondersteunen om opnieuw te kiezen, om uitsluitend Liefde te willen.

Genade zuivert de geest. Genade is een rechtstreekse gift van jouw Vader. Het is die energie of kracht van Liefde die neerdaalt in een denkgeest die er een plaats voor heeft bereid. Jij zou kunnen zeggen dat jouw grootste voorbereiding het feit is dat jij toegeeft dat je van niets weet waartoe het dient.

Als jij emoties voelt spelen, als jij het gevoel hebt dat jij zou willen wegrennen, als jij het gevoel hebt dat jij jouw verantwoordelijkheid wil vermijden voor iets wat op jouw schoot werd geworpen, wees er dan maar zeker van dat precies daar jouw grens is. Precies daar is de plek waar jij moet omkeren en omarmen.

Eens de reis begonnen is, is het einde volmaakt zeker. Vrede is het volmaakte doel. Maar er zijn er nog steeds weinig die werkelijk begrijpen wat vrede is. Het is niet het vermijden van pijn. Het is niet het vermijden van verantwoordelijkheid.

Het is de deur naar de grootste verantwoordelijkheid, waarbij de denkgeest, het hart, de ziel en zelfs het lichaam zo gezuiverd zijn van disharmonie, en op die manier in lijn zijn komen te liggen met de wil van God, dat men naar alles kijkt met het mededogen van Christus. Zo iemand loopt op jouw wereld rond *zonder gekend te worden* door diegenen die zich rondom hem of haar bevinden. Het is iemand die enkel de stem van de Heilige Geest dient. Hij maakt zich niet de minste zorgen over de reactiviteit van anderen.

Want het doel van de ontwaakte Christus - *en vrede en Christusbewustzijn zijn één en hetzelfde* - is een kanaal te zijn waar doorheen de kracht van de genade werkt om illusies te transformeren. Die Geest dient de verzoening. Die Geest wordt misschien niet begrepen door anderen, maar hoe kunnen waanzinnigen diegenen begrijpen die tot inzicht zijn gekomen?

Overgave is zoals de blaadjes van een bloem. Ze verschijnen op hun eigen tijd. Men ziet niet noodzakelijk het oorzakelijke verband tussen alles wat voorafging en de zoete nectar van de volmaakte herinnering: het openbloeien van de ziel die niet langer angstig is en die wakker, in vrede en open in de wereld verblijft en doorheen wie de genade neerdaalt om de wereld te raken. Overgave bloeit open vanuit de enige drie dingen die jij kan doen: verlangen, intenties uiten en toestaan.

Toestaan dat verlossing gebeurt.

Sta toe dat verlossing gebeurt. Wees bereid om elke duistere hoek van de denkkeest te bezoeken. In waarheid is het immers niet nodig om Liefde te zoeken, want Liefde omarmt jou al. Maar het is nodig om datgene te zoeken wat onwaar is:

Waar hou ik mezelf voor de gek?

Waar ben ik toegewijd aan het beeld over mezelf in de wereld?

Waar ben ik toegewijd aan het denken voor mezelf, omdat ik onderhuids niet werkelijk vertrouwd dat God mij lief heeft?

Waar lieg ik tegen mezelf of anderen?

Waar ben ik in ontkenning?

Waar moet ik begrijpen wat projectie is?

Waar moet ik nog dieper begrijpen hoe de sluwheid van het ego binnen mijn eigen denkkeest werkt?

Waar wijs ik met een vinger buiten mezelf?

Waar ontken ik mijn angst?

Waar eis ik dat de wereld opdaagt zoals ik haar wil in plaats van mij over te geven aan de organisatie van de wereld in handen van de Heilige Geest die mijn genezing, mijn groei en mijn rijpen tot ware verantwoordelijkheid dient?

Inderdaad, geliefde vrienden, op 'de weg van Kennis' is het absoluut noodzakelijk dat jij regelmatig pauzeert, om je heen kijkt en zegt:

Ik verblijf binnen de volmaaktheid van een liefdevol universum. Niets kan bij toeval gebeuren.

Waar ik mij op dit ogenblik bevind, moet voor mij de perfecte plaats zijn.

Hoe kan ik nu de deur naar de stilte vanbinnen vinden?

Waar kan ik binnen in mij in vrede rusten en de leiding van de Heilige Geest vragen?

Waar ben ik op dit moment nog aan iets of iemand gehecht?

Waar kijk ik momenteel nog naar iets of iemand binnen dit universum om ze als mijn bezitting op te eisen?

Want wees maar zeker dat alles waarvan jij zegt dat jij het liefhad en dat jij niet weggaf om gedeeld te worden, nog steeds in de wreedheid van speciaalheid zit. De ego-denkkeest gelooft dat hij verlies zal lijden wanneer hij datgene deelt wat hij bezit. Daarom is het in jouw wereld zo dat wanneer jij vaststelt dat iets of iemand jou een grote bron van gemak, liefde en zelfs zekerheid bracht en jij dan ziet dat dit elders wordt gedeeld, er binnen het ego een angst voor verlies wordt geactiveerd.

Net zoals velen onder jullie je nog herinneren hoe het was toen je een tiener was en begon uit te gaan met een zekere jongen of een zeker meisje uit het laatste jaar die dan twee weken later besloot om met iemand anders uit te gaan. Oh, hoe vernederend was dat niet, want de bron van jouw liefde werd van jou weggerukt! Jij zou nooit meer de geur van die bloem genieten. Nooit zou het voedsel nog lekker smaken. Er zou in dit

universum zeker niemand anders bestaan die jou die grote bron van liefde en aandacht kan verschaffen! Zo is de onvolwassenheid van een kind. Zo is de onvolwassenheid van vele 'kinderen' die in vijftig jaar oude lichamen wonen!

Want, geliefde vrienden, er is *niemand* en *geen enkele creatie* - en het lichaam-denkgeest mechanisme is niets anders dan een creatie - die jouw *bron* van liefde kan zijn. Relaties waren nooit bedoeld als middel om bronnen van liefde te vinden. Relaties werden ontworpen om *heilig* te zijn. In een heilige relatie zijn er twee samen gekomen - niet om te *krijgen*, maar om te *scheppen* vanuit devotie voor de genade die hun denkgeest en hun harten zuiverde en liet ontwaken tot het besef dat enkel Liefde werkelijk is. Er bestaat niet zoiets als verlies en enkel de Liefde is het waard om gevierd te worden.

Binnen volmaakte Liefde is er geen hebberigheid. Binnen volmaakte Liefde is er het volmaakte toestaan. Binnen volmaakte Liefde - raad eens? Daar ben jij niet eens! Er is enkel God die liefheeft doorheen jou!

Daarom, geliefde vrienden, kijk eens rond in jouw eigen huis. Is er nog een object waarvan jij geen afstand zou kunnen nemen? Als jij jouw ontwaken wil versnellen, ga dan en geef het weg. Want op het einde dient alles waarvan jij *geloofde* het te bezitten, weggegeven te zijn. En het is het recht op hebberigheid dat jij gelooft te bezitten, het recht om gelijk te hebben. Wanneer alles wat gecreëerd werd ter vervanging van de werkelijkheid van God werd opgegeven of overgegeven, dan is de bloem inderdaad verschenen en haar zoete geur zegent iedereen.

De ontwaakte geest, de geest die rust in volmaakte kennis, kijkt naar alle dingen die hij voorheen liefhad en ziet in dat hun *vorm* niet het belangrijkste is. Het is de *essentie* of de *inhoud* die ze uitdrukken die telt.

Een mooi schilderij betekent op zichzelf niets. Sla er met een hamer op, hou er een brandende lucifer tegen, gooi er modder of vuil overheen en het is niet langer hetzelfde. Het is niet de structuur die telt. Het is het feit dat jij er in een tijdloos moment naar keek, er in relatie mee trad en de essentie van de schoonheid ervaarde die er doorheen stroomt.

De essentie of de inhoud is tijdloos. De essentie of inhoud is overal om jou heen! Het draagt jou! Het ademt jou! Het is het hart van jouw hart, de ziel van jouw ziel en de geest van jouw geest!

Om het even wanneer jij een object ziet, ongeacht of het nu een lichaam, een persoon, een denkgeest, een ding, een bloem of een potlood is - het doet er niet toe - wanneer jij voelt dat het gevoel van 'verliefd te zijn' in jou werd opgewekt, dan is dat omdat jij in dat ogenblik doorheen de barsten van de wereld van de egoïstische denkgeest bent gebroken en de wezenlijke inhoud van de werkelijkheid ervaart: Liefde. Jij ervaart jouw eigen levende ware werkelijkheid, want enkel Liefde is werkelijk.

Wanneer jij tot het besef komt dat Liefde op *elk* ogenblik en in *elke* situatie kan ervaren worden met *iedereen*, met *om het even welke* bloem, dan ervaar jij de ware werkelijkheid. Wanneer jij zegt: "Wel, ik hou heel veel van rozen, maar ik hou niet van gardenia's", dan is dat onzin!

Liefde is wat jij dient lief te hebben! *Liefde* ontdekken is datgene waarvoor jij verantwoordelijkheid moet opnemen, gezien het doorheen elk levend ding stroomt. En in die zin is een rots ook een levend ding. Als het binnenin jou bestaat dan zal jij het goede, het heilige en het schone vinden. Want alleen datgene wat deze eigenschappen bevat, wat niets anders is dan de aanwezigheid van God, kan op de eerste plaats in de vorm verschijnen. Niets kan zonder deze essentie van datgene wat jij zoekt, bestaan!

Wanneer jij begrijpt dat de *inhoud* telt en niet de *vorm*, dan zal het lijden eindelijk beginnen verzachten. Jij kan het komen en gaan van dit voorbijgaande veld van de droom beginnen omarmen als een droom. Mensen verschijnen in jouw leven en jij omarmt ze en ziet het goede, het heilige en het schone. Ze stromen doorheen hun altijd-veranderende veranderingen en daarna sterven ze.

Maar de dood verschijnt niet alleen op het moment dat het lichaam sterft. De dood neemt plaats in elk ogenblik binnen een relatie wanneer iemand zijn denkkeest verandert. Ze kunnen beslissen om jou te verlaten. Ze kunnen beslissen om te ontwaken, wat betekent dat het wezen waarmee jij in relatie stond, dood is. De dood heeft zich voorgedaan of ze jou nu fysiek verlaten of niet. Dit laatste is eerder irrelevant.

Maar wanneer jij jou hebt afgestemd op de essentiële draad van Liefde die doorheen alle dingen stroomt, dan verblijf jij in een diepere staat van weten. Of een object, een persoon, een plaats of een ding nu in jouw leven binnentreedt en er blijft, of het passeert in een ogenblik, of het stroomt gedurende de tijd van een gans leven doorheen jou, dit begint voor jou minder en minder relevant te worden. Minder en minder grijp jij ernaar.

Inderdaad, de geest die werkelijk ontwaakt is en rust in de eeuwigheid van de Liefde die alles is, kan het hoofd van een geliefde neerleggen, zien hoe hij zijn laatste adem inademt, een kleine golf van emoties voelen passeren - hetgeen gewoon het losmaken van het auraveld uit het fysieke domein is, dat is werkelijk alles wat het is - om dan een zachte stroom van tranen te laten vloeien. Jij glimlacht en zegt, "Oh, hoe zoet was dat. Hoe zoet is dit, want Liefde is eeuwig. En om het even waar twee geesten zich in Liefde hebben verenigd, is afscheiding absoluut onmogelijk! Dus wat is daar nu aan?"

En jij staat toe dat iets wat jouw wereld 'dood' noemt, verschijnt. Want dood is onwerkelijk voor de geest die rust in de volmaakte vrede van weten.

Geliefde vrienden, jij die al langer met mij op stap bent dan jouw herinnering jou lief is, het is altijd een reis van herinneren en vergeten. Dat is wat jouw reis bepaalt. Jij krijgt een kleine glimp of een smaak van God, jij zegt aan de wereld dat jij dit verlangt, maar onmiddellijk daarna beslis jij weer om het te vergeten zodat jij de zoetheid van het *zoeken* kan ervaren. Jij bent verslaafd aan het idee een zoeker te zijn. En om te kunnen zoeken, moet jij eerst op een slimme manier datgene *wegduwen* wat sowieso altijd van jou is, om zo aan boord te kunnen stappen van nog maar eens een rondreisje zoeken.

Het spel van zoeken opgeven.

Vinden is niets anders dan rusten in wetendheid, het is hetzelfde als Christus-Bewustzijn en hetzelfde als volmaakte vrede. *Vinden* vereist het opgeven van het spel van zoeken. Zo iemand wordt niet gekend door de denkkeesten van de wereld. Zo iemand wandelt in de wereld, maar is leeg vanbinnen. Zo iemand is uitsluitend een kanaal waarin geen obstakels meer zijn om Gods genade aan te bieden.

Inderdaad, geliefde vrienden, velen onder jullie hebben zo'n lange tijd met mij gereisd dat jij jezelf geleerd hebt dat jij enkel met mij in relatie kan zijn door van mij afhankelijk te zijn. Jij bent al zolang met mij op stap dat jij het niet mogelijk acht om jou voor te stellen dat jij mijn gelijke bent. Jij kan jou niet voorstellen dat jij mij zou loslaten. En toch zeg ik jou dat het nodig is om *alles* wat jij ooit bezat los te laten om in de volheid van de Liefde te wandelen, zelfs wanneer die bezitting mij betreft. Want Liefde vereist uiteindelijk dat jij door de deur van het Koninkrijk stapt en verklaart:

Ik ben die Ene die door mijn Vader gezonden werd, geschapen nog voor alle dingen.

Ik ben louter Liefde.

Ik ben niet mijn denkkeest. Ik ben niet mijn lichaam. Ik ben niet mijn persoonlijkheid. Ik ben niet mijn geschiedenis. Ik behoor niet toe aan de wereld.

Ik ben die trilling, die noot van Liefde. Ik ben de Christus en alzo verblijf ik.

Ik heb gelijkelijk lief. Ik heb lief zonder voorbehoud. Ik heb lief zonder hebberigheid. Ik heb enkel lief om de aanwezigheid van God uit te breiden, zodat de ander die plaats in zichzelf mag raken en bevrijd worden.

Liefde kan niet bezitten. Waar nog een spoortje aan voorwaarden rest, wees maar zeker, daar heeft de wreedheid van de angst het overwicht. Wanneer jij dus jouw huisdier niet kan overgeven, wanneer jij het object dat op het aanrecht in jouw keuken staat niet kan overgeven, wanneer jij een geliefde niet kan overgeven aan de dood, wanneer jij een geliefde die van gedachten verandert en beslist om in vreugde naar Antarctica te trekken niet kan overgeven, wees dan maar zeker, dan is er nog een plaats in jou die correctie behoeft.

Correctie vereist bereidheid, intentie. En intentie vereist jouw verlangen dat jij steeds dieper oplost in de Liefde die God *is*.

Wees de aanwezigheid van de Liefde die God is.

Luister nu heel aandachtig. Inderdaad, luister *heel*, heel aandachtig! Als jij de Liefde van God zou kennen, dan moet jij die Liefde *zijn*. Jij kunt er niet iets *over* weten. Jij moet letterlijk de aanwezigheid van die Liefde *zijn*. Alleen dan ken je God. Dit is de essentie van 'de weg van Kennis': Weten door datgene *te zijn* waar je kennis van hebt of wat je direct ervaart, en door te kiezen om uitsluitend dat te zijn.

Dit is de reden waarom kennis een mystieke ervaring is. Dit is de reden waarom ware kennis onmiddellijk is. Het wordt niet bemiddeld via een theologie, een religie, een filosofie of om het even welke woorden. Woorden zijn niets anders dan symbolen van symbolen. Het zijn symbolen van ideeën en ideeën zijn nog steeds een stap verwijderd van de werkelijkheid. Iemand die Liefde kent, kent Liefde omdat elke cel van zijn wezen de *aanwezigheid* van Liefde is. 'De weg van Kennis' bereikt haar hoogtepunt in jouw volmaakte besluit om de aanwezigheid van de Liefde die God is, te *zijn*.

Als jij dus werkelijk Liefde wilt kennen, kijk dan naar alles wat jij vreest. Ont-dek het. Graaf het op vanuit jezelf. Wees maar zeker dat wanneer jij naar een ander kijkt en hem moet analyseren, er nog altijd iets is wat jij vreest. Om het even wat jouw gevoelige snaar raakt, het is een signaal dat iets nog steeds jouw liefde nodig heeft.

'De weg van Kennis', geliefde vrienden, kan *enkel* een hoogtepunt bereiken via de transformatie van jouw denkkeest tot dat niveau van voleinding waarbij jij in jouw schommelstoel zit en zegt:

Er is alleen God. Er was nooit een afzonderlijk ik. En het zou er ook nooit kunnen zijn.

Er is alleen dit ogenblik waarin de Liefde kan dansen en gevierd en uitgebreid kan worden.

Vader, wat kunnen wij vandaag scheppen dat aan de wereld de genade van het goede, het heilige en het schone schenkt?

Ik beschreef ooit de hoogste staat van bewustzijn, de hoogste staat van zuivering als iemand in wie het kind ontwaakt is en rondom hem of haar kijkt en de eeuwigheid ziet. Zij zien niet waar zij zelf beginnen en waar de Vader eindigt. Want alzo is hun verbond, alzo is hun huwelijk, alzo is hun dans - het vormloze en de vorm, de bron en de schepping, de schepper en het geschapene - alzo is dit alchemistische huwelijk dat men niet kan zien waar de ziel eindigt en waar de Schepper begint. En toch weet de ontwaakte geest dat hij nog steeds het geschapene is en geeft daarom elk moment in volmaakte vreugde over:

Vader, wat wil jij dat ik doe? Wat is jouw wil voor mij?

De ontwaakte geest geeft zich niet over in onderdanigheid, maar enkel en alleen omdat 'het gezonde verstand' teruggekeerd is. Hij erkent dat hij nooit die kleine mug is geweest die weende en zeurde en het leven probeerde te organiseren zoals hij dacht dat het moest werken. Hij geef elk moment over. Hij lost op in elk moment. Het verblijft in elk moment. Hij weet dat enkel de Liefde van God werkelijk is en zegt: "Vader, wat wil jij dat ik doe?"

En hij opent zichzelf en ontvangt de kiezels die in zijn vijver worden gedropt, niet langer met zijn eigen hand, maar met de hand van *genade*, de volmaakte hand van het mysterie dat ik Abba heb genoemd, die Liefde, die creatieve Bron, die kracht, die vreugde, dat sublieme, zoete, zoete mysterie dat constant scheidt. Want Liefde moet zichzelf uitbreiden!

Er is niet langer onrust of bezorgdheid over het lichaam. Er is niet langer onrust of bezorgdheid over de staat van de wereld. Er is niet langer onrust of bezorgdheid over wat dan ook. Er is alleen nog de eeuwige dans van de schepping. De ontwaakte geest

weet dat hij een deelnemer is aan dat volmaakte mysterie. Er zijn niet langer belemmeringen of angsten voor wat dan ook.

En waar jij jou ook bevindt, wanneer jou gevraagd wordt om gekruisigd te worden, te sterven en begraven te worden, zodat jij de wereld een schok kan geven in het besef dat er nog iets anders is dan 'overleven', dan doe jij dat! En als het jou gegeven is om boeken te schrijven, dan schrijf jij ze. En wat dan nog?

Jij bent aan niets gehecht. De stroom van creativiteit beweegt doorheen jou. Als jou gevraagd wordt om een eenvoudig plaatje te nemen dat ik in de geest van een zekere artiest heb geplaatst om het uit te delen aan vijftien miljoen mensen, dan doe jij dat, gewoon omdat jij niet langer gehecht bent aan jouw ego. Als de Liefde jou via mij of via een ander vraagt om naar het einde van de wereld te reizen en daar een hut te bouwen en te zingen, dan ga jij en doe jij dit. Wat is het probleem? Er is er geen!

Jij bent vrij als de wind. Enkel diegenen geboren uit Geest kennen de Geest. De Geest komt en gaat waar hij dat doet. Je weet niet waar hij vandaan komt. Je weet niet waar hij heen gaat. Jij brengt de denkgeest van de mensheid totaal in de war. Jij bent vrij! Want jij luistert naar geen andere stem dan de stem van de Liefde! Waar zou jij aan willen vasthouden in een wereld van illusies?

Leer om de inhoud te ontdekken die alle vormen doordringt en jij zal volmaakte vrijheid proeven, de verlichting van de pijn die voortvloeit uit de gehechtheid aan de vorm - zelfs jouw eigen pijn. Zelfs jouw specifieke gedachten waarvan jij gisteren nog dacht dat ze waar waren.

Vandaag werd jij nog dieper in de Liefde opgenomen en alles wat tot het verleden behoort, krijgt de toestemming om te verdwijnen:

Gisteren dacht ik dat ik God kende. Vandaag ken ik God nog dieper omdat ik mijn behoefte om gelijk te hebben over alles wat ik ooit als de waarheid kende, heb ingetrokken. Vader, geef mij nog meer van jou! Ik wil meer! Ik verlang meer! Jij bent het oneindige! Jij bent mijn geliefde! Ik wil sterven in jou - altijd meer, altijd dieper! Geef mij meer van jou - jou proeven, jou verslinden, in jou sterven, meer en meer!

'Meer en meer' wordt een eeuwige reis zonder einde naar een doel dat nooit veranderd is. Een reis zonder afstand - alleen maar de sublieme ervaring van God te proeven en die smaak dan over te geven om nog meer te kunnen proeven. Liefde komt angst vervangen. En leren springen zodat jij een parachute krijgt, wordt een vreugdevol spel om te spelen.

Wanneer ik besloot om de kruisiging toe te staan dan sprong ik, "Kan ik *hierin* mijn Vader nog dieper vinden?" Voor mij was dit het hoogtepunt van een leven waarin ik leerde vertrouwen dat mijn Vader mij altijd zou opvangen. Die reis werd trouwens nog nooit beëindigd. En ik verzeker jou dat diegenen die willen komen waar ik nu ben beter geen enkel moment verspillen. Want ik sterf onophoudelijk meer en meer in God.

Geliefde vrienden, wij zullen deze les beëindigen met dit voorstel. Stel jezelf de vraag:

Waar verblijft angst nog steeds in mijn denkgeest? Is er iets dat ik nog altijd vrees? Is het de dood van een echtgenoot of echtgenote? Of het opgroeien van

een kind? Of het verlies van een werk? Of het verlies van een dak boven mijn hoofd?

Waar is de grens van jouw angst?

Kan ik me voorstellen om zonder man te leven? Kan ik bestaan zonder vrouw in mijn leven?

Dit zijn niets anders dan de nog niet geheelde vader en moeder kwesties. Het is een probleem van *autoriteit*.

Diegene die ontwaakt is, verblijft uitsluitend bij God. Hij kan zich niet langer voorstellen om te bezitten of door iemand bezeten te worden. Hij staat alles toe en vertrouwt alles. Hij heeft diegene die voor hem staat lief zonder voorbehoud als de belichaming van zijn eigen geliefde - de inhoud of de essentie wat niets anders dan de aanwezigheid van God is. Want wanneer jij naar jouw broeder of zuster kijkt en enkel Christus ziet dan heb jij gekeken met de ogen van Christus. En Christus heeft simpelweg lief.

Daarom, inderdaad, geliefde vrienden, wees in vrede. Amen.

27: Het doel van jouw leven is liefhebben.

Geliefde en heilige vrienden, wij komen om bij jou te verblijven om jou verdere instructies te geven op 'het Pad van Weten'. Herinner jou altijd dat kennis volmaakt zeker is. Kennis is datgene wat onveranderlijk, onveranderbaar en voor eeuwig onveranderd is. Kennis is werkelijkheid en werkelijkheid is Liefde. Kennis is de essentie van jouw wezen, de essentie van jouw ziel.

Als wie dan ook tegen jou zegt "ik weet het niet" dan is hij een leugenaar, een hypocriet, alhoewel ik jou voorstel om deze termen niet te gebruiken in jouw communicatie met hem. Maar wanneer er in jouw eigen leven of in een relatie met een vriend *twijfel* opkomt in jouw denkkeest, herinner jou dan enkel dit: Deze denkkeest kiest momenteel niet voor de werkelijkheid. Hij moet daarom iets anders aan het kiezen zijn.

Die andere keuze kan enkel de ervaring van de wereld van het ego zijn. Want wij gebruiken de term ego om die staat van gewaarzijn te onderscheiden die gekenmerkt wordt door *verwarring*, terwijl zij het masker van de *zekerheid* draagt. Wanneer iemand zegt "ik weet het niet" of wanneer de gedachte "ik weet het niet" binnen jouw eigen denkkeest daagt, wees dan maar zeker dat die denkkeest - jouw denkkeest - in dat ogenblik kiest om *anders* te zijn dan hij werkelijk is.

Wat is het dan dat je weet?

Ik en mijn Vader zijn één.
Ik ben innig verbonden met die ene Bron
waaruit alle dingen ontsprongen zijn.

Omdat dit de waarheid is, omdat dit de Waarheid van jouw wezen is, betekent dit dat jij binnen jouzelf, voor gelijk welke situatie die een beslissing vraagt, toegang hebt tot volmaakte kennis. En volmaakte kennis zoekt altijd naar de uitbreiding van zichzelf. En voor die uitbreiding is het veld van manifestatie, het veld van vormen, het veld van de individualisatie noodzakelijk.

Daarom *ben jij* - als een lichaam, als een denkkeest - die verblijft binnen tijd en ruimte, de keuze van de werkelijkheid om zich in een vorm te manifesteren, voor geen enkele andere reden dan de uitbreiding van zijn eigen natuur. Het geluk van de ziel hangt dus af van haar keuze om enkel het liefdevolle uit te breiden.

Omdat jij de manifestatie van de Werkelijkheid zelf bent, van het Weten zelf, van de Liefde zelf, moet dit betekenen dat er in om het even welk ogenblik een deel van jouw geest is die los blijft van de autoriteit van het ego. Het is dat deel van de geest waar reeds volmaakte vrede heerst, dat deel van de geest dat al in volmaakte zekerheid verblijft, dat deel van de geest waar de bereidheid leeft om Liefde uit te breiden zonder gehechtheid.

In jou is dus dat deel van de geest aanwezig dat jou het antwoord kan geven voor elke beslissing. Het antwoord dat dient om Liefde uit te breiden, op de eerste plaats binnen jouw eigen wezen en daarna ook doorheen jouw wezen. Want jij kan enkel *geven* wat jij eerst *ontvangen* hebt. En doordat jij geeft, wordt datgene wat jij ontvangen hebt compleet.

Daarom, geliefde vrienden, wanneer jij inderdaad zou kijken om te zien wat het doel van jouw leven is, dan is dit heel eenvoudig. Omdat jij enkel Liefde bent, kun jij geen enkel ander doel hebben dan de uitbreiding van de schat van jouw eigen Zelf.

Christus is Gods enige schepping. Christus is het kanaal waar doorheen de onpeilbare, mysterieuze Bron die elk begrip te boven gaat en die ik Abba heb genoemd (maar die ook vele andere namen kreeg), zichzelf uitbreidt in de schepping van tijdelijke vormen die doorheen het universum weerspiegeld worden. Zij weerspiegelen datgene waaruit het universum zelf gemaakt werd, waaruit het vandaan komt, waarin het zich ontwikkelt en waarnaar het immer weer terugkeert.

Omdat *jij*, zoals een golf in de oceaan, geboren werd vanuit die werkelijkheid, ben jij als verschijnsel van die werkelijkheid er ook één mee. Daarom ben jij als Christus eeuwig. En dat is voor eeuwig onveranderlijk en onveranderbaar.

Zelfs in dit ogenblik verblijft binnenin jou dat deel van de geest die de Waarheid kent die alles vrij maakt. Iedereen heeft op om het even welk ogenblik, onder om het even welke omstandigheid toegang tot dit deel van de geest. Er zijn geen vele jaren van ontwikkeling voor nodig. Hoewel het binnen het veld van de tijd zo kan lijken dat jij er steeds beter en beter in slaagt. Eenvoudigweg omdat jij er meer en meer plezier in vindt en daardoor minder en minder waarde schenkt aan de op angst gebaseerde manier van het ego om een beslissing te nemen.

Dit deel van de geest is als een leeg en open kanaal. Niets kan haar zuiverheid verbergen - werkelijk *niets*. Niets van wat jij ooit gedaan hebt, niets van wat jij ooit gedacht hebt, niets van wat jij ooit verkeerdelijk gemaakt hebt, verduistert die volmaakte stilte, die absolute zuiverheid van jouw verbinding met de Bron van jouw wezen. Want Liefde is immer verbonden met haarzelf.

Wat betekent dit? Op de eerst plaats, dat elkeen die 'het pad van Weten' betreedt, de beslissing moet nemen om de verzoening voor hem- of haarzelf te aanvaarden.

Ik ben één met mijn Schepper - NU.
Ik kies ervoor om mijn doel te vervullen,
door enkel de weerspiegeling van mijn Zelf uit te breiden,
en ik ben louter Liefde.

Op de tweede plaats, moet elkeen die 'de weg van Kennis' betreedt het feit dat zijn aandacht in de wereld van tijd en ruimte, de wereld van het lichaam betrokken is, inzien en omarmen.

Maar in 'de weg van Kennis' wordt de wereld van tijd en ruimte anders *gezien*. De wereld wordt gezien als iets dat *buiten* de geest bestaat en niet als iets dat kracht over de geest bezit of als iets dat gevreesd moet worden of waaraan men zich moet aanpassen.

Veeleer worden alle dingen van tijd en ruimte gezien en omarmd als datgene wat door de Schepper aan de zoon, aan de dochter gegeven werd, als middel om Christus te helpen om Liefde uit te breiden. Het maakt niet uit of het nu een potlood is, een computer, een uitstapje naar de supermarkt of een feestje waarvoor jij vrienden hebt uitgenodigd om te komen spelen. Alle dingen worden uiteindelijk gezien binnen hetzelfde doel dat ze delen: *de uitbreiding van Liefde*.

Jouw doel in praktijk brengen.

Stel jou een zakenman voor die gaat zitten om de onderhandelingen voor een verkoop af te sluiten en die zich tot het gezonde deel van de geest richt en vraagt: “Welke prijs zal ik aan dit land toekennen dat ik op het punt sta te verkopen aan die andere onderneming?” Terwijl zijn boekhouders en makelaars hem hebben gezegd dat die eigendom 1 miljoen euro waard is, gaat hij toch naar binnen. En dan komt het antwoord: “Vraag slechts 250.000 euro en vraag dat 300.000 euro geschonken wordt aan bepaalde liefdadigheidsinstellingen.” In *jouw* wereld, die de wereld van de waanzin is, zou de zakenman zeggen: “Oh nee, dat kan ik niet doen. Ik kan niet luisteren naar die stem.”

Maar op ‘het pad van Weten’, op het pad van verlichting, glimlacht de zakenman en zegt precies datgene wat hij ontvangen heeft. Wanneer de schok op het gezicht van de andere personen tot rust is gekomen, zullen zij met vreugde beseffen dat zij veel geld hebben uitgespaard, want in *hun* wereld denken zij dat *bezitten* de enige manier is om iets te *hebben*. Maar op ‘de weg van Kennis’, op het pad van de werkelijkheid, is *geven* de enige manier om te *hebben*.

Nu ben jij zoals deze zakenman. Jij verblijft in de wereld waarin de ‘handelszaak’ van jouw werkelijkheid niets ander dan de uitbreiding van Liefde is. Wees daarom niet bang van de wereld. Want wanneer zij gezien wordt vanuit de ogen van een verlichte ziel die haar eenheid met God aanvaard heeft, is de wereld van tijd en ruimte volmaakt goedaardig, met geen ander doel dan het dienen van Christus in de uitbreiding van Liefde.

Dit is de reden waarom diegene die enkel nog de Stem van Liefde beantwoordt, op miraculeuze wijze ontdekt dat het ganse universum hem ondersteunt op een manier die voor het ego-denken niet te begrijpen is. Wonderen gebeuren werkelijk wanneer de schepping stroomt vanuit een geest die niet langer gehinderd wordt door de druk om het leven te laten verlopen op een manier die volgens hem de manier is waarop het leven hoort te verlopen.

En hier komen we stilaan bij de essentie van mijn onderricht:

Ik hoef niets te doen.

Dit is geen passieve staat waarbij jij gewoon het feit accepteert: “Ik hoef niets te doen dus zal ik maar gewoon opdagen en mijn impulsen volgen zonder mij al te veel af te vragen wat het precies is wat ik aan het doen ben. Ik hoef helemaal niets te doen, aangezien het toch allemaal niet uitmaakt.” Dit is het dus helemaal niet.

Het betekent wel dat jij op een *actieve* manier de kunst “Ik *hoef* niets te doen” gaat leren en beheersen, waarbij je binnenin jezelf die ruimte zoekt en vindt waar jij bereid bent om de stem die voor eeuwig verbonden is met jouw Bron toe te staan als het kanaal waarlangs jij jouw leiding ontvangt. Dit is de zuivere erkenning dat jij geen doel hebt - behalve dan de uitbreiding van Liefde.

Het is niet jouw doel om te overleven als lichaam-denkgeest. Het is niet jouw doel om in hetzelfde huis te blijven wonen waarin jij de voorbije twintig jaar hebt gewoond. Het is niet jouw doel om met die of die persoon een relatie te hebben voor de duur van jouw ganse leven als lichaam-denkgeest. Het is niet jouw doel om grootse dingen te bereiken. Het is niet jouw doel om rijk te zijn. Het is niet jouw doel om *ook maar iets* te doen, behalve om dat kanaal te zijn waar doorheen de Liefde zichzelf kan uitbreiden.

Als jij er werkelijk toe komt om de Liefde jouw grootste geliefde te laten zijn, als jij al jouw andere idolen opzij zet - de nood om aan het huis vast te houden, om een zekere hoeveelheid euro's op jouw bankrekening te hebben, om de aanwezigheid van bepaalde personen in jouw leven te hebben - als jij begint in te zien dat dit alles deel is van de wereld van illusie, als jij de *Liefde* begint lief te hebben, dan zal jij ertoe gekomen zijn om *jouzelf lief te hebben*.

Want jij bent liefde en niets anders dan liefde. Als jij ertoe komt om de *Liefde* lief te hebben als jouw geliefde, meer en meer, dan zal jij ontdekken dat jij geleid wordt op een pad van wonderen waarop meer en meer kracht doorheen jou wordt uitgebreid. Jij zal beginnen getuigen van het feit dat het universum jou meer en meer lijkt te ondersteunen op manieren die jij nooit had kunnen dromen.

En van daaruit zou jij inderdaad kunnen vaststellen dat de lichaam-denkgeest verandert - de auto waarmee jij rijdt, het huis waarin jij woont en de kwaliteit van alle wezens die in jouw leven verschijnen. Maar jij bent aan niets van dit alles gehecht, want jij zal ze niet langer beschouwen als een einddoel. Maar eerder als het bewijs dat de grote wijsheid van de Liefde die onder alles schuil gaat, jou met nieuwe vormen en nieuwe omstandigheden verbindt omdat ze weet dat ze nu met meer kracht, met meer zekerheid en met meer wijsheid doorheen jou kan stromen.

Ga daarom niet op zoek om jouw leven te verbeteren door ook maar iets aan jouw status toe te voegen. Maar zoek eerder om jouw leven te verbeteren door jouw ware natuur als Liefde te realiseren. En hoe doe jij dat? Door in te zien dat jij in elk moment op de juiste plaats en het juiste ogenblik bent. *Dit* is het ogenblik waarop Liefde kan herinnerd, hersteld en uitgebreid worden. *Dit* is het ogenblik waarop jij kan beslissen om enkel naar die stem te luisteren die *weet* hoe Liefde kan uitgebreid worden.

Geliefde vrienden, op 'de weg van Kennis' verdwijnt de illusie dat er iets te zoeken valt. De denkgeest wordt bevrijd van de misvatting dat er iets fout loopt in de wereld.

De denkgeest is dermate bevrijd dat hij weet dat zolang hij voor Liefde kiest, zolang hij die mysterieuze, stille stem in zijn eigen hart volgt, dat dan de keuzes die gemaakt worden, de beslissingen die omarmd worden, de acties die ondernomen worden, de gedachten die gedacht worden, louter ten dienste staan van het verdere ontwakken van alles en iedereen. Zo volmaakt is de Liefde die gans de schepping omarmt - God!

Jij hebt mij vaak horen zeggen dat wanneer jij een angstige gedachte hebt, dit niets anders kan betekenen dan dat jij niet het 'juist gerichte' denken volgt, hetgeen betekent dat jij niet denkt met de Geest van God. Want God is louter Liefde.

Wanneer een miljoen euro's naar jou als Christus toestromen dan zal jij zeggen: "Dit moet voor mij nu de perfecte ervaring zijn. Hoe kan ik in dit moment Liefde uitbreiden?" en als jouw portefeuille de volgende dag compleet leeg is dan zal de verlichte Geest van Christus zeggen: "Dit moet voor mij nu de perfecte ervaring zijn. Hoe kan ik in dit moment Liefde uitbreiden?"

Het veranderlijke kan nooit de bron van vrede zijn. De wereld van vorm - zij het in euro's op de bank, huizen, auto's, vrienden, geliefden, huisdieren, planten en al het overige, kunnen nooit de bron van volmaakte vrijheid zijn. Deze dingen verschijnen en verdwijnen zoals kortstondige schaduwen, plukjes schuim die dansen op een oceaan. Wanneer de denkgeest zich identificeert met de vorm, dan lijdt deze denkgeest. Wanneer de denkgeest bevrijd is van de gehechtheid aan de vorm, dan is hij vrij. Want hij is enkel geïdentificeerd met de inhoud of eenvoudigweg de werkelijkheid van de Liefde.

Op elk gegeven ogenblik heb jij in jezelf de kracht om de werkelijkheid van de Liefde te ervaren, ongehinderd en onbemiddeld - nu - zonder behoefte aan magische middelen, zonder behoefte dat het universum zich op een bepaalde manier schikt.

In om het even welke situatie is de kracht in jou aanwezig om te beslissen om Liefde te voelen en te ervaren. Liefde of de ervaring ervan, is een beslissing. Het is niet iets wat jij moet verdienen en het is ook niet iets wat geschapen wordt. Het is datgene wat eeuwig *nu* aanwezig is als de identiteit van jouw wezen, als het ware Leven en als het bestaan van jouw wezen.

Ooit heb ik aan een geliefde vriend gezegd:

Sta gewoon met jouw armen wijd open en jouw handpalmen naar boven gericht.
Open jouw hart in de diepte en vraag om het even wat jij wil.
En het zal jou gegeven zijn.
Maar vraag als de ontwaakte Christus
die vraagt vanuit die plek die weet dat enkel Liefde werkelijk is.

Neem daarom precies nu een ogenblik de tijd! Blijf om het even waar jij bent staan met jouw armen wijd open en jouw handpalmen naar de hemel gericht. Denk heel even aan jouw eigen hart en vraag eenvoudigweg om de werkelijkheid van de aanwezigheid van Liefde te *voelen* en te *kennen*. Adem in jouw hart. Open de cellen van jouw lichaam. Open jouw geest en *ontvang* eenvoudigweg datgene wat beschikbaar is.

Goed! Nu kan jij jezelf toestaan om terug te gaan zitten indien jij dat wenst. En als jij denkt dat jij 'het niet begrepen hebt' dan hou jij jezelf voor de gek. Want het verlangt niets anders dan dit.

Dagelijkse meditaties en oefeningen.

Wij geven jou nu deze meditatie die jij kan doen op 'het pad van Weten'. Sta minstens één keer per dag op uit jouw stoel en sta met jouw armen wijd open gestrekt, met jouw handpalmen naar boven gericht, en zeg dan eenvoudig:

Ik stel mij open en ontvang de werkelijkheid van de Liefde voor mezelf - NU!

Want zie, Zelf-liefde is het pad naar volmaakte vrede. Zelf-liefde opent alle deuren. Zelf-liefde lost elke illusie op. Ik spreek hier niet over liefde voor de illusies van het ego-denken waarmee jij jezelf geïdentificeerd hebt. Ik zeg dus niet dat jij het volgende moet zeggen "Ik hou van mezelf omdat ik 'x'-aantal euro's op de bank staan heb. Ik hou van mezelf omdat ik een fantastische man of vrouw heb. Ik hou van mezelf omdat ik een geweldige hond heb." Nee.

Ik hou van mijn Zelf.

Het Zelf dat voorbij de tijd ligt, is het Zelf waaruit zelfs het lichaam verschenen is.

Wanneer jij in twijfel bent, wanneer jouw energie op een laag peil lijkt te staan, probeer dan een beetje te vieren - vier simpelweg het feit dat jij in een volmaakt universum vertoeft en dat jij hier verblijft als Liefde. Precies het feit dat jij een lichaam hebt dat uit het bewustzijn verschenen is als middel om enkel Liefde uit te breiden, is werkelijk een wonder. En jij bent vrij om deze eenvoudige, wezenlijke waarheid te vieren op elk moment. Vraag dan:

Naar wie kan ik nu Liefde uitbreiden?
Hoe kan ik nu Liefde ervaren?

Het is allemaal veel eenvoudiger dan jij denkt.

Op 'het pad van Weten', is er wetendheid. Als deze uitspraak jou lijkt te verwarren, contempleer haar dan alsof het een meditatie is:

Op 'het pad van Weten', is er wetendheid.

Er is geen krachtiger staat van bewustzijn van waaruit men kan handelen dan de staat van weten.

Want inderdaad, geliefde vrienden, als jij jezelf werkelijk aanvaard hebt als Christus, dan zou jij weten dat jij niet kan falen. En als jij niet kan falen, hoe zou jij jouw tijd dan doorbrengen? Als jij zou weten dat jij op geen enkele manier kan falen, dat het universum jou totaal zal ondersteunen op elk mogelijk tijdstip, terwijl jij kiest om louter te handelen, te denken op een manier die Liefde uitbreidt, zou jij dan leven waar jij op dit moment leeft? Zou jij dan jouw tijd doorbrengen op de manier waarop jij hem nu doorbrengt? Velen onder jullie hebben 'neen' geantwoord, omdat jij denkt dat jij *eerst* moet overleven zodat jij dan een manier kan vinden waarbij je enkel Liefde onderwijst.

Op 'het pad van Weten' erkent de Geest van Christus dat het geen enkel ander doel heeft dan het uitbreiden van Liefde. Jouw lichaam-denkgeest hoeft niet langer te leven dan het volgende ogenblik, als jij maar in dat volgende ogenblik Liefde hebt uitgebreid en jouw richtlijn - 'Het is tijd om te stralen' - was.

Diegenen die weten dat enkel Liefde werkelijk is, maken zich geen zorgen over wat ze eten of drinken. Want deze dingen komen in het lichaam en verlaten het ook weer via het lichaam. Zij zijn enkel geïnteresseerd in het feit of datgene wat ten goede van het lichaam geconsumeerd werd, met Liefde geconsumeerd werd.

Want Liefde maakt de transmutatie mogelijk van om het even wat in het fysieke systeem binnenkomt en staat toe dat het wordt omgezet in datgene wat de energetische gezondheid van het fysieke systeem zelf ondersteunt. Het is veel beter om 's morgens voor ontbijt een fles whisky te consumeren in een staat van totale Christus-Liefde dan negenduizend vitaminen te slikken met één minuscule gedachte van angst. Dit is wel degelijk iets voor jou om over na te denken.

Want zie, het is angst die jou verhindert om te verteren wat in het lichaam binnenkomt - het emotionele lichaam of het mentale lichaam. Het is angst die stress veroorzaakt in het subtiele systeem van het lichaam en de subtiele niet-fysieke lichamen - het emotionele lichaam, het mentale lichaam en het oorzakelijke lichaam.

Het is jouw weerstand om te *verteren* wat jij opgenomen hebt die het grootste probleem veroorzaakt. Net zoals voeding een materiële substantie is die jij in het lichaam hebt opgenomen, zo is om het even welke *ervaring* een soort 'voeding' die naar de ziel werd toegeroepen. Om het even wat verschijnt dat niet doorheen jou kan passeren omdat jij niet bereid bent om het in Liefde te omarmen, om het volledig te voelen, zal 'verteringsongemakken' veroorzaken in de fysieke, emotionele, mentale en oorzakelijke wezens of lichamen.

Leer daarom, geliefde vrienden, om alles in Liefde op te nemen. Leer om de files in Liefde te verteren. Leer om de dood van een huisdier in Liefde te verwerken. Leer om een appel in Liefde op te nemen. Leer om een pijnlijke gedachte in Liefde te verteren. Leer om de misvatting dat er iets mis is in de wereld rondom jou, in Liefde te verteren. Transformeer alle dingen met de kracht van jouw enige werkelijkheid.

Nu wil ik jou iets vragen: Wat is het dat jij geweigerd hebt om te verteren gedurende deze ene incarnatie? Was het een 'onrecht' dat jou werd aangedaan door een moeder of een vader? Was het de 'slechte timing van jouw vakantie' op het kantoor waardoor een promotie aan jou voorbijging. Wat is het in jouw leven dat nog niet verteerd werd?

Zie daar! Er is iets dat zonet in jouw denkgeest binnenkwam. Vertrouw hierop. Blijf bij die ene gedachte, dat ene beeld, die ene herinnering. Breng er in dit moment jouw aandacht bij. Kijk ernaar, adem in het lichaam en zeg binnen jouw denkgeest:

Ik kies er nu voor om dit volledig te verteren door er liefde naartoe te brengen, door het lief te hebben precies zoals het was - het beeld, de herinnering, de gedachte liefhebben precies zoals het is.

Jij kan, wanneer jij dat wenst, rechtstaan met jouw armen wijd open en met jouw handpalmen naar de hemel gericht en die Liefde ontvangen die alles transmuteert. *Adem* die Liefde. *Voel* deze Liefde in en doorheen dat beeld, doorheen die herinnering, doorheen dat gevoel - ongeacht wat er verschijnt - totdat het letterlijk oplost. Als jij niet het gevoel hebt dat dit gebeurt, zelfs in jouw lichaam, dan is er een deel van jou dat nog weigert om datgene wat nog niet werd verteerd, los te laten. Wanneer dit het geval is, moet jij jezelf afvragen:

Waarom moet ik vasthouden aan mijn denkbeeldige waarneming van dit gebeuren?
 Wat in mij is vastberaden om mijn liefde te weerhouden?

Wij raden jou ten zeerste aan om dagelijks wat tijd door te brengen met het stellen van dezelfde vraag:

Wat is het in dit leven en wat is er in deze wereld
 dat ik niet bereid ben te verteren?
 Waar weiger ik om liefde te brengen?

Is het jouw regering? Is het jouw maatschappelijk systeem? Is het jouw vriend? Zijn het jouw kinderen? Is het jouw schoolsysteem? Wat is het dat jij geweigerd hebt om jouw liefde naartoe te brengen?

Want de grootste vreugde van het leven is om de geliefde van het Leven te zijn. Want door lief te hebben, ervaar jij Liefde. Doe daarom voor jouw broeder datgene wat jij voor jezelf verlangt. En is dat niet dat jij geliefd wordt?

Wanneer jij op om het even welk moment kiest om lief te hebben dan ben jij diegene die als eerste de vruchten van de Liefde ontvangt. Het is een directe ervaring die jou niet ontnomen kan worden. Jij bent dus vrij om 'jezelf te spijszigen' door op gelijk welk moment enkel Liefde te kiezen.

Jij bent onder gelijk welke omstandigheden de aanwezigheid van die Ene aan wie alle krachten onder Hemel en Aarde geschonken werden. Niet om liefde uit te breiden als een taak - want het is geen taak - maar uit pure vreugde. Het is een ultieme vreugde die in de diepte van elke denkgeest ervaren kan worden, ongeacht of jij je nu binnen de wereld van tijd en ruimte bevindt of, net zoals mij, erbuiten bent.

Jij bent diegene die Liefde kan ervaren en jouw beker kan laten overvloeien. Jij bent diegene die van elk moment kan genieten, ongeacht de omstandigheden. Want de omstandigheden zijn niets anders dan de interpretaties van de ego-denkgeest. Alle gebeurtenissen zijn neutraal. Ze zijn er enkel voor jou om lief te hebben zodat jij Liefde kan ervaren!

Dit is werkelijk hoe simpel het is. Het is al altijd zo geweest en het zal nooit veranderen. Jij bent diegene die liefheeft. De wereld kan de spiegel zijn van jouw geliefde.

Laat elk moment jou daarom treffen in deze eenvoudige, stille, innerlijke vreugde die voortvloeit uit de keuze om lief te hebben. Heb het buiten zetten van de vuilniszakken lief. Heb de regen lief die tegen de ramen tikt. Heb het gehuil van een kind lief. Liefde, Liefde, *Liefde!* Liefde omarmt alle dingen, ze staat alle dingen toe, vertrouwt alle dingen en overstijgt daardoor alle dingen. Dat is de kracht die schuilt in jou wanneer jij uiteindelijk beslist om diegene te zijn die *weet*.

Kijk dus goed vandaag en pluk de dag. Waar kan jij jouw mening veranderen en liefde brengen naar iets waarvan jij jouw liefde hebt afgekeerd? Bijvoorbeeld "Wel, ik moet vandaag naar kantoor gaan." Nee, dat moet je niet! Jij *kies*t om naar kantoor te gaan. En je kan het zowel *liefhebben!*

Geliefde vrienden, waar worden er jou kansen geboden om Liefde te ervaren die doorheen elke cel van jouw wezen stroomt? Wat kan jou verhinderen om Liefde te

ervaren behalve jouw eigen keuze? Want op 'de weg van Kennis' weet de bevrijde Geest van Christus:

Er is niets buiten mij.

Laat hierbij de vrede altijd bij jou zijn, oh heilig Kind van God. Amen.

28: Jij en jij alleen kan jouw komende dagen scheppen.

Geliefde en heilige vrienden, voel en begrijp mijn genoegen wanneer ik naar de wereld kijk waarin jij vertoeft en mezelf toesta om de leiding van mijn Vader te ontvangen voor de manier waarop ik het best communicatiemiddelen kan scheppen die zoveel mogelijk harten en denkgeesten kunnen raken.

Er is een groot voordeel wanneer men buiten het veld van het lichaam leeft. Ik hoef immers geen 'tijd' aan het lichaam te besteden. Ik zie dat dit bij sommigen onder jullie een gevoelige snaar raakt. Maar het lichaam is noch goed noch slecht. Het lichaam simpelweg is.

Wanneer jij onder de betovering bent gevallen van de wereld die jij hebt gemaakt, voor de eenvoudige reden dat jij dit wou doen, dan ben jij in werkelijkheid het lichaam op een specifieke manier beginnen waarnemen. Jij denkt op de eerste plaats dat het redelijk vast is, maar in werkelijkheid is het dat helemaal niet. Jij denkt ook dat het lichaam jou afscheidt van anderen, want zoals jouw wetenschappers weten is het niet mogelijk dat twee vaste voorwerpen zich op hetzelfde tijdstip op dezelfde plaats bevinden. En daar hebben ze gelijk in.

Als jij dus vanuit de ogen van het lichaam kijkt, dan kun jij waarlijk geloven dat jij binnen dit lichaam vertoeft en dat jij dus over een privé-plaats beschikt die helemaal van jou is. Dit leidt tot de grote illusie dat jij ook privé-gedachten kunt hebben. Zoals iemand die na een dag werken naar huis komt en de voordeur dicht doet en dan raast en tiert tegen zijn baas en collega's en denkt dat het door de muren van het huis rondom hem 'privé' blijft. Wees er maar zeker van dat dit echt een waanidee is.

In werkelijkheid bevat het lichaam jou niet. Het is veeleer jij die het lichaam bevat. De geest is oneindig, eeuwig en onbegrensd. Bewustzijn is datgene waarin elk wezen dat jij kent, deelt, zoals de golven deel zijn van de oceaan. Dit betekent dat elke gedachte die jij op om het even welk ogenblik over iemand denkt, onmiddellijk met hem of haar gecommuniceerd wordt.

Het is nu wel waar dat zij zich niet noodzakelijk *bewust* zullen zijn van het feit dat jij een zekere gedachte over hen hebt, tenzij zij zelf al voldoende werk hebben verricht en gevoelig geworden zijn voor de subtielere niveaus van de schepping. Ze zijn zich misschien enkel bewust van het feit dat ze plotseling aan *jou* denken waarbij er een ietwat vreemd gevoel doorheen hun lichaam gaat. Ze zullen het van zich afwerpen en er geen tweede gedachte meer aan schenken.

En wanneer jij een liefdevolle gedachte denkt, dan zal op dezelfde manier iemand die zich misschien duizenden kilometers verderop bevindt, plotseling aan jou denken en daarbij een goed gevoel ervaren in zijn lichaam, zonder te weten waarom, en hij zal het laten passeren. Waarom? Omdat hij gelooft dat hij dit in zichzelf heeft opgewekt en dat het niets met jou te maken heeft.

In werkelijkheid is denken de substantie van alle dingen. Een gedachte is een impuls van pure energie. Het is subtieler dan alles wat verschijnt in het fysieke domein. Gedachten reizen sneller dan de snelheid van het licht. Want in feite is licht een fysieke verschijning die lang na de geboorte van de droom van afscheiding verschijnt. Binnen de fysieke wereld lijkt een lichtjaar iets enorm, maar ik verzeker jou dat gedachten ogenblikkelijk reizen. Het is een feit dat gedachten onmiddellijk overal aanwezig zijn.

En omdat jij een bewuste geest bent, een lichaam-denkgeest, die in de oceaan van het zuivere Christus Bewustzijn verblijft, ontvang jij de indrukken van alle gedachten die om het even waar gedacht worden. Het komt in het veld van jouw aura binnen. En jouw auraveld is niets anders dan het dieptepunt dat de ene golf van de andere lijkt te scheiden. Terwijl in werkelijkheid dit dieptepunt juist *de verbinding* van de ene golf met de andere is.

Jij bepaalt welke gedachten jouw leven zullen beïnvloeden.

Alle gedachtevelden overspoelen in zekere zin de oever van jouw wezen. Maar *jij* bepaalt welke invloeden in jouw sfeer zullen binnenkomen. Sommige gedachten zullen doorheen jou passeren en met andere zal jij geïdentificeerd raken. Jij zal ze bestempelen als *jouw* gedachten. Jij zal een akkoord sluiten met de natuur van deze gedachten. Jij zal waarde schenken aan die gedachten en van daaruit een ervaring creëren die voortvloeit *vanuit* jouw akkoord, jouw waarde.

Voor feitelijk alle wezens die binnen de menselijke sfeer geboren zijn, is één zo'n akkoord: "Ik ben alleen maar een lichaam en daarom ben ik gescheiden van alle anderen." Dit is niets anders dan een overeenkomst, een beslissing om een ervaring te creëren. Jij bent evenzeer vrij om binnen jezelf te zeggen:

Ik ben meer dan een lichaam. Mijn geest is onmetelijk en onbeperkt. Dit is de diepere essentie van mijn identiteit en mijn bestaan.

Ik sta op elk ogenblik in volmaakte communicatie met alle levensvormen. Ik hoef enkel mijn aandacht terug te trekken uit mijn waarneming van mijn lichaam om op elk moment in communicatie te treden met iedereen.

Ik zei ooit in '*Een Cursus in Wonderen*': "Jij bent het lichaam nog nooit vergeten, zelfs niet voor een ogenblik. En toch vraagt het niet meer dan een ogenblik om te beseffen dat jij het lichaam niet bent." Ik bedoelde daarmee niet dat jij het lichaam moet *ontkennen*, maar wel dat jij bereid moet zijn om jouw waarneming van wat het lichaam is, over te geven en te zien dat het geen middel is dat jou afscheidt.

Waarom is dit zo? Jij hebt ooit besloten om de onmogelijke droom te dromen: de droom van afscheiding. Het lichaam is het resultaat van die droom - *de poging* om iets te maken dat erin slaagt om jou te scheiden van de Geest van God. Maar jij bent hier nooit in geslaagd. Want vanaf het ogenblik dat het lichaam begon te verschijnen, had de Heilige Geest het reeds vertaald in iets wat geen *afscheiding* is, maar wel een *communicatiemiddel*. Jij faalde. De Heilige Geest niet!

Dit betekent dat het lichaam *voortdurend* input ontvangt van alles en iedereen rondom zich in de vorm van een subtiele trilling van energie. Jij bent als een gigantisch radiostation dat voortdurend overgebrachte signalen oppikt.

Als jij hiervan een bewijs wilt en vooral als jij het bewijs wilt van hoe krachtig gedachten zich uiten als trillingen doorheen het lichaam, neem dan eens wat ze in jouw wereld een wichelroede noemen. Neem twee stukjes metaal. Het zouden twee delen van een kapstok kunnen zijn. Buig ze zodat jij ze zachtjes aan één uiteinde vast kan houden, op ongeveer 15 centimeter van het lichaam.

Laat dan een vriend op ongeveer 6 meter afstand van jou staan en laat hem negatieve gedachten denken zoals: "Ik ben het niet waard, ik ben het niet waard om geliefd te zijn. Ik heb geen energie. Ik ben niets waard." Terwijl hij dat doet, loop jij naar hem toe en kijk hoe dicht jij bij hem kan komen vooraleer jouw wichelroede in het rond begint te bewegen. Keer dan terug en vind de grens waar zijn energieveld de wichelroede begint te beïnvloeden.

Neem dan weer een 6-tal meter afstand en laat hem zijn gedachten veranderen. Laat hem nu liefdevolle gedachten denken zoals: "Ik ben één met God. Liefde stroomt volmaakt doorheen mij. Ik ben zo blij dat ik leef!" Hij hoeft het niet luidop te zeggen. Hij hoeft geen vin te verroeren. Loop dan opnieuw in zijn richting en kijk nu waar het punt ligt waarop de wichelroede in jouw handen begint te bewegen. Jij zal ontdekken dat zijn energieveld met de positieve gedachten veel groter is dan dat met de negatieve gedachten.

Jouw lichaam is dus als een wichelroede. En zo is het lichaam van iedereen. Daarom zullen diegenen met zelfvertrouwen, diegenen die zichzelf liefhebben, diegenen die zich niet bezig houden met de maatschappelijke opinies, diegenen die zich enkel voortbewegen in datgene wat ze liefhebben, ook diegenen zijn die de grootste ondersteuning van het universum lijken te ontvangen.

Waarom? Omdat, wanneer zo iemand de bank binnen stapt om een zakelijke lening af te sluiten, hij op dat ogenblik al weet dat het een fantastisch idee is waarin hij de volheid van zijn wezen zal laten stromen en waarin hij onmogelijk kan falen. En door alleen maar de deur van de bank binnen te lopen, brengt hij een energieveld mee dat de bankbediende raakt en beïnvloedt.

Diegene die echter naar binnen stapt terwijl hij denkt: "Oh God, ik wou dat ik die zakelijke lening kan krijgen, maar ik weet het niet, ik heb hier geen ervaring in. Misschien kijken ze me wel aan alsof ik een nietsnut ben", die loopt binnen met een sterk gekrompen energieveld. Het is heel zwak. De kwaliteit van de trilling die uit zijn gedachten voortvloeit, raakt het energieveld van de bankbediende. En als jij de bankbediende was, met wie zou jij dan het liefst zaken doen?

Wanneer Liefde daarom het pad leidt, wanneer Liefde het energieveld is waarin jij vertoeft, dan raak jij het universum op een manier die veel subtieler is dan de bewuste denkkeest. Het universum zal op jou reageren omdat Liefde op haarzelf reageert zoals een bloem die zich opent voor het zonlicht.

Ik vertel jou nu niets dat jij nog niet wist. Maar jij hebt er nog niet bij stil gestaan hoe ontzettend belangrijk het is voor de aard van jouw eigen leven. Jij weet dat *jij* veel

sterker reageert op een tevreden persoon, op een aardig iemand, op een liefdevol persoon dan op een gemeen iemand. Dat is de logica zelf.

Jij weet dat jij graag wordt omringd door wezens die praten over het onbegrensde, over een groot visioen. Waarom? Omdat zij er jou aan herinneren dat jij ook een groot ziener bent en dat onbeperkte de natuurlijke staat van het Hemelse Koninkrijk is.

Het probleem is dat jij onbewust geleerd hebt om te denken vanuit angst, om negatieve gedachten te denken, om te geloven dat de opvattingen van de wereld betekenisvol zijn. Jij hebt letterlijk een wereld gemaakt waarin mensen negatief denken, jou niet willen ondersteunen en niet denken dat jij iets waard bent. Maar *jij* bent diegene die dit geloof over *jezelf* projecteert. En daarom zal jij een gelijkaardige trilling naar jou toe trekken. Want het gelijke trekt het gelijke aan.

Als jij dus wezens naar jou toe wil trekken die jou ondersteunen en liefhebben, kies er dan voor om een wezen te zijn dat *jouzelf* ondersteunt en liefheeft. Kies ervoor om jouw armen wijd te openen, zoals we besproken hebben in de voorbije les, zodat jij de Liefde, de aanwezigheid en de vreugde van Gods aanwezigheid kan ontvangen.

Denk alleen nog liefdevolle gedachten. Maak jezelf meester in vergeven. Durf jouw hart te volgen! Vier het leven! Doe datgene wat jou vreugde brengt! Loop als iemand die alle vertrouwen in het Licht van Christus heeft! Durf naar de wereld te kijken en te zeggen:

Mijn Vader heeft een tafel voor mij bereid en elk wezen en elk grassprietje is hier om mij te ondersteunen in mijn goddelijke vreugde!

Wanneer jij die vorm van discipline ontwikkelt, zal jouw leven onvermijdelijk veranderen. Want het universum beantwoordt de kwaliteit van de trilling die jij vanuit het radiostation van jouw eigen denkgest uitstuurt.

Geliefde vrienden, jullie zijn inderdaad Liefde. Maar wanneer jij bij de aanvang van jouw dag beslist dat het noodzakelijk is om de houding van jouw baas te vrezen, dat jij de gevoelens van jouw echtgeno(o)t(e) moet beschermen, dat jij jezelf moet opofferen om te voldoen aan de opvattingen van de wereld, dan maak jij jouw energieveld klein.

En het enige wat uit jou komt, is zoiets als de gedachte: "Ik kies ervoor om in angst te leven. Ik ben niet bereid om moedig, groot en gelukkig te zijn. Ik wil niet te veel lachen vandaag, want iemand zou zich daardoor beledigd kunnen voelen. Ik zal mijn waarheid niet vertellen, want ik zou jouw energieveld kunnen verstoren."

Dit alles is een waanvoorstelling. Jij bent vrij. Jij bent hier om te vieren. Jij bent hier om buitensporig te zijn. Jij bent hier om Liefde uit te breiden en Liefde kan niet uitgebreid worden vanuit een ineengekrompen energieveld.

Leer daarom opmerkzaam te zijn voor elke angstige gedachte. Leer te zien wanneer jouw energieveld ingekrompen is en doe het tegenovergestelde: kies ervoor om Liefde te ontvangen! Wanneer jij doorheen jouw dag begint te bewegen en rond vijf uur vaststelt dat jouw energieveld niet zo fijn aan voelt, stel jezelf dan de vraag:

Waar zat ik te wachten dat Liefde voor mij zou opdagen,
als een geschenk van iets of iemand anders?

Stop dan datgene wat jij aan het doen bent en wees diegene die Liefde schenkt aan *jezelf* - eenvoudigweg zodat jij ervan kan genieten.

Er kan niets verschijnen dat jij niet tot jezelf geroepen hebt.

De kern van deze les is het volgende: Jij, en jij alleen, bent in elk moment volledig verantwoordelijk voor de kwaliteit van jouw ervaring. Niemand doet jou iets aan. De wereld is helemaal geen onveilige plek. En wat jij ervaart, is het rechtstreekse gevolg van datgene wat vanuit jouw binnenste *naar buiten* stroomt. Want er kan onmogelijk een stroom zijn die vanbuiten *naar binnen* vloeit, behalve wat jij beslist hebt te *ontvangen* en dus jezelf toe-eigent. Is er dan een punt waarop jij iets kan vrezen? Natuurlijk niet!

Als jij angstig bent, aanvaard dan tenminste dat jij het zo hebt *gewenst* door te zeggen: "Ik kies ervoor om bang te zijn om een miljonair te worden en daarom zal ik deze kans niet in handen nemen. Ik ben bang voor de mening van anderen en daarom zal ik niet voor een groep spreken." Zeg dus minstens: "Ik kies voor de ervaring van een beperkt en angstig wezen te zijn." Neem minstens de verantwoordelijkheid en erken de eenvoudige waarheid dat de wereld enkel verschijnt als de weerspiegeling van die angst en dit enkel doet uit *liefdevolle dienstbaarheid aan jou*.

Het universum is louter Liefde. Alle wezens zullen op jou reageren in overeenstemming met datgene dat jij naar jouw wezen hebt toegeroepen. Niets anders is ooit mogelijk. Het is dus heel goed mogelijk dat jij een onheil naar jou hebt toegeroepen, omdat jij als ziel klaar bent om een grotere diepte van Liefde en vergeving te ontdekken. Het leven kan jou uitdagingen brengen, maar enkel en alleen omdat jij gevraagd hebt om uitdagingen te ontvangen, zodat jij kan groeien en Liefde op een meer volwassen manier in de wereld kan neerzetten. *Niets kan verschijnen dat jij niet zelf naar jou toegeroepen hebt.*

Ik kan jou niet zeggen hoeveel gelegenheden ik op touw heb gezet opdat vele, vele wezens binnen de kortst mogelijke tijd met volle kracht en glorie in de volheid van hun Christus Bewustzijn zouden stappen, waarna ik hen dan uiteindelijk hoor zeggen: "Nee, nee, dit kan ik niet doen. Dit is niet wie ik ben. Ik moet iets anders gaan doen." En dat andere is altijd iets wat op angst gebaseerd is. Iets waarvan het egoïstische deel van de denkkeest gelooft dat het comfortabel zal zijn. En ook iets waarvoor nog vele levens nodig zijn om tot hetzelfde resultaat te komen.

De Heilige Geest kent altijd de kortste weg naar God. Wanneer die weg aan jou gepresenteerd wordt, zal het jouw diepste *angsten* naar boven brengen, want het is *angst* die het licht van de Waarheid blokkeert.

Hoe de kracht van angst laten verdwijnen?

Hoe dan, kan jij de kracht van angst laten oplossen? Door het te herkennen, het te voelen en door jou het simpele feit toe te eigenen dat angst jouw meester niet is en dan eenvoudigweg verder te gaan. De 'ring van angst' waarover ik in 'Een Cursus in

Wonderen' diepgaand heb gesproken, is niets anders dan dit. De 'ring van angst' is iets wat van binnenuit werd opgebouwd.

In werkelijkheid zijn alle kracht onder Hemel en Aarde aan het heilige Kind van God gegeven. En wanneer jou een kans wordt aangeboden, dan wordt jou nooit iets aangeboden waarin jij verondersteld wordt alleen te wandelen. Als jij de taak van de Heilige Geest als de jouwe aanvaardt dan *is elk obstakel verwijderd nog voor jij het bereikt*.

Dus waar in jouw leven, geliefde vrienden, bied *jij* nog weerstand aan de kansen die jou aangeboden worden. Waar bood jij weerstand en zei je: "Wel, dit is niet voor mij, zo ben ik niet, ik kan dit werkelijk niet doen"? En dit omdat jij bang bent voor de wereld. Angst heeft jou verslagen. Op 'het pad van Weten' heeft angst geen betekenis meer. Men verblijft simpelweg op het pad en men geeft alles wat men doet aan God en gaat dan verder.

Op de dag dat de lichaam-denkgeest terugkeert naar het stof van de aarde - dit is een oude manier om te zeggen dat de energie die de subtiele materiële vormen, jouw moleculen en jouw atomen samenhoudt en zo de verschijning creëert van iets wat vast is - wanneer die energie van verlangen en intentie verdwenen is, dan wordt de geest naar ergens anders verschoven en lost het lichaam op. Maar jij zal blijven zoals jij al altijd was: pure wijsheid, pure potentie, pure waarneming. Jij zal nog steeds scheppen en jij zal energievelden voortbrengen die ervaringen scheppen in werelden rondom jou.

Jij verblijft NU in de perfecte gelegenheid om doorheen jouw ringen van angst te stappen. Kijk daarom goed. Waar voel jij nog spanning, angst of twijfel? Is het iets dat jij moet zeggen aan een vriend?

Hoe transparanter jij wordt, hoe vaker jij enkel nog zal spreken wanneer jij voelt dat jij bewogen wordt om te spreken, enkel nog zal doen wanneer jij bewogen wordt om iets te doen, enkel nog zal gaan wanneer jij bewogen wordt om ergens te gaan, enkel nog zal lachen wanneer jij bewogen wordt om te lachen en enkel nog zal wenen wanneer jij bewogen wordt om te wenen. Hoe minder weerstand jij hebt voor de stroom en de beweging van het leven die uit jouw eigen hart en ziel ontspringt, hoe meer jij de volmaakte onschuld en perfectie van alle dingen zal herkennen.

Hoe meer jij dit doet, des te meer creëer jij een staat van denken, een staat van 'zijn' die ervoor zal zorgen dat angst jou niet langer doet inkrimpen op het ogenblik dat het lichaam oplost, terwijl jij ondertussen in jouw onbegrensde pracht verblijft. Jij zal eenvoudigweg zeggen: "Oh, eens kijken, wat zou ik nu kunnen scheppen? Ik lijk geen fysiek lichaam meer te hebben, hoe interessant is dat!"

Wanneer jij ervoor kiest om het bewegen doorheen de ring van angst, *zoals die zich nu in jouw huidige leven voordoet*, te weerstaan, dan bouw jij - klaar en simpel - een gevangenis voor Gods kind. De wereld zal jou zeggen: "Vertrouw niet op de impuls van jouw hart". Ze bedoelen heus niet de impuls van het ego of van de denkgeest, maar wel de impuls van jouw hart. En toch is het slechts in het hart dat de leiding van de Heilige Geest zich voordoet.

De deuropening naar een groter Godsbewustzijn.

Inderdaad, geliefde vrienden, in 'de weg van Kennis' is er zekerheid over het feit dat de plaatsen waar angst de kop lijkt op te steken precies de *deuropening* zijn naar een groter Godsbewustzijn. Als er iets is waarvoor jij bang bent om het met een ander te delen, dan is *daar* jouw toegang.

Ga en deel jouw waarheid voor geen andere reden - dus niet om te overtuigen, niet om gelijk te hebben - maar enkel om het te delen, zodat jij doorheen jouw ring van angst kan bewegen. Dat is alles. Als jij constant in jouw hart de roep voelt om zonder geld in de straten van Londen te leven en dit roept jou al gedurende veertig jaren, ga dan en verkoop alles wat jij hebt en volg jouw hart.

Nu, ik beseft dat de wereld jou niet geleerd heeft om op die manier te leven. Maar de wereld is het tegenovergestelde van de waarheid van het Koninkrijk. Heb allen lief. Wees diegene die allen dient door eerst jezelf lief te hebben. Leer het gebrul en het kabaal van de wereld stil te maken, want dit is niets anders dan jouw beslissing om *waarde* te hechten aan de manier waarop de rest van de wereld denkt.

Dien enkel de stem van de Waarheid in jou. Die stem van de Waarheid in jou is de stem die zegt: "Begin vandaag met tuinieren!" Aanvankelijk denk jij: "Oh, ja!" Maar daarna beseft jij: "Ik weet niet hoe ik moet tuinieren. Hoe zal ik dit uitvissen? Maar ik wil echt wel met een tuin beginnen." Ga en begin met tuinieren!

Sommigen noemen dit leven vanuit authenticiteit. Maar ik spreek hier niet over authenticiteit voor datgene wat de *denkgeest* denkt, hetgeen niets anders is dan zijn sociaal imago. Dit is helemaal niet authentiek. Dit is een masker, een personage.

Wat authentiek is, is datgene wat jij voelt vanuit de kern van jouw wezen - in totale onschuld. Wat bedoel ik hiermee? Het onschuldige hart is niet behoeftig. Het heeft geen uitverkoren personen nodig om het mee eens te zijn. Het wacht niet tot het universum goedkeurend het hoofd knikt. Het *weet* alleen dat het onschuldig is en handelt van daaruit en is daarbij niet gehecht aan de meningen van de wereld.

Authenticiteit is de kern van waaruit het Christus Bewustzijn groeit. Op elk ogenblik dat jij kijkt en gewoon vaststelt dat jij niet op een authentieke manier aan het leven bent, en dan vervolgens beslist om eens diep in te ademen en toe te staan dat jouw illusies uiteenspatten door transparant te worden, door de waarheid te zeggen en door toe te staan dat de veranderingen die nodig zijn plaatsvinden, dan ben jij inderdaad aan het groeien in jouw Christus Bewustzijn.

Op 'het pad van Weten' stel jij jezelf constant de vraag:

Waar ben ik niet authentiek?
 Waar verschijn ik alleen op die manier waarvan ik denk
 dat buurman Harry vindt dat ik moet verschijnen?
 Waar ben ik een vegetariër zodat ik mij beter kan voelen
 dan diegenen die geen vegetariër zijn?

Waar controleer ik mijn dieet omdat ik bang ben
 dat een bepaalde substantie mij minder spiritueel zal maken?

Waar ontken ik mijn menselijkheid om een bepaald imago
op te houden voor anderen?

Waar sta ik op om elke dag naar dezelfde job te gaan
terwijl ik in de diepte van mijn wezen weet
dat ik daar niet langer wens te zijn?

Authentiek leven is in zekere zin alleen leven. Alleen leven betekent simpelweg dat jij niet langer gedreven wordt door de behoefte om er op een bepaalde manier uit te zien, of om op een bepaalde manier te slagen, zodat het oordeel van de wereld het hoofd zal knikken en jou een '10' zal geven in plaats van een '1'.

In 'de weg van Kennis' begint de denkkeest de eenvoudige metafysische waarheid te vatten dat:

Ik en ik alleen schep mijn komende dagen.
Als ik vandaag authenticiteit schep,
dan is het zeker dat ik het morgen zo zal ervaren.

Als ik nu gevangenschap voor mijn ziel creëer,
dan zal ik ook dat morgen ervaren.

Omdat de schepping oneindig is, is het niet mogelijk om geen komende dagen te hebben - of het nu in deze wereld is of in een andere.

Geliefde vrienden, jij werd geschapen om te scheppen. Jij werd geschapen vanuit een overvloed aan vreugde en Liefde. Leef daarom vreugdevol, leef liefdevol vanuit *jezelf*. Durf te overwegen dat jouw Zelf *zo belangrijk* is dat jij verplicht bent om voor niets minder te gaan dan jouw eigen authenticiteit.

Daarom vereist dit vaak het begin van het proces waarbij jij ontdekt wat voor jou authentiek en niet uitsluitend de invloed van anderen is.

Waar ben jij nog steeds niet authentiek? Waar antwoord jij met een glimlach terwijl jij jou feitelijk boos voelt? Waar antwoord jij met een 'OK' terwijl binnen in jou het antwoord duidelijk 'nee' is? Waar reageer jij met angst op de substantie die jij in het lichaam brengt? Bijvoorbeeld: "Ik kan dit niet eten, want dit is een heel slechte voedingsstof en ik wil gezond zijn." Het is precies die angst die een slechte gezondheid voor de komende dagen creëert.

Liefde heelt alles. Liefde transformeert alle dingen. Liefde omarmt alle dingen en Liefde overstijgt daardoor alle dingen. Waar sta jij niet toe dat Liefde jouw werkelijkheid is?

Geliefde vrienden, overweeg het thema van deze les heel goed. Wees niet gehaast om de les vlug aan de kant te schuiven. Lees het een aantal keren. En waar jij een vraag ziet in plaats van een uitspraak, stop dan even en neem de tijd om het te overwegen - in stilte, alsof jij toestaat dat het antwoord vanuit jouw onschuld oprijst. En stel jezelf dan de vraag:

Welke verandering kan ik maken,
zodat ik werkelijk op een meer authentieke manier kan verschijnen?

Diegene onder jullie die dit werkelijk kiest, zal ontdekken dat wanneer jij bij de boodschap van deze les verblijft, wanneer jij jou met de stille, simpele vragen verbindt en mediteert over bepaalde sleutelgedachten die herhaald werden, er dan veel in beweging kan komen en veel bevrijding kan optreden.

Jij bent Christus. Jij bent vrij om dit binnen de wereld van tijd en ruimte zo diep mogelijk te weten. Vrede zij daarbij altijd met jou. Amen.

29: Vrijheid is Liefde onder alle omstandigheden.

Nogmaals, geliefde vrienden, verbinden wij ons met jou omdat wij even toegewijd blijven als jou om steeds grotere diepten van Gods aanwezigheid te ontdekken, steeds grotere diepten van onze eigen aanwezigheid, steeds grotere diepten van het enige wat altijd waar is, van het enige wat onveranderd, onveranderlijk en voor eeuwig onveranderbaar is.

Wij willen in deze les tot jou spreken over iets dat de betekenis van het verblijven in perfect weten, in volmaakte kennis verdiept. We willen een thema waarover jij al gehoord hebt, op een ietwat andere manier aanpakken. Het thema handelt over een term die jullie heel vertrouwd is. Die term is karma. Karma betekent, populair beschouwd, dat er voor elke actie een gelijke en tegenovergestelde reactie is. Voor alles wat jij naar buiten brengt, keert er een gelijkaardige energie terug.

Nu, zoals ik voorheen al heb gezegd, kan karma enkel bestaan waar onvoorwaardelijke liefde niet bestaat. Dat betekent dat in de mate dat jouw denkgeest nog niet gezuiverd werd van angst, dat jouw denkgeest nog niet gezuiverd werd van behoeften, dat jouw denkgeest nog niet gezuiverd werd van verafgoding - wat niets anders is dan het maken van een substituut voor Liefde, het verwarren van de vorm met de inhoud - dat waar dit alles zich voordoet, jij inderdaad de creatie van karma ervaart.

Wat bedoelen wij daarmee? Telkens wanneer jij wenst een niet-liefdevolle gedachte vast te houden, zal jij de gevolgen of de vruchten van deze gedachte ervaren. In werkelijkheid zijn er twee niveaus waarop dit zich voordoet, twee niveaus waarin zich dit voordoet. Het eerste is direct. Het tweede wordt bemiddeld door de vormen van de tijd.

Niet liefdevolle gedachten wijzigen het chemische evenwicht van jouw lichaam.

In het eerste niveau, in datgene wat direct is, zal op het specifieke ogenblik dat jij een niet-liefdevolle gedachte denkt, de elektrische stroom van energie doorheen het fysieke systeem onmiddellijk veranderen. Jij verandert dus onmiddellijk het chemische evenwicht van het lichaam en ervaart daarbij een spanning in het lichaam, misschien droefheid, depressie, een overheersend ongemakkelijk gevoel. Want voor elke negatieve gedachte, dus niet alleen voor de grote waar jij jouw aandacht volledig omheen windt, maar zelfs voor de kleine, is dit evenzeer waar. Depressie kan zich enkel voordoen in een denkgeest die zijn pad naar vreugde genegeerd heeft.

Depressie is daarom het gevolg van de weerstand die aan de ware stroom van Leven doorheen de lichaam-denkgheest, wordt geboden. Deze weerstand doet zich op vele manieren voor. Het kan het resultaat zijn van het niet volledig doorvoelen van een

gevoel, van het weerhouden van een simpele waarheid en, vaker wel dan niet, van het negeren van de impulsen van het hart.

Als jij het spirituele pad begint te bewandelen dan besef jij dat jij open moet staan voor de leiding van de Heilige Geest, want het is een feit dat jij jezelf niet kan laten ontwaken, anders had jij dat allang gedaan. Dan doen de gelegenheden zich voor die alles bevatten wat jij nodig hebt om te ontwaken uit jouw illusies, maar jij verwerpt ze omdat ze niet beantwoorden aan het beeld dat jij van jezelf hebt.

Er zijn veel manieren waarop jij weerstand kan bieden en een blokkade kan opwerpen voor de stroom van energie doorheen het systeem. Het draait allemaal rond de vorm van een negatieve gedachte. Al het negatieve is een uitdrukking van angst. Alle pogingen om een ander te controleren zijn feitelijk angst. Kwaadheid is een vorm van angst. Dus precies in dat moment dat de denkkeest gewoon is om negatief te denken, is er onmiddellijk een karmisch effect. Dit effect creëert in de loop van de tijd ziekte in het lichaam. Depressie wordt gecreëerd in het emotionele veld.

De wereld zal jouw gedachten en overtuigingen weerspiegelen.

Op de tweede plaats is er een *bemiddelde* vorm van karmische gevolgen. De wereld rondom jou zal immers na een bepaalde tijdsperiode een context creëren die het bewijs lijkt te *weerspiegelen* van de negatieve gedachte waarvan jij nu vergeten bent dat jij die in het leven riep. Dan zal jij die negatieve gedachte opnieuw denken en jij zal verkeerdelijk geloven dat die negatieve gedachte aanwezig is *als gevolg van* de omstandigheden buiten jou.

Er kan bijvoorbeeld iemand zijn die een gebeurtenis ziet zoals de regering die de belastingen opvoert, en die als gevolg daarvan zegt: "Ik heb altijd geweten dat het op die manier gaat. Er is geen enkele politieker te vertrouwen." Maar diegene die dit zegt, beseft niet dat hij vijftien jaar geleden besloten heeft dat politiciers niet te vertrouwen zijn omdat hij zijn vader dit hoorde vertellen en daardoor binnen zijn denkkeest 'weet' dat politiciers altijd iets zullen ondernemen om meer geld uit jouw zakken te halen.

En dan wanneer vijftien jaar later de belastingen worden opgetrokken, zegt die denkkeest: "Ik wist het. Ik heb al de ganse tijd gelijk. Zie je nu wel wat ze gedaan hebben? Dit betekent gewoon dat politiciers niet te vertrouwen zijn." Terwijl de politiciers in feite niets anders zijn dan de manifestatie die de voorspelling vervult.

Op deze manier wil ik jou uitnodigen om te kijken naar jouw leven. Hoe zijn de gebeurtenissen die zich voordoen in jouw leven en hoe is de levenskwaliteit een mogelijke weerspiegeling van een voorspelling die zichzelf vervult? Met andere woorden, hoe kan het de vervulling zijn van het karma dat voortvloeit uit de manier waarop jij de denkkeest gebruikt? In deze tweede vorm waarin het karma zich toont, zijn de overtuigingen en gedachten meestal heel, heel oud en diep verborgen in het onbewuste. Terwijl jij terugkeert in de tijd en naar jouw leven kijkt, stel jezelf dan de vraag:

Wat moet ik vroeger geloofd hebben waardoor dit effect zich nu toont?

Als jij bijvoorbeeld geen geld hebt, kijk dan goed naar datgene wat jij in het verleden geloofd hebt over geld. En kijk vooral ook goed naar de overtuigingen die jouw ouders hadden over geld.

Want inderdaad, zoals wij vroeger reeds hebben aangehaald, daalt elke ziel in deze wereld neer via de context van de ouders. Er is een context van waarneming, geloof en houding waardoor jij gekleurd wordt, omdat jij die kleuring toestaat binnen jouw eigen energieveld als de manier waarop jij met deze wereld contact maakt en erin verschijnt.

Bijvoorbeeld, als jouw ouders overtuigd waren dat spiritualiteit en materiële rijkdom niet kunnen samengaan waardoor spiritueel zijn betekent dat er geen geld mee gemoeid is, kijk dan eens hoe jouw leven zich ontplooid heeft. Zie jij dat er een blokkade is om geld te ontvangen wanneer jij een ander een dienst bewijst, maar dat er geen blokkade is in het ontvangen van geld wanneer jij iets doet dat jij niet leuk vindt?

Leef in deze vraag, geliefde vrienden, en pas ze toe voor alle domeinen van jouw leven. En terwijl jij naar jouw leven kijkt, kijk dan naar de effecten die jij ervaart vanuit jouw omgeving en jouw context. Ben jij eenzaam, zonder geliefde en vrienden? Welk geloof omtrent de wereld heb jij er voorheen op nagehouden?

Want ergens is het de aard van jouw gedachte - het akkoord dat jij bewust of onbewust gesloten hebt over de betekenis van dingen, de akkoorden die jij hebt gesloten met de familie en de cultuur waarin jij geboren bent - die de energie heeft voortgebracht die nu verschijnt als de effecten die jij als jouw leven ervaart. Welke gedachten en welke overtuigingen heb jij binnen de denkgeest vastgehouden?

Een veel voorkomende gedachte kan zijn: "Oh, ik kan het niet echt in mijn ééntje klaren. Ik heb iemand nodig die voor mij zorgt. Ik beschik niet over de nodige capaciteiten." En dan vraag jij jou vijftwintig jaar later af waarom jij zoveel verontwaardiging voelt over jouw partner. De verontwaardiging is niets anders dan de erkenning van de negatieve gedachte die jij over *jezelf* hebt gedacht, waarnaar jij gehandeld hebt en waarvan jij de effecten gecreëerd hebt in iemand die jou controleert en jou in al jouw geld voorziet.

Jij gelooft dat er in *hem* een fout is omdat jij vergeten bent te kijken naar de kiezel die jij in het meer van eindeloze creativiteit hebt geworpen, wat het domein van de denkgeest is. Karma is dus het effect van de manier waarop de denkgeest gebruikt werd.

Nu heb ik inderdaad gezegd dat karma enkel kan bestaan waar onvoorwaardelijke liefde niet bestaat. Wat betekent dit? Wanneer de denkgeest onvoorwaardelijk lief heeft, dan heeft hij eerst *zichzelf* lief en stelt geen voorwaarden omtrent de ideeën die hij van het universum ontvangt.

Er zijn velen die opkijken naar diegenen die de grootste kansen in het leven nemen. Bijvoorbeeld, de acteur of actrice die werkt in een goedkoop hamburger restaurant, die op een bank in het park slaapt en ondertussen acteerlessen blijft volgen om uiteindelijk die rol te bekomen waardoor hij of zij rijk en beroemd wordt.

Maar diegene die rijk en beroemd wordt, is iemand die in het verlangen om te acteren de impuls ontving, die impuls volgde en bereid was om alles te doen wat nodig was om in de context te vertoeven waarbinnen iets wel of niet kon verschijnen. Zij waren bereid om het risico te nemen. Zo iemand leeft in een staat van onvoorwaardelijke Liefde voor

het zelf. Of ze er nu over nadenken of niet, zij dragen het subtiele geloof dat het universum voor zichzelf zal zorgen en hen zal steunen in het volgen van hun hart.

In onvoorwaardelijke Liefde is er geen karma.

Binnen onvoorwaardelijke Liefde bestaat karma niet. Het voorbeeld dat ik jou gegeven heb, is slechts een elementaire fase van de onvoorwaardelijke Liefde. In haar volwassen staat, in haar spirituele fase, betekent onvoorwaardelijke Liefde dat de denkkeest ontwaakt is en heeft ingezien dat niets van wat in het leven verschijnt de aanleiding kan zijn om haar liefde te weerhouden of terug te trekken. In de volmaaktheid van de onvoorwaardelijke Liefde heeft de geest simpelweg Lief.

Er kan dus niet langer gezegd worden dat karma bestaat, want de geest ervaart niet langer de effecten die naar hem terugkeren. Hij heeft de wereld van oorzaak en gevolg overstegen en bij om het even wat er verschijnt, heeft hij alleen maar lief. En wie kan er gevangen zijn wanneer men eenvoudigweg liefheeft?

Karma wordt dus overstegen via onvoorwaardelijke Liefde. En onvoorwaardelijke Liefde is altijd de vrucht van het besluit om jezelf lief te hebben. Niet omdat het een opdracht is, niet omdat jouw echtgenoot jou dan liever zal zien. Jij hebt jezelf lief omdat jij ten volle beseft dat jij dit zowel kan doen. Jij hebt het Zelf lief omdat de Schepper jou zo zeer lief had dat Hij het Zelf geschapen heeft.

Er zijn waarlijk geen effecten die optreden als gevolg van een krachtbron die buiten jou gelegen is. Met andere woorden, er werd jou nooit iets aangedaan. Niets. Jij bent vrij, in elk moment, om jezelf door middel van de kracht van Liefde te bevrijden van wat nu de effecten van de wereld lijken. In werkelijkheid, sta jij nooit onder invloed van iets, behalve de illusie van de gedachten en het geloof dat jij leerde projecteren op de wereld.

Velen onder jullie voelen zich wat angstig om aan jouw vrienden en burens te vertellen dat jij *'het pad van Meesterschap'* leest die de leiding bevat van Jezus of Jeshua. Die specifieke angst die jij voelt, die spanning, is karmisch. Een lange tijd geleden heb jij ergens beslist dat het volgen van jouw eigen pad verborgen moet blijven en niet echt de moeite waard is - dat niemand het met jou eens zal zijn en dat de mening van anderen jouw waarde bepalen.

Ik wil jou deze vraag stellen: Kan er angst bestaan om met jouw vrienden te delen dat jij lessen van Jezus van Nazareth bestudeert om Meesterschap te bereiken? Kan er angst zijn om dit te delen, indien er geen vroeger geloof bestaat dat de mening van anderen de kracht heeft om jou te vertellen of jij goed of slecht bent, of jij al dan niet waardevol bent? Als dit er niet was, dan kon er ook geen angst zijn.

Dus ergens in jou heb jij geloofd dat er buiten jou een wereld bestaat waarvan de opvattingen belangrijk zijn. Dus waar in jouw leven beperk jij de uitdrukking van jouw vreugde, jouw plezier van simpelweg te leven, omdat jij jou zorgen maakt over de goedkeuring van anderen?

Karma is een heel interessant verschijnsel en toont zich op vele, vele manieren. Stel jezelf dus de vraag:

Waar zijn de effecten die ik in mijn leven ervaar het resultaat van een gedachte die vanuit karma werd ingegeven, in tegenstelling tot de gedachten die voortvloeien uit onvoorwaardelijke zelf-aanvaarding?

Geliefde vrienden, het feit dat jij jezelf ervaart als een lichaam-denkgeest is in vele opzichten karmisch. Dit betekent dat de lichaam-denkgeest het resultaat is van de oneindige uitgestrektheid van de geest die het aandurfde om een klein, waanzinnig idee te denken en het daarna zeer ernstig te nemen: "Ik kan mezelf afscheiden van de Liefde van God en een ervaring creëren die mij ervan *overtuigt* dat ik erin geslaagd ben om afscheiding te bereiken".

Maar onvoorwaardelijke Liefde transformeert de ervaring van het lichaam in iets heel anders. De onvoorwaardelijke Liefde van het Zelf schenkt een andere interpretatie aan het leven van de lichaam-denkgeest - het leven van belastingen betalen, het leven van het onderhouden van het oliepeil van jouw auto. Alles wordt vertaald zodat de wereld niet langer dient als bewijs van jouw waardeloosheid, jouw afscheiding, maar veeleer als een communicatiemiddel waarin het wonder in zekere zin altijd aan zet is.

Jij gaat naar het benzinstation om de tank van de auto te vullen. Omdat jouw hart open is, is jouw denkgeest open, jij bent niet in weerstand en jouw ogen zijn open. Jij kijkt om jou heen en jij voelt de energie van iemand die aan de andere kant van de pomp staat. Omdat jouw hart open staat, ga jij naar hem toe en zegt: "Ik ben hier om te tanken. Ik keek op en zag jou staan. Jij hebt een prachtige glimlach. Jij maakt mijn dag helemaal goed. Dank je wel!"

Daarna wordt een gesprek aangevat en er wordt ontdekt dat die persoon op zoek is naar een medewerker voor zijn bedrijf met precies jouw vaardigheden. En jij bent toevallig op zoek naar ander werk.

De dingen van de wereld worden vertaald in datgene wat een ondersteuning is voor jouw altijd maar toenemende vreugde, succes, plezier, materiële welstand en nieuwe vrienden. Zij ondersteunt dit alles wanneer jij doorheen de ogen van de Liefde kijkt. Dan kijk jij letterlijk naar de wereld rondom jou en beseft uiteindelijk dat zij nooit was zoals jij dacht dat zij was en dat jij er niet in geslaagd bent om jou af te scheiden van God.

Alles wat jij nu ziet, is aanwezig om jouw gelukkige ervaring te ondersteunen. Jij bent vrij om in jouw hoogste staat van vreugde te leven, om alles te vragen wat jij wenst en om jouw hart te openen en lief te hebben. En het universum antwoordt *naargelang* de overtuigingen die jij over jezelf, in jezelf vasthoudt.

Karma kan overstegen worden.

Kijk naar jouw leven met respect voor jouw karma of de beweging die verschijnt als respons op een vroegere actie. Eén van de krachtigste dingen die jij ooit kan doen is het stellen van de vraag:

Wat moet ik geloofd hebben dat waar is over de wereld,
waardoor ik het leven leef dat ik nu leef?

Dit wil niet zeggen dat karma slecht of verkeerd is. Dat is het niet. Het is niets meer dan een effect - oorzaak en gevolg. Stel jezelf dan de vraag:

Waar kan ik in al deze gevolgen die ik nu ervaar, een grotere mate van onvoorwaardelijke liefdevolle aanvaarding brengen?

Waar kijk ik doorheen de ogen van verveling in plaats van waardering?

Waar kan ik een grotere diepte van onvoorwaardelijke liefde brengen?
Waar kan ik weerstand loslaten?

Waar kan ik stoppen met de poging om zelf mijn leven te leiden en de Liefde van God toestaan om mij te leiden?

Karma kan overstegen worden door het in iets anders te vertalen. Karma kan de vervulling worden van jouw doel, de specifieke weg om enkel Liefde uit te breiden en ze te onderwijzen. Want wanneer jij ziet dat de effecten die jij jouw leven noemt, het resultaat zijn van beperkte, angstige, negatieve gedachten of overtuigingen die jij over jezelf of over de wereld hebt vastgehouden, dan kan jij de effecten die jij gecreëerd hebt, omarmen en in een ander licht zien:

Ik kies ervoor dat deze specifieke omstandigheden, de omstandigheden zijn waaronder ik nu kan leren om Liefde te kiezen.
Wat kan ik op dit ogenblik waarderen?
Aan wat kan ik op dit moment vergeving schenken?

Waar kan ik de angst overwinnen om te spreken en de waarheid met een vriend te delen?
Wat heb ik vermeden dat ik nu kan omarmen?

Op die manier wordt elke set van omstandigheden, die het gevolg is van op angst gebaseerde gedachten, *nu* het specifieke *pad* dat jou zal leiden naar het overstijgen van alle negatieve denken. Het zal jou laten binnentreden in een domein van het gebruik van de denkkeest die effecten creëert die veel vreugdevoller en veel weidser zijn dan jij ooit hebt durven dromen.

Klaag daarom niet over jouw leven zoals het is, want het is *absoluut perfect*. Elke set van omstandigheden omvat alles wat jij nodig hebt om jouw leven te vertalen in datgene wat jouw Liefde voor God uitdrukt. Beklaag nooit wat jij creëert. Beklaag nooit wat jij ervaart. Veroordeel jezelf nooit en zeg nooit: "Oh, waarom heb ik dat toch gedaan? Ik had iets anders moeten doen." Nee.

Waardeer wat jij gecreëerd hebt. Vind datgene wat jij erin kan waarderen. Sla jouw armen en jouw liefde eromheen. Breng er onvoorwaardelijke Liefde naartoe. Hiermee zal jij een venster vinden, een doorgang naar een nieuwe manier om de denkkeest te gebruiken waarbij het universum zich *noodzakelijkerwijze* moet *herschikken* om zich aan te passen aan deze nieuwe trilling. Waardering en Liefde en onbeperkte *vereisen* van het universum dat het op een andere manier verschijnt.

Karma is met andere woorden niet jouw gevangenis. Aandacht schenken aan de effecten die jij creëert, is een pad naar grote vrijheid. Wat jij in het verleden deed om deze effecten te creëren die jij niet langer wenst, is geen zonde of fout. Het was veeleer een vrije keuze om een ervaring te creëren. Goed, jij bent daar geweest, jij hebt dat gedaan. Breng nu liefde en waardering naar die specifieke effecten die jij zou veroordelen.

Bijvoorbeeld: “Waarom heb ik die aandelen gekocht? Dat was zo stom. Ik beschikte niet over voldoende informatie en nu is dat bedrijf failliet gegaan en heb ik duizenden euro’s verloren.”

“Ah, laat mij dit specifieke effect waarderen. Jawel, dit is fantastisch! Ik heb een ervaring voor mezelf gecreëerd. Ik kan dit nog doen. Dit is geweldig! Oh, ik hou zoveel van mezelf! Ik kan nu beslissen om het anders te doen. Is dat niet fantastisch? Ik heb zonet een waardevolle les geleerd. De volgende keer zal ik meer informatie inwinnen. Ik zou graag nog een kans creëren om aandelen te kopen en geld te winnen. Oh ja! Ik kan hier een expert in zijn - ik zie het al gebeuren - via mijn onvoorwaardelijke liefde. Ja, Ja!”

Elk keer dat jij denkt dat je faalde, vier dan dat moment! Vier jouw zogenaamde mislukking alsof het een succes was. Want, herinner jou dat *jij* bepaalt wat jij zal waarnemen. Gebeurtenissen zijn neutraal. Daarom ben jij vrij om datgene wat jij jouw mislukkingen *noemt*, te vieren. En wanneer jij ze viert, dan zijn ze jouw successen. Elke succesvolle persoon weet dat hij nooit faalt. Hij leert alleen maar bij en wordt steeds wijzer.

Word iemand die niet langer onder de effecten van karma staat. Word iemand die karma op een *verstandige* manier gebruikt om eerlijk te kijken naar zijn leven, om te leren wat geleerd moet worden - zonder oordeel, maar eerder al vierend. Word iemand die zijn karma vertaalt in de toegang tot een steeds toenemend gewaarzijn van Gods aanwezigheid en volmaakte Liefde, verspreid over het oppervlak van de aarde, een Liefde die alles doordringt en de wereld vertaalt in de specifieke middelen die jou kunnen optillen, laten ontwaken, verzorgen en helen.

Geliefde vrienden, wij vragen jou opnieuw om het thema van deze les goed te bestuderen en tijd door te brengen met de vragen die jou gegeven werden. Want op ‘het pad van Weten’ *weet* de denkkeest die in een volmaakt bevrijde staat verblijft, dat de wereld van effecten die de denkkeest ervaart, de specifieke geheimen draagt tot een steeds toenemend genoegen in de aanwezigheid van Gods Liefde.

Zoiets als mislukking bestaat niet. Er is een voortdurend succes - terwijl het leven evolueert van goed, naar beter en best, terwijl de denkkeest leert om de aanwezigheid van Liefde te zijn.

Vrijheid is Liefde onder alle omstandigheden.

Vrede zij hierbij altijd met jullie. Amen.

30: *Jij werd geboren om te scheppen.*

Geliefde en heilige vrienden, ik treed alleen maar naar voor om bij jou te verblijven als jouw broeder en jouw vriend. Herinner jou altijd dat een broeder of een zuster niet iemand is die boven jou staat, maar die jouw gelijke is. Herinner jou altijd dat een vriend iemand is die bewust gekozen heeft om in jou de volmaaktheid van Christus te zien, alsook alle grootsheid die uit jou kan voortvloeien wanneer jij bereid bent om jezelf in zo'n licht te zien. Dan verbindt die vriend zich met jou in een heilige relatie om samen met jou te scheppen, te spelen en de Waarheid van de Werkelijkheid uit te breiden.

Het verschil tussen scheppen en maken.

Jij werd geboren en geschapen om te *scheppen*, niet om te *maken*. Wat is het verschil tussen *maken* en *scheppen*? Maken vereist de speciale inspanning van de egoïstische denkkeest. Maken houdt het plannen in van datgene wat men wenst, gebaseerd op datgene wat men al kent. Om daarna de manier uit te dokteren hoe men het in praktijk kan brengen op basis van jouw eigen ideeën. Maken houdt altijd een element van angst in, gezien het ego zelf de fundamentele spanning van angst is.

Scheppen, op de manier dat ik deze termen gebruik, is helemaal iets anders. Wanneer ik jou zeg dat jij geboren werd om te scheppen, dat jij geschapen werd om te scheppen, dan bedoel ik dat jij als beeld van de Schepper als enige functie hebt om te dienen als een kanaal waar doorheen het ondoorgrondelijke mysterie en de schoonheid van de Liefde tot uitdrukking kan komen, op een manier die in deze wereld gezien kan worden. Een artiest kan dit doen met een penseel, een zanger met een lied, een schrijver met een woord, een vriend met een glimlach, een tuinier met een tuin.

Jij maakt deel uit van de uitbreiding van de schepping telkens wanneer jij jouw eigen ideeën over de betekenis van wat elk ding is en waarvoor het dient, overgeeft. En *uitsluitend* beslist te doen wat jij doet om de aanwezigheid van Liefde te genieten en deze Liefde te schenken aan om het even wie of wat ze ontvangen zal.

De schepping is dus het proces waarbij de schepper hemzelf of haarzelf uitbreidt vanuit de vormloze wereld naar de wereld van vormen. Wanneer jij vrienden uitnodigt voor een diner en geen verborgen agenda hebt behalve om met hen samen te zijn en een lekkere salade en wat soep klaar te maken, alleen maar omdat jij hen lief hebt en in een vreugdevolle stemming bent, dan breid jij de werkelijkheid en de aanwezigheid van God uit. Dit is ongetwijfeld totaal anders dan hetgeen politici doen wanneer zij vrienden uitnodigen voor een diner. Want zij zijn inderdaad betrokken in het proces van maken terwijl jouw diner een scheppende stroom is. In de stroom van de schepping komt de vorm altijd op de tweede plaats. Het is alleen maar een instrument voor de inhoud.

Bij het maken wordt de vorm heel belangrijk. Waarom? Omdat bij het maken de egoïstische denkgeest gelooft te weten wat alles is en waarvoor het dient, gezien alle dingen instaan voor de veiligheid en het voortduren van het ego. Daarom wordt de vorm van hoe alles wordt gedaan heel belangrijk, de vorm is het beeld en niet de inhoud.

Bij het scheppen is de vorm altijd zoals jij die wenst te zijn omdat zij jou vreugde schenkt en niet omdat zij van iemand anders een stem voor jouw partij zal afdwingen.

Stel jou dan eens voor dat jouw acteurs en actrices bij de uitreiking van de Oscars kleren zouden dragen die hen pure vreugde schenken, in plaats van te kijken hoe goed ze eruit kunnen zien, wat aanvaardbaar zal zijn, wat adembenemend zal zijn of wat de aandacht van anderen zal trekken. Ik verzeker jou, velen zouden naar voor treden in hun pyjama.

Het verschil tussen scheppen en maken, is het verschil tussen illusie en werkelijkheid. De Werkelijkheid is de Liefde die God is. Het is de wil van de Schepper om Liefde uit te breiden. Jij werd geboren vanuit de wil van de Schepper en daarom is *jouw wil* om Liefde uit te drukken, *de wil van God*. Zij zijn één en hetzelfde.

De egoïstische denkgeest is geïnteresseerd in liefde maken. Het heeft zijn eigen ideeën over hoe Liefde eruit moet zien, welke vorm het moet aannemen, hoe anderen zouden moeten reageren, welke handelingen juist zijn en welke verkeerd zijn.

Maar in de schepping breidt de Liefde zich in onschuld uit. Wanneer jouw wil één is met de Schepper dan ben jij totaal niet geïnteresseerd in het maken van liefde. Jij bent louter geïnteresseerd in het vieren van de werkelijkheid dat jij al *in* Liefde verblijft en dat jij *als* de uitdrukking van Liefde bestaat. Jij bent onschuldig en volmaakt, precies zoals jij bent. De vorm van die uitdrukking komt op de tweede plaats omdat het niets anders dan een tijdelijk instrument is voor de vervulling van het verlangen van het hart om de werkelijkheid van de Liefde te vieren.

Laat mij jou dus deze vraag stellen: 'Wend jij in jouw eigen leven energie aan in de poging om liefde te maken of vier jij het feit dat jij *nu al* in de aanwezigheid van Liefde bent?

Want in het eerste geval moet jij anderen dwingen om zich aan te sluiten bij jouw maaksel en hen proberen overtuigen hoe zij zich zouden moeten gedragen, hoe zij zouden moeten handelen, presteren, aanvaarden en ontvangen. Zodat jij het gevoel hebt dat jij slaagde om datgene te manifesteren wat jij in jouw denkgeest al had vastgelegd. Om liefde te *maken*, heb jij anderen nodig. Liefde *scheppen*, wat de uitbreiding van Liefde is, heeft niets anders nodig dan jouw wil, jouw bereidheid. Dit betekent dat jij volmaakt vrij bent en niet eist - het *niet nodig acht* - dat de wereld in een bepaalde vorm verschijnt vooraleer jij besluit dat jij *in* Liefde bent. Wanneer jij *in* Liefde bent dan zal Liefde de uitdrukking van de vorm leiden.

Dit is werkelijk hoe simpel het is. Jij zal onmiddellijk weten wanneer een glimlach volstaat, of dat nu naar een andere persoon is of naar het blad van een boom. Jij zal, wanneer jij bij een ander bent, precies weten hoe jij dit kan uitdrukken. Er zullen geen vragen zijn, er zal geen twijfel zijn. Er zal geen tussenkomst zijn van de egoïstische denkgeest. Er zal geen angst zijn.

Want wanneer de geest werkelijk in de wil van God verblijft, bestaat er geen tijd. En omdat er geen tijd is, is er geen referentie naar het verleden en geen referentie naar de toekomst. Want deze dingen bestaan alleen binnen de dualiteit van de tijd. Zij maken geen deel uit van datgene wat louter eeuwig is. Het verleden is voorbij. De toekomst is op haar best een fantasie in de denkgeest. Het heden is waar God verblijft.

Als Liefde verblijven in elk huidig ogenblik.

De vrede van Christus hangt dus af van jouw bereidheid om voor geen enkele andere reden in dit ogenblik te verblijven dan het uitbreiden van de schepping. Om diegene te zijn die Liefde ontvangt, die de aanwezigheid van Liefde erkent, die Liefde ademt en dan toestaat dat zij doorheen de lichaam-denkgeest stroomt, doorheen de stem, doorheen een geschreven woord, doorheen een knipoog - wat het ook mag zijn. Dan ben jij er klaar mee en jij beweegt jou in het volgende ogenblik.

De vrede van Christus komt enkel in die denkgeest die zijn waarde terugtrekt uit het verleden en uit de toekomst en zich overgeeft aan het huidige ogenblik. Want alleen in het heden kan Liefde gevoeld, gekend en uitgebreid worden. Dergelijke geest is de schepper. En doorheen die geest stroomt de volmaaktheid van de uitbreiding van de Liefde - zonder belemmering, zonder blokkade en zonder vergissing.

De geest die vrij is - vrij van de egoïstische behoefte om dingen te maken, te controleren, te regelen - is vrij van de identificatie met het verleden en de bezorgdheid over de toekomst en verblijft in het volmaakte eeuwige *nu*. Louter en alleen om het gewaarzijn te ontvangen dat hij in de volmaakte aanwezigheid van Liefde verblijft en deze mysterieuze werkelijkheid via de geest toestaat - precies waar hij is - *zoals* hij is. Het gaat hier dus niet om het hebben van een stel opgelegde activiteiten die gedaan moeten worden. Jij bent louter aanwezig in het moment en de *Liefde leeft jou*.

De heilige relatie is de relatie waarin twee wezens besluiten om samen te komen en waarbij elkeen afzonderlijk kiest om *in* de aanwezigheid van Liefde te zijn. En wat er dan gebeurt, gebeurt gewoon.

Misschien zal de ene op een stoel zitten en een boek lezen terwijl de andere naar een film kijkt. En misschien zullen ze samen komen om een gezellig diner te hebben. Het wordt allemaal irrelevant omdat zij bewogen worden door de mysterieuze energie van de Liefde zelf, die de wil is van God om ervaring te scheppen via Zijn scheppingen. En wanneer dat ogenblik voorbij is, is het voorbij. De geest van elk van hen bevindt zich simpelweg in een nieuw huidig ogenblik.

Ben jij aan het maken of scheppen?

Het verschil tussen maken en scheppen is essentieel op 'het pad van Weten'. Daarom wil ik jou in deze les uitnodigen om te beginnen kijken naar jouw eigen leven. Waar rust jij in weten en sta jij de schepping toe om doorheen jou te stromen in elk huidig moment en waar wordt jouw denkgeest opgeslorpt door datgene waarvan jij denkt dat jij *ervoor* moet *zorgen* dat het zich voordoet? Begin het onderscheid tussen deze twee

te zien en wees opmerkzaam voor de kwaliteit van het gevoel in jou bij elk van deze toestanden.

Als jij ijverig bent dan zal jij tot het inzicht komen dat telkens wanneer jij in de toestand bent van liefde *maken*, van *maken* dat het leven in overeenstemming is met hoe jij *denkt* dat het zou moeten zijn, jij dan lijdt. Wanneer jij *schept*, dan geniet jij van het wonder van de schepping zelf. Want jij bevindt jou in een unieke positie. Jij bent zowel die Ene van waaruit de schepping stroomt alsook de getuige, de waarnemer van de scheppingsdaad die vanuit de Geest en het Hart stroomt van dat creatieve centrum dat ik Abba heb genoemd, en niets anders dan Liefde is.

Vier dan en omarm het unieke van jezelf als Zoon van God. Jij bent iemand die Liefde kan ervaren, Liefde scheppen en tevens Liefde observeren en getuige zijn van de stroom van Liefde. Als jij niet beseft dat dit *wonderlijk* is, breng dan wat tijd alleen door en verroer je geen vin totdat jij het door hebt.

Want dit is de Waarheid van jouw werkelijkheid. Het is tijdloos en eeuwig en overstijgt veruit de grenzen van jouw fysieke lichaam en de grenzen van jouw ideeën omtrent jouw fysieke wezen - jouw persoonlijkheid, jouw persoonlijke geschiedenis, jouw kinderen, jouw vrienden en jouw bankrekening. Het overstijgt veruit alles dat tijdelijk is en in het veld van de vorm verschijnt.

Als heilige Zoon van God, als de geschapen Geest geboren om te scheppen, is jouw vermogen om bewust te zijn van de stroom van Liefde, ongeboeren en onsterfelijk - jij zal dit nooit verliezen. Als heilige Zoon van God is de kracht van jouw bekwaamheid, de kracht van jouw wezen om Liefde doorheen jou te laten stromen, voor eeuwig onbepaald. En het zal nooit weggenomen worden. Als heilige Zoon van God is jouw vermogen om vreugde te beleven, dat jij diegene bent doorheen wie Liefde wordt uitgebreid, zonder vergelijk in gans de schepping. En ook dit wordt nooit van jou weggenomen.

Deze drie aspecten zijn werkelijk één ding. Ze zijn de Waarheid van wie jij bent. Telkens wanneer jouw geest onder de kracht van de egoïstische denkgeest valt, wat niets anders is dan een ogenblik waarin een verkeerde en waanzinnige keuze wordt gemaakt, dan gaat de werkelijkheid van jouw wezen nooit weg. Het wordt op geen enkele manier veranderd of gewijzigd. Het enige wat er gebeurd is, is dat jij de tijd hebt gebruikt om het bewustzijn van de Waarheid te verliezen. En in het volgende ogenblik ben jij vrij om opnieuw te kiezen. De genezen denkgeest is diegene die zijn ware 'wetendheid' aanvaardt:

Ik en mijn Vader zijn één. Alleen Liefde is werkelijk. Ik kan onmogelijk het slachtoffer zijn van wat ik zie, want wat ik zie, is wat ik besloten heb te zien. En als ik kies om met de ogen van Liefde te kijken, dan zie ik niets anders dan volmaakte onschuld en de wil van mijn Vader helder aan het werk.

De genezen denkgeest is diegene die eenvoudigweg rust in deze simpele werkelijkheid. Hij heeft zichzelf getraind om altijd te kiezen voor de stem van Liefde. Het maakt niet uit wat er verschijnt of verdwijnt. De genezen denkgeest is geen denkgeest die *ervoor* kan *zorgen* dat alles wat hij wenst te gebeuren, ook gebeurt. Dat is de egoïstische poging om absoluut machtig te worden. De zachtmoedigen, de zuiveren van hart, beseffen dat *maken* een illusie is. *Zijn* is de werkelijkheid.

De keuze is aan jou: maken (het verwoede *doen*) of scheppen (de aanwezigheid van Liefde *zijn*) waaruit creatieve contexten verschijnen omdat het de wil van de Schepper is om Zichzelf uit te breiden doorheen een massa aan vormen die verschijnen en verdwijnen. De vormen veranderen, maar de inhoud of het wezen verandert niet.

De ontwaakte geest is wakker voor de altijd aanwezige stroom van inhoud die in elk ogenblik alle vormen doordringt. Dit is de reden waarom verlies voor de ontwaakte geest niet mogelijk is en de dood als onwerkelijk wordt gezien. Want de dood kan enkel deel uitmaken van de vorm. De vorm begint in de tijd en eindigt in de tijd, net zoals het lichaam. Dit is een vorm waarvan jij jou wel degelijk bewust bent. Ideeën hebben een begin en een einde. Liefde is het enige wat begin noch einde kent en wat de fundamentele energie is van God zelf.

De genezen denkgeest plant niet. Wat betekent dit? Het betekent niet dat hij geen structuur in zijn dag heeft - dat er niet beslist wordt of dit telefoongesprek nu of later zal worden gehouden. Hij plant alleen niet waartoe deze dag zal dienen. Hij geeft zich enkel over aan de Liefde en staat de Liefde toe dat zij geboorte schenkt aan deze dag. Zie jij het verschil?

De egoïstische denkgeest staat op in de morgen en gelooft dat hij al weet waartoe deze dag dient. En deze dag heeft voor hem geen ander doel dan het vasthouden van de autoriteit van het ego en ervoor zorgen dat de wereld in overeenstemming komt met hoe de egoïstische denkgeest gelooft dat hij moet zijn.

De ontwaakte geest weet dat deze dag geen ander doel heeft dan het doel dat de Schepper haar schenkt - door middel van het Christus Bewustzijn, via het Zelf. Hij zoekt dus eerst het Koninkrijk en daarna worden alle dingen daaraan toegevoegd. De dag stroomt *vanuit* zijn overgave aan de Liefde.

De genezen denkgeest - de waarlijk genezen denkgeest - is iemand die is zoals de wind. Wanneer jij kijkt naar de wind dan kan jij niet zeggen waar hij vandaan komt en jij weet niet waar hij heen gaat. Er zit geen logica in en jij kan hem niet controleren. Jij kan zijn effecten zien. Jij kan proberen hem te meten. Jij kan zelfs proberen om hem te voorspellen. Maar hij zal jou altijd laten gissen.

Een genezen denkgeest heeft geen interesse in het maken. Hij is enkel geïnteresseerd in het genoegen en de vreugde van het scheppen. Hij verschijnt enkel daar waar hij gevraagd is te zijn. Hij zeurt of klaagt niet langer wanneer hem gevraagd wordt om drieëntwintig uur per dag te werken, zodat hij een bepaalde schepping kan voortbrengen die een uitbreiding is van de aanwezigheid van Gods Liefde. De genezen denkgeest is niet langer gehecht aan de definities van de wereld over succes en mislukking. Want deze maken deel uit van het domein van het maken. Hij is niet langer gehecht aan wat anderen over zijn schepping denken, want hij vertrouwt het mysterie dat er geboorte aan schonk, en er elk ogenblik werkzaam in is.

Inderdaad, geliefde vrienden, overweeg dit goed: ben jij toegewijd aan het maken of het scheppen?

Oefeningen om jouw keuzes te observeren en opnieuw te kiezen.

Laten we het met een eenvoudige oefening doen in dit specifieke moment: “Hoe benader jij het lezen van deze les?” Heb jij jou herinnerd om ermee te beginnen, zoals wij jou al vaak hebben aangeraden, als iemand die weet dat hij nu al Christus is en slechts neer gaat zitten om bij een broer en een vriend te verblijven die zijn gelijke is en die de Waarheid ziet in hem? Heb jij jou herinnerd om jouw hart te openen en te vertrouwen dat datgene wat tijdens het lezen van deze woorden in de vorm van jouw ervaring verschijnt, precies datgene is wat nu in dit ogenblik voor jou volmaakt is?

Of ben jij neer gaan zitten met de vastberadenheid om jezelf zoals Jezus te *maken*, door deze woorden in jouw geheugen op te slaan en het concept te vatten? De *ontspannen* denkgeest neemt alle kennis op. De denkgeest die aan het *maken* is, ontloopt alle kennis. De ontspannen en genezen denkgeest is als een spons die constant leert en gevormd wordt door datgene wat hij leert.

De denkgeest die maakt, heeft geen ruimte om iets nieuws te ontvangen omdat hij al beslist heeft wat de waarheid is, hoe die eruit moet zien en hoe die moet luiden. Hij mist het ogenblik waarop hij kan observeren en het kanaal zijn, alsook de mogelijkheid om diegene te zijn die een ervaring van Liefde schept.

In dit ogenblik ben jij wel degelijk vrij om jouw hart werkelijk te openen en jouw denkgeest te ontspannen en te beseffen dat jij aanwezig bent met een broeder en dat wij samen *in* een veld van Liefde zijn. Alles wat verschijnt, verschijnt als mysterie en keert daarna terug naar zijn Bron. Als jij in dergelijk Bewustzijnsveld kan binnen komen - in dit specifieke ogenblik - dan ben jij vrij. En dan ben jij inderdaad iemand die weet.

Als jij jou met mij kan vervoegen in zo'n Geest - in dit specifieke moment - dan kan jij voor jezelf bewijzen hoe oneindig krachtig jij bent. En wat jij in dit ogenblik toepast, dat kan jij in elk ogenblik doen.

Maar als jouw denkgeest op dezelfde manier aanhoudt dat hij in dit ogenblik niet die Ene kan zijn, dan doe jij precies hetzelfde. Jij gebruikt de onbegrensde kracht van de geest om een *maker* te blijven en dus om in lijden te zetelen. En in beide gevallen heb jij gelijk. In beide gevallen druk jij jouw onbeperkte en volmaakte vrijheid uit - om te *scheppen* of te *maken*, om in Liefde te zijn of in angst, om in vrede te verblijven of in onrust.

Stel daarom nu binnen jezelf de volgende vraag:

Zal ik kiezen om datgene wat oneindig is - mezelf - te ervaren als een schepper of als een maker?

Wanneer jij het pad van de schepper kiest, dan moet jij jou op de eerste plaats herinneren dat scheppen niet hetzelfde is als maken. Scheppen houdt in dat jij op de eerste plaats het Koninkrijk van de Hemel zoekt.

Wat betekent dit? Wel, het betekent dat jij alles wat jij bezit moet verkopen, een rugzak moet aanschaffen en een vliegtuigticket naar Katmandu moet kopen om daar gedurende zeventien jaar doorheen de Himalaya te trekken, totdat jij de geschikte grot gevonden hebt. Daarna volgen dan nog eens zeventien jaar van scherpzinnige

meditatie en gebed vooraleer jij de eerste glimp van God begint op te vangen. Dat is wat het zoeken naar het Koninkrijk inhoudt.

Of jij kan eenvoudigweg jouw denkkeest richten op de vrede van God - precies waar jij nu bent - en die aanvaarden. En op dat moment zal jij gewonnen hebben wat al die yogi's in hun grotten ooit gewonnen hebben en wat alle Boeddha's en Christussen bereikt hebben via hun ascese. Het Koninkrijk is slechts een keuze van jou verwijderd:

Ik kies nu voor de volmaakte vrede van God.

En op die manier heb jij alles bereikt wat bereikt moet worden - *als* jij het tenminste ontvangen wil.

Scheppen betekent dat jij toegewijd bent om eerst het Koninkrijk van de Hemel te zoeken. En daarna jezelf toestaat om dit te vieren, ongeacht wat jouw fysieke ogen jou tonen. Ongeacht hoe de denkkeest dit via de hersenen interpreteert of een voorstelling maakt van datgene wat de fysieke ogen aan hem onthullen. Ongeacht dit alles, *ben jij vrij*. Want wat er ook verschijnt, het is allemaal volmaakt onschadelijk. Vormen komen en gaan, Liefde blijft. Waar anders kan jij mogelijks vrijheid vinden, behalve als diegene die louter verblijft als de keuze voor Liefde?

Als jij een schepper wil zijn dan moet jij ophouden met streven, want streven maakt deel uit van de wereld van maken. En jij dient jezelf toe te staan om meesterschap in het toestaan te ontwikkelen. Toestaan is geen passiviteit. Toestaan is niet op jouw kussen zitten en wachten tot het universum alle goede dingen in jouw leven manifesteert. Toestaan is de beweging van naar binnen te keren en jouw eenheid met God te waarderen en simpelweg te vragen:

Vader, wat wil jij in dit ogenblik graag scheppen?

En dan plotseling verschijnt er een gedachte. Die gedachte onthult dat jij vijfendertig kilometer met jouw auto rijdt om een vriend te bezoeken en hem uit te nodigen voor een etentje. Wel, begin er dan mee. Jouw auto nemen om vijfendertig kilometer te rijden is een handeling die energie vraagt. Het is helemaal geen passieve daad.

Toestaan is een heel krachtige staat van zijn, want toestaan weerstaat niets binnen het veld van handelingen - helemaal niets. En wanneer jou gevraagd wordt om een bezinningscentrum in Noord-Mexico op te starten, wel dan begin jij daar eenvoudigweg mee, zelfs al weet jij totaal niet hoe het zal verlopen. Jij stelt jezelf louter ter beschikking en daagt op.

Uiterlijk kan een schepper - een ware schepper - er heel gewoon uit zien. Een schepper kan eruit zien als iemand die niet het applaus van de wereld krijgt. Zijn foto staat misschien niet op de frontpagina van een *populair tijdschrift*. Hij staat niet op de middelste pagina van *Playboy* of *Playgirl*.

Een schepper is diegene die geniet van het toestaan van de stroom van het Leven om manieren te vinden die harten en denkkeesten met Liefde kunnen raken. De schepper houdt zich niet bezig met het oppotten van gouden munten voor koude winterdagen. De schepper houdt zich enkel bezig met kijken, met een kanaal zijn voor en betrokken zijn in de creatieve uitbreiding van Liefde. Deze creatie kan het oppotten van gouden munten inhouden, want de schepper weerstaat niets van de wereld. Niets wordt gezien

als goed of slecht. Hij is alleen een instrument om de wil van God uit te voeren, wat niets anders is dan de uitbreiding van Liefde. Wanneer jij *daarin* betrokken bent, dan is jouw wil één met de Vader.

Het verschil tussen maken en scheppen is essentieel op 'de weg van Kennis'. Het zal voor jou dus toepasselijk zijn om wat tijd door te brengen in de onschuld van het observeren van jouw leven en vast te stellen wanneer jouw energie opgeslorpt wordt in het maken in plaats van het scheppen. Waar heb jij jouw leven misschien overgegeven om iets te maken terwijl jij verlangde om te scheppen?

Begin die ogenblikken in jouw leven op te merken waarop jij kan kiezen om te scheppen. Herinner jou dat kiezen om te scheppen betekent:

Ik geef dit ogenblik over aan de Wil van mijn Vader. Ik vraag me af hoe ik mij in alle eenvoud kan overgeven om de aanwezigheid te zijn van iemand die het Koninkrijk voor hemzelf of haarzelf heeft aanvaard? En daarna zal ik zien waarheen mij dit in de volgende seconde leidt.

Zodat jij begint te zien dat de wereld geen invloed heeft op jou, ongeacht de omstandigheden die rondom jou verschijnen of ongeacht wat andere denkkeesten aan het doen zijn in deze wereld. Ik heb gezegd dat deze wereld een groot gevecht is tussen dromen en dat het merendeel van de denkkeesten nog veel meer toegewijd zijn aan illusie dan aan de werkelijkheid. Het zijn louter gebeurtenissen die verschijnen en verdwijnen. En jouw denkkeest blijft in om het even welke situatie vrij om het maken op te geven ten behoeve van het scheppen en zich in dat ogenblik over te geven aan de wil van God.

De verzoening voor jezelf aanvaarden is een andere manier om te zeggen dat jij de aanwezigheid van Liefde aanvaardt, haar ademt en viert. "Ah ja, dit is het enige wat echt werkelijk is. Ik vraag me af wat er in dit ogenblik geschapen wil worden?" Om daarna de zalige uitdrukking van die *wil* in dat moment te observeren.

Wanneer ik zei: "de zachtmoedigen zullen de Aarde erven", dan bedoelde ik dat deze staat van zijn zich als de alomtegenwoordige kwaliteit van menselijk bewustzijn zal vestigen. De wereld zal bewoond worden door scheppers die opstaan in de morgen en zeggen:

Deze dag behoort werkelijk aan de Schepper toe. Ik ben alleen maar geschapen om de wil van de Schepper uit te breiden. Vader, wat is een te gekke manier om deze dag door te brengen?

Sommige van deze denkkeesten horen mogelijks: "Oh, hang gewoon wat rond in het bos en luister naar de vogels." En deze wezens zullen hun dag toevertrouwen aan het vinden van zoveel mogelijk genot in de ervaring van zingende vogels. Anderen zullen een andere boodschap horen. En zij zullen dit aanpakken en doen wat hen gevraagd werd te doen. Waarom? Omdat de denkkeest van een schepper niet langer in weerstand vertoeft. Geestelijke gezondheid werd hersteld en er rest niets meer om over te zitten kniezen.

De denkkeest die betrokken is in het *maken*, luistert naar de impulsen van God en heeft daarna miljoenen redenen waarom dit niet kan. En die redenen zijn altijd verbonden met een leerproces dat in het verleden optrad of met de bezorgdheid over

een ingebeelde toekomst. Met andere woorden, de denkkeest van een maker is nooit tegenwoordig. Hij is altijd verward in de illusie van de dualiteit en niet in de realiteit van volmaakte eenheid.

Diegene die weet, is een schepper. Een schepper is leeg van zichzelf, dat wil zeggen leeg van het zelf dat verkeerdelijk werd gemaakt. De Kenner van de Werkelijkheid is de aanwezigheid van Liefde, de ruimte waar doorheen de Schepper Zijn volmaakte wil uitbreidt. Hij heeft geen gehechtheden en geen illusies. Hij wordt niet geleid door wat anderen wel of niet denken. Hij wordt niet geleid door datgene wat in het verleden werd bereikt of door wat hij denkt dat hij in de toekomst moet hebben.

De denkkeest van iemand die weet en in ware creativiteit rust, is louter aanwezig en getuigt van de buitengewone, mysterieuze wegen van de Liefde. Want Liefde staat alles toe, omarmt alle dingen, vertrouwt alle dingen en overstijgt daardoor alle dingen. Volmaakte vrede kan enkel bestaan waar de denkkeest alle conflictueuze toestanden van de wereld overstegen heeft. Overstijgen is geen ontkennen. Het kan enkel voortvloeien uit omarmen, toestaan en aanwezig zijn.

Jouw denkkeest is een denkkeest die genezen *werd*. Jij hoeft hem niet te helen. Jij hoeft enkel te aanvaarden dat het volbracht werd door de genade van de Liefde die aan jou geboorte schonk om te scheppen. Dit is wat ik bedoelde wanneer ik zei dat een leraar van God enkel de verzoening voor hemzelf of haarzelf moet aanvaarden:

Ik ben al genezen. Het is tijd om verder te doen.

Alle vormen van genezing zijn louter omstandigheden, geschapen door de Liefde via een denkkeest die genezing aanvaard heeft - een omstandigheid die werd geschapen om een denkkeest die zichzelf nog waarneemt als niet-genezen, een kans te bieden om anders te kiezen.

Daarom wil ik voor jou in dit specifieke ogenblik een context scheppen. Dit is een manier om aan jou datgene te demonstreren wat ik in deze les met jou gedeeld heb. Want als een broer en een vriend die jou liefheeft en die mijn Vader liefheeft, sta ik mezelf in dit ogenblik louter toe om woorden te scheppen die gevormd worden tot een les en helpen om een context te scheppen die ik nu letterlijk zie verschijnen. Ik heb dit niet gepland. Ik probeer er niet voor te zorgen dat er iets gebeurt. Ik verblijf in Liefde.

En vanuit die Liefde ontvang ik nu de gedachte van de wil van mijn Vader. Ik observeer hoe die gedachte doorheen mijn denkkeest stroomt en via elektrische impulsen vertaald wordt in datgene wat woorden scheidt en gevormd wordt tot een les die dan met jouw ogen gelezen wordt. En jouw ogen sturen op hun beurt vibraties naar jouw hersenen en geven jou de toestemming om de les te benaderen vanuit jouw diepere Zelf die de Waarheid kent. Ik ben getuige van al deze dingen op het moment dat het doorheen mijn denkkeest naar de jouwe stroomt.

Ik nodig jou nu uit in deze context van genezing. Spreek deze woorden binnen jouw heilige denkkeest uit:

Mijn denkkeest is al genezen door de genade die mij naar haar eigen beeld geboorte schonk.

Ik dien enkel gebruik te maken van de kracht van het Christus Bewustzijn om de volmaakte vrede van God te kiezen. En zo doe ik het nu en voor altijd.

Ik ben iemand die weet.

Vader wat wil jij dat ik nu schep als een uitbreiding van jouw Liefde?

Doe niets anders dan observeren wat er in jouw denkgeest verschijnt - welk gevoel er plotseling doorheen jouw lichaam stroomt.

Ziedaar! Een korte oefening. Een context die jou toont hoe het allemaal werkt. Geen magie, geen pelgrimstochten, geen speciale pillen, geen speciaal dieet, geen speciale liefdesaffaires - helemaal niets speciaal. Gewoon de aanwezigheid van het Christus Bewustzijn.

En wees maar zeker dat wanneer jij jou er werkelijk mee verbonden hebt, jij in dat ogenblik geen enkele gedachte had dat jij een afgescheiden ego bent dat God niet kent. Jij was dat Christus Bewustzijn, verzwolgen in het creatieve proces. Jij was in jouw juist gerichte denkgeest. En in dat ogenblik, ben jij diegene die weet. En als diegene die weet, ben jij vrij om zoveel momenten van weten te ervaren als jij dat zelf wenst.

Alzo, geliefde vrienden, observeer de denkgeest voor een tijdje, totdat jij het verschil tussen maken en scheppen leert te bespeuren. Jij zal tot de ontdekking komen dat scheppen veel leuker is, veel minder energie of inspanning kost en veel meer vreugde in jouw ervaringen, in jouw energieveld brengt.

Vind genoeg in deze eenvoudige oefening en herinner jou dat jij niet naar een tempel in Tibet hoeft te gaan om het te perfectioneren. Want waar jij ook bent, jij bent al in de tempel die de Schepper die jou liefheeft voor jou geschapen heeft, en Hij weet perfect hoe Hij de denkgeest van de schepper die Hij geschapen heeft voor altijd kan verlichten.

En bij deze, geliefde vrienden, zij de vrede altijd met jullie, jullie die voor eeuwig volmaakte mede-scheppers met onze Vader zijn. Vrede zij altijd met jullie. Amen.

31: Jouw vertrouwen en loyaliteit in de Liefde plaatsen.

Zoals altijd, geliefde en heilige vrienden, zeg ik, hoewel ik het al zo vaak herhaald heb, opnieuw en nog eens opnieuw tot jou: het is met grote vreugde dat ik naar voor treed om met jou te verblijven. Want een relatie is de heiligste van alle plaatsen - een relatie tussen om het even welke twee wezens die ervoor kiezen om naar elkaar te kijken, en eerst naar binnen gekeken hebben en geen tekort gevonden hebben. Want die twee kunnen dan kijken naar elkaar en uitsluitend volmaakte onschuld, uitsluitend volmaakte vrede, uitsluitend volmaakte Liefde zien.

Het is daarom in vreugde dat ik mij met jou verbind, want ik kijk naar jou met volmaakte vrede, volmaakte Liefde en volmaakt vertrouwen. Mijn *loyaliteit* voor jou is onverstoortbaar. Geen enkel gebeuren dat zich in het veld van jouw tijd en ruimte voordoet, kan de loyaliteit bedoezelen die ik voor de diepte van de Waarheid ken, wat jouw ware Zelf is - datgene wat onverstoortbaar, onveranderlijk, onveranderbaar en eeuwig onveranderd is. Want mijn loyaliteit is volmaakt zuiver. Mijn vertrouwen in jou is onpeilbaar en onmeetbaar.

Hoe is dit mogelijk? Want misschien zegt jouw denkkeest op dit ogenblik: "Allemaal goed en wel, maar verleden week ben ik een beetje kwaad geworden op mijn partner en drie weken geleden ben ik een snoepreep vergeten betalen die ik in de winkel had meegenomen. Gezien ik zo'n vreselijk persoon ben, is Jezus' loyaliteit voor mij compleet misplaatst."

Mijn vertrouwen in jou ontspringt *vanuit* mijn vertrouwen in mijn Vader. Mijn vertrouwen in jou ontspringt vanuit de volmaakte kennis dat jij *uitsluitend* die Ene toebehoort die ik Abba heb genoemd.

Mijn vertrouwen is daarom de uitdrukking van wat ik leerde kennen door in de diepte van mijn eigen wezen te kijken, zowel tijdens mijn fysieke incarnatie die redelijk beroemd is geworden, maar ook daarna. Ik ontdekte de volmaaktheid van de Liefde die alle dingen doordringt en die onder elke oppervlakte en achter alle verschijningen die de ogen van het lichaam en het denksysteem van het ego jou willen tonen, kan gezien worden.

Wat bedoel ik hiermee? Terwijl jij in jouw fysieke wereld verblijft, is jouw grootste uitdaging van moment tot moment en van moment tot moment dat jij waakzaam bent voor de identificatie met de waarnemingen die geboren werden en nog steeds worden, als gevolg van de werking van het fysieke apparaat zelf. Dit betekent dat jij via het lichaam naar buiten kijkt - dat is waar jouw aandacht lijkt te zijn. Het apparaat dat jouw ogen wordt genoemd, toont jou onmiddellijk een wereld van objecten die door middel van ruimte van elkaar gescheiden zijn.

Als jij jou identificeert met dat niveau van waarneming, dan kan jij enkel besluiten dat jij van anderen gescheiden bent. Wanneer jij dingen ziet gebeuren dan is het absoluut

onmogelijk om de subtiele verbindingen tussen alle gebeurtenissen te zien. Jij trapt in de valkuil van te vergeten dat jij in het universum leeft. En universum betekent gewoon dat er slechts één cirkel is, één lied - slechts één gebeurtenis die zich voordoet, net zoals de oceaan slechts één gebeurtenis is die zich in ontelbare golven uitdrukt. Op dezelfde manier verschijnen al de gebeurtenissen van tijd en ruimte in het veld van de fysieke materie, vanuit dat *ene* universum.

Vanuit het niveau van de lichamelijke waarneming, zal de denkkeest in samenwerking met het lichaam interpretaties maken van wat hij denkt dat hij ziet. En op die manier is jouw bewustzijn al twee keer afgeleid van de werkelijkheid. Op de eerste plaats werd jij bedot door te denken dat datgene wat de fysieke ogen jou tonen werkelijk en betekenisvol is.

Stel bijvoorbeeld dat jij van iemand houdt. Vandaag is hij bij jou en morgen vertrekt hij. Jij ziet hem zijn spullen inpakken en jij ziet zijn lichaam vertrekken. En jouw ogen tonen dat hij 'vertrokken' is. Dan zegt de denkkeest: "Wee mij, ik ben mijn geliefde verloren." Niets van dit alles is waar.

De ziel, het niveau waar de werkelijkheid veel dieper gaat dan het niveau van het lichaam, kan nooit ergens 'heen gaan'. Niemand die jij ooit hebt gekend of ontmoet, kan via zijn *eigen toedoen* jouw hart verlaten. Ja, de lichaam-denkkeest kan vertrekken, maar dat laat niemand uit jouw hart verdwijnen. Dit laatste kan alleen *jouw* beslissing zijn om jouw Liefde terug te trekken. Het is alleen het terugtrekken van Liefde, die binnen de ervaring van jouw bewustzijn afscheiding creëert.

Jij bent nu dus twee niveaus verwijderd van jouw werkelijkheid. Op de eerste plaats werd jij bedot door te geloven dat datgene wat de fysieke ogen jou tonen waar is. Daarna trek jij daaruit conclusies en maakt interpretaties van de gebeurtenissen die de fysieke ogen jou tonen. Dit creëert het emotionele effect, dat lijkt op een soep die doorheen en rondom jou stroomt, en dat zal blijven doen - totdat het geheeld is.

Het derde niveau van verwijderd zijn van jouw werkelijkheid is de list van de denkkeest om erop *aan te dringen* dat zijn interpretaties feiten zijn. Het is tot dit niveau van de denkkeest dat ik binnen '*Een Cursus in Wonderen*' gevraagd heb:

Wil jij liever gelijk hebben of gelukkig zijn?

Want geluk kan enkel het resultaat zijn van volmaakt vertrouwen. En volmaakt vertrouwen vloeit voort vanuit volmaakte loyaliteit. En volmaakte loyaliteit verschijnt spontaan in de denkkeest die in overgave rust.

We hebben al vaak gesproken over de sleutels tot het Koninkrijk: verlangen, intentie, toestaan, overgave. Tijdens het toestaan ga jij doorheen een periode van diepgaande ontmanteling van alle interpretaties die jij hebt gemaakt, en die jij daarna aan bepaalde gebeurtenissen die de lichaam-denkkeest heeft waargenomen, hebt gekoppeld. Dus wanneer het toestaan vervolmaakt wordt, dan zie jij in dat jouw hele wereld en alles wat jij gemaakt hebt, ongedaan werd gemaakt. Dit betekent dat jouw waarneming van alle geloofsovertuigingen, jouw waarneming van alle persoonlijke gevoelens, jouw waarneming van alles wat is, ongedaan werd gemaakt. De denkkeest werd helemaal ontrafeld.

Maar de waarneming van de lichaam-denkgeest gaat natuurlijk verder. De fysieke ogen lijken jou te tonen dat daar iemand in een ander lichaam is en dat hij doet wat hij doet, en dat jij doet wat jij doet, en dat er dus geen verbinding kan zijn. Maar de denkgeest die geneest, identificeert zich niet met dit primaire niveau van de werkelijkheid.

Dus wanneer door middel van het toestaan de hele constructie die binnen de denkgeest werd opgebouwd, wordt overgegeven - dan verblijft men in een ongehinderd toestaan van hoe de lichaam-denkgeest zich doorheen de dagen beweegt, tot op het tijdstip dat het lichaam terugkeert tot stof. Maar jij wordt niet langer 'bedot', er is geen gehechtheid meer, jij wordt niet langer opgeslorpt door dit niveau van identificatie omdat er niet langer de behoefte is om zich te identificeren met de interpretaties. En er is niet langer - gelukkig maar - de minste behoefte om gelijk te hebben.

Terwijl het toestaan haar vervolmaking bereikt, gebeurt er iets wonderbaarlijk. Het gaat voorbij elk begrip van de denkende geest. Het ego kan dit nooit begrijpen! Het is alsof iets wat voorheen bestond, omdat het zich binnen het spanningsveld van angst bevond, nu sterft en oplost net zoals de mist verdwijnt bij de opkomende zon. En alles wat overblijft, is een stille ruimtelijkheid waarbinnen het gewaarzijn gezuiverd werd.

Er zijn nog steeds gebeurtenissen die komen en gaan. Men blijft verder praten met vrienden, misschien zoals zij het altijd gedaan hebben. Men merkt de neiging op in de lichaam-denkgeest om interpretaties te maken en sommige van die interpretaties zijn inderdaad noodzakelijk: "Dat licht sprong zonet op rood. Mijn interpretatie is dat het nu verstandig is om te stoppen." Maar er is nu ook iets aanwezig dat dit alles omringt. Zodanig dat alles wat verschijnt uiteindelijk gezien wordt als iets dat zonder gevolgen is, dat eerder onschuldig is en dat ontdaan is van elke diepere waarde.

Want jij zal jouw loyaliteit plaatsen op datgene wat jij *gekozen* hebt om waarde te geven. En in die ruimtelijkheid, binnen die volmaakte stilte, in die diepe vrede, lost de denkgeest of het 'zelfschap' in overgave op.

Iedereen die ontwaakt is, weet perfect hoe dit voelt. Iedereen die begonnen is met ontwaken, heeft momenten geproefd van volmaakte overgave. Want in overgave ziet de denkgeest in, dat alles wat verschijnt en verdwijnt totaal onschadelijk is. Het kan geen waarde bezitten omdat het binnen de tijd verblijft. En de dingen van de tijd zijn zoals golven op de oceaan - omdat zij een begin hebben, *zullen* zij ook een einde kennen. In hun begin is hun einde zeker.

Alleen een dwaas zou loyaliteit schenken aan iets wat tijdelijk en wereldlijk is en uiteindelijk geen enkele vervulling schenkt. Maar de wijzen van hart hebben besloten om hun waarde te plaatsen op datgene wat eeuwig is. En wat kan er eeuwig zijn behalve God? En God is louter Liefde.

Daarom hebben wij in 'de weg van het Hart', in 'het pad van Transformatie' en nu ook in 'de weg van Kennis', met opzet uitsluitend gezocht om datgene met jou te delen dat jou leidt naar het inzicht dat Liefde het enige is dat de moeite waard is. Liefde is onvoorwaardelijk. Liefde heeft louter lief zodat zij in haar eigen natuur kan verblijven.

Wanneer de denkgeest zich losmaakt van het waarnemingsniveau van de lichaam-denkgeest, van de interpretaties die binnen de denkgeest gekozen en gemaakt werden en deze gebeurtenissen bedekt hebben, en vooral wanneer de denkgeest zich bevrijdt van de egoïstische behoefte om gelijk te krijgen over datgene wat hij *gemaakt* heeft,

dan zal, omdat God louter Liefde is, dat wat jij bent - pure wijsheid, pure onbegrensde creatieve mogelijkheid - zichzelf verschuiven en enkel nog geïdentificeerd zijn met het waarderen van Liefde. Dat is hetzelfde als zeggen:

Ik waardeer enkel God.

Dan begint de ziel opnieuw te ontwaken, de ziel - die druppel van zuiver licht, wat pure wijsheid is - begint te beseffen dat zij om God te kennen, God moet *zijn*. En omdat God louter Liefde is, verlangt de ziel om louter Liefde te zijn. Want alleen in het liefhebben zoals God liefheeft, wordt God gekend. En als God gekend is, dan wordt het Zelf gerealiseerd en herinnerd. En de droom van de dromer is overstegen.

Daarom, geliefde vrienden, is mijn vertrouwen in jou inderdaad volmaakt, want ik ben ertoe gekomen om enkel God waarde te schenken. Mijn loyaliteit voor *jou* als afstammeling van mijn Vader, komt voort uit het ontvangen van die verlichting voor mezelf, uit het ontwaken uit de verbijstering - het complexe web van waarnemingen van de lichaam-denkgeest, de interpretaties die de lichaam-denkgeest aan gebeurtenissen toekent en de constructie van het ego omtrent alles waarvan hij het gevoel heeft gelijk te hebben. Omdat ik dit alles heb laten verdwijnen, verblijf ik in pure devotie voor datgene wat werkelijk waar is en zonder voorwaarden is: de aanwezigheid van mijn Vader, wat hetzelfde is als de aanwezigheid van Liefde.

Waar heb jij jouw loyaliteit geplaatst?

Kijk dus inderdaad goed om te zien waaraan jij gekozen hebt loyaal te zijn. En wanneer jij gekozen hebt om loyaal te zijn aan iets van de wereld dan heb jij loyaliteit gekozen als een manier om angst te overwinnen. Denk erover na. Ik heb zo vaak gezegd dat wat geen Liefde is louter angst is.

In een staat van Liefde is er geen vastklampen, is er geen ontkenning. Er zijn geen blokkades in de aard van de lichamelijke ervaring. Men geeft de keizer wat de keizer toekomt en God wat God toekomt. Men zweeft in de warme zomerzon. Men is eenvoudigweg waar men is, maar de geest - de essentie van jouw identiteit - verblijft als Liefde. Al het andere is overbodig.

Alzo bevind jij jou in een doolhof van gebeurtenissen dat tijd en ruimte wordt genoemd. En daarmee bedoel ik dat jij jezelf terugvindt als iemand die naar zijn werk gaat. Jij vindt jezelf terug binnen een bepaalde driedimensionele relatie. Maar jij wordt niet langer bedot door de gedachte dat die plaats, die context, alles is.

Het is voor jou louter een kans om diegene te zijn die te midden van deze context lief heeft, eenvoudigweg om Liefde te kennen. De loopbaan, of de vriend, of de auto, of de tuin, of de boot kunnen komen en gaan, want alles wat binnen de tijd begonnen is, eindigt ook in de tijd. Maar jouw genoegten ligt in het liefhebben, in het omarmen en in het veld te zijn waarin al deze gebeurtenissen verschijnen en verdwijnen.

Als jij loyaal bent aan een persoon, een plaats, een ding, kijk dan eens goed om te zien: 'Ligt daaronder geen angst waarover jij tot nu toe niet eerlijk bent geweest? Ben jij

loyaal zodat die persoon, die plaats of dat ding jou bevestigen en bij jou blijven zodat jij iets bekommt dat jij verlangt?’

En daar is niets mis mee. Wanneer jij kijkt en ziet: ”Weet je, de kern van de zaak is dat ik hou van dit werk en de 120.000 euro’s die het mij jaarlijks betaalt, ik hou echt van dat gevoel van zekerheid dat het mij schenkt”, dan hoef jij niet te denken dat er iets verkeerd is. Het betekent niet dat jij die job moet opgeven en zonder cent op zak op straat moet gaan leven.

Wat belangrijk is, is dat jij volmaakt eerlijk wordt bij datgene wat jij aan het doen bent, en de neiging van het ego terugtrekt om te zeggen: ”Wel, ik kies voor deze job omdat ik geloof dat het product dat wij maken een grote impact heeft op deze Aarde. Ik geloof echt dat wij het verschil kunnen maken. En daarnaast creëren wij tewerkstelling en geven geld aan liefdadigheid. Dat is de reden waarom ik hier ben.” Oh, dat is onzin!

In de wereld zal jij doen wat jij doet naargelang datgene waar jij jouw waarde op hebt geplaatst. Daarom heb ik zo vaak gezegd:

Als jij werkelijk wilt weten wat jij aanbidt, waar jij aan toegewijd bent, wat jij diep van binnen gelooft, kijk dan gewoon naar waar jij nu bent, met wie jij nu samen bent en hoe jij jouw tijd doorbrengt en welk gevoel jou dit schenkt - heel eerlijk.

Diegenen die aandringen op het sparen van geld voor mindere dagen, zeggen in feite: “Ik geloof dat er minder goede dagen zullen komen tenzij ik iets doe om dit te voorkomen.” Zij hebben hun vertrouwen geplaatst in hun kracht om te manipuleren en de wereld te gebruiken om datgene te maken wat zij nodig achten.

Dit is heel, heel anders dan het vertrouwen van diegene die ontwaakt is in God en weet dat alles wat verschijnt en voorbijtrekt in het veld van tijd en ruimte zonder gevolgen is. Want *die* geest is dermate geïdentificeerd met het zijn van de aanwezigheid van Liefde, dat de lichaam-denkgeest morgen kanker zou kunnen krijgen en zeggen: ”Wat zou het?”

De denkgeest die in vrijheid rust, heeft geleerd om zijn vertrouwen en loyaliteit naar Liefde te verplaatsen. Die denkgeest is ertoe gekomen om de vrede te genieten die voortvloeit uit louter liefhebben. Want welke schade kan de denkgeest die simpelweg liefheeft oplopen, die geest die naar alle dingen kijkt en volmaakte onschuld ziet en die speelt in het Koninkrijk dat de Vader heeft voorzien - het koninkrijk van de lichaam-denkgeest, het koninkrijk van tijd en ruimte, het koninkrijk van de kracht om Liefde boven angst te kiezen?

Daarom stel ik deze eenvoudige gedachte voor:

Lijden komt voort uit de identificatie met de vorm, of het nu het lichaam is, een geloofsovertuiging, een carrière of om het even welke context van ervaring. Want elke ervaring komt en gaat. Bevrijding en diepe vrede, vloeien voort uit de identificatie met de inhoud.

Met inhoud bedoelen wij eenvoudigweg de matrix of de bron van waaruit alle mogelijkheden mogelijk zijn. Het is zoals een musicus die het veld van de stilte waardeert waaruit noten kunnen verschijnen in een bepaalde volgorde, zodat een

mooie melodie gecreëerd wordt. Indien er geen stilte tussen de noten was, dan zou geen enkel lied jouw hart ooit kunnen raken.

De matrix van Liefde, wat de aanwezigheid van de Vader is, de pure intelligentie, het veld waarin alle dingen komen en gaan en dat zelf nooit verandert, dat veld is als een doek waarop een groot artiest schildert. Maar de meester in het schilderen weet dat er zonder doek helemaal niets is. En daarom eert hij op de eerste plaats het doek.

Beperkende geloofsovertuigingen brokkelen vanzelf af in de mate dat de ziel ontwaakt.

Loyaliteit en vertrouwen zijn twee belangrijke dingen om te overwegen. Er is natuurlijk een groeiproces, want telkens wanneer jij inziet dat datgene waarop jij jouw vertrouwen hebt geplaatst, jouw ziel niet werkelijk, niet waarlijk kan vervullen, dan is het alsof een structuur afbrokkelt.

Nu, wat gebeurt er werkelijk? Jij, als onbegrensd wezen, hebt ingezien dat jij bedot wordt. En jij trekt jouw waarde terug uit datgene waarop jij jouw vertrouwen hebt geplaatst. Dat voelt aan als een afbrokkeling. En het is letterlijk het afbrokkelen op het subtiele niveau van energie dat een waarneembaar geloofssysteem opbouwt over de aard van ervaring.

Om jou een eenvoudig voorbeeld te geven: 'Stel dat iemand gelooft dat hij 's morgens een kop koffie nodig heeft om de dag te kunnen beginnen en dan later in zijn leven tot de vaststelling komt dat hij dit in feite nooit nodig had. Dan kan hij verder van zijn kopje koffie genieten, maar het zal nooit meer voor dezelfde reden zijn. Die geloofsstructuur zal afbrokkelen en hij zal het leven letterlijk op een andere manier zien.'

Ieder van jullie die deze les leest, kan nu een pauze nemen en overwegen welke geloofsstructuren in jouw leven afgebrokkeld zijn. Heeft het niet altijd geleid tot een gevoel van grotere uitgestrektheid, grotere wijsheid en een zekerder weten?

Met andere woorden, het leven beweegt van illusie naar werkelijkheid. Wanneer de ziel ontwaakt, voelt zij letterlijk een sensatie van uitbreiding en groei. Maar groei heeft helemaal niets te maken met het lichaam dat groter wordt of de bankrekening die aandikt of het aantal kinderen dat toeneemt. Jullie weten allemaal dat wanneer wijsheid opnieuw ontwaakt binnen de denkgeest, dat dit gepaard gaat met een gevoel van groei. En dat soort groei wordt voor jou totaal aantrekkelijk.

Plaats jouw vertrouwen in de Liefde die jou geboorte schonk.

Wanneer jij zoveel liefde begint te voelen voor de wijsheid van de volmaakte eenheid met God, zodat dit nog het enige is wat voor jou belangrijk is, dan ben jij al voor negentig procent bevrijd van illusie. En de wereld zal nooit meer de kracht hebben om jou werkelijk aan haar te binden.

Plaats daarom jouw vertrouwen in de Liefde die jou geboorte schonk. Wanneer ik zeg: 'die jou geboorte schonk', dan spreek ik niet over het lichaam. Dan spreek ik niet over jouw persoonlijke verhaal, jouw ego. De 'jij' waarnaar ik verwijst, bestaat binnenin en nog voorheen dit alles.

Het is alsof jouw Vader jou geschapen heeft als de krachtige oceaan waarin *jij* - bewust of niet bewust - alle golven hebt laten oprijzen die jouw specifieke ervaring als ziel geworden zijn. *Dat* is wat God geschapen heeft. Vertrouw die Ene die jou geschapen heeft als onbegrensde bron van gewaarzijn, die in elk moment volmaakt vrij is om te beslissen welke ervaring zij wil hebben.

Waarom is dit belangrijk? Jouw wereld zal jou leren, en het niveau van waarneming van de lichaam-denkgeest zal jou zeggen: "Wel, ik wil een ervaring hebben. Oh, ik dacht juist aan het eten van een ijsje. En zie, ik had de ervaring van mijn lichaam die naar het ijssalon reed en een ijsje at." Dat gebeuren vond plaats.

Maar als jij nader kijkt dan zal jij ontdekken dat jouw eigenlijke ervaring enkel de waarde is die jij erop hebt geplakt. Ik weet dat dit voor jou heel subtiel lijkt, maar het is heel, heel belangrijk. *Ervaring doet zich echt nergens anders voor dan in het veld van jouw geest.*

Jij zou evengoed naar het ijssalon kunnen gaan en een ijsje eten en met jouw gedachten bij een boek zijn dat jij aan het schrijven bent of bij de herinnering aan een liefdesaffaire of een goede film van de voorbije avond, en daarbij niet eens de smaak van het ijsje opmerken. Jij gaat naar huis en jouw vrouw of man zegt: "Wel, schatje, had jij een aangenaam uitje naar het ijssalon?" En jij antwoordt: "Oh, oh, dat is waar. Ik ben daar inderdaad gestopt. Maar om eerlijk te zijn, ik herinner mij zelfs niet meer wat ik gegeten heb!"

Dus waar vindt ervaring plaats? Het vindt niet plaats op het niveau van de lichaam-denkgeest zelf. Het vindt plaats op het niveau van geest. En de geest vormt ervaring naargelang datgene wat hij kiest te waarderen.

Nu, betekent dit dat jij al jouw activiteiten in de wereld laat vallen? Nee. Iemand die ontwaakt is, geniet en maakt plezier in de wereld - vanuit een staat van helderheid van weten dat alles wat men met de lichaam-denkgeest verkiest te doen, niets anders is dan een vrije keuze gebaseerd op datgene wat men in dat moment kiest te waarderen. En als men die waardering helemaal tot zich neemt, dan kan men de ervaring die men heeft, totaal genieten.

Dan is de cirkel rond. Als je dan een website wil ontwerpen, een bankier of een danser wil zijn, een prostituee of een boer - het doet er niet langer toe. Want de denkgeest die ontwaakt is, ziet ervaring verschijnen en verdwijnen zolang het lichaam meegaat. Hij neemt volledige verantwoordelijkheid voor de ervaring en beseft dat hijzelf de kracht bezit om die ervaring zo te creëren dat ze vreugdevol, vervullend en een zegen is - los van wat de lichaam-denkgeest feitelijk doet.

Er kan geen verschil zijn. Het maakt niet uit of jij nu een leraar bent die op een boot staat langs de kustlijn van een groot meer in wat jij nu Israël noemt, en voor een groep van honderden mensen spreekt, of jij gaat na of jij met enkele vissen en een paar broden vijfduizend mensen kan voeden om daarna te zeggen: "Oh, zie dat nu. Dat was leuk!"

Er is geen verschil tussen dit en het besturen van een vrachtwagen in New York City om bevroren vis te leveren, als de denkkeest in deze ziel zich maar volledig rekenschap geeft van zijn ervaring en geniet van het mysterie van het scheppen van ervaring, en ervoor kiest om vreugde en vrijheid in dat moment te brengen.

Dit is de reden waarom de gebeurtenissen van de wereld jou nooit kunnen binden. Alle lijden vloeit voort uit de *interpretatie* waarmee jij de gebeurtenissen *bedekt*. En precies in dat moment heb jij het geschenk gebruikt dat God jou gegeven heeft, namelijk de kracht van het bewustzijn om ervaring te creëren.

Nogmaals, de kruisiging was mijn laatste les in de realisatie dat ik de ban verbroken had. Ik was niet langer onder de ban van de egoïstische denkkeest of de lichaam-denkkeest. Ik keek alleen naar mijn ervaring en besloot in vrijheid om temidden van deze context in een staat van Liefde te zijn.

Jij bent vrij om in een staat van Liefde te zijn temidden van om het even welke context, terwijl jij toekijkt en observeert dat de golven van het tijdelijke voortdurend komen en gaan.

Wanneer jij dit ziet gebeuren en wanneer jij binnen jezelf die vaardigheid ontwikkelt - door de keuzes voor Liefde, door de keuzes voor vergeving en door de keuzes om gelukkig te zijn in plaats van gelijk te willen hebben, door in onschuld en verwondering te leven in plaats van in zekerheid en sleur, en door te rusten in ware kennis, in zuiver weten in plaats van in de relatieve kennis van de wereld - dan zal jij inzien dat alles wat komt en gaat jou nooit kan verlaten. Dat verlies onmogelijk is.

Want waar de denkkeest kiest om in Liefde te rusten, worden alle dingen die verschijnen en verdwijnen herinnerd en hersteld en geheilgd. Daar is volmaakte vrede.

Het is mogelijk dat een geliefde vriend heen gaat in wat jij 'de dood' noemt, maar omdat jij jouw vriend niet langer identificeert met de lichaam-denkkeest en omdat jij daardoor niet waarneemt dat jij jouw vriend niet langer kan liefhebben, blijf jij gewoon genieten van het liefhebben van jouw vriend. Terwijl jij in Liefde verblijft, begin jij de werkelijkheid te ervaren dat niets sterft. Niets gaat dood!

Want pure intelligentie kan nergens heen gaan. Eén van jouw wetenschappers heeft ooit gezegd: "Ik denk dat ik het door heb. Alles wordt gevormd uit energie en dat kan nergens heen gaan. Het kan alleen veranderen van vorm. Maar de essentie, de energie blijft."

Dit is niet anders dan een mysticus, een wijze, een grote verlosser of Messias of een gewone alledaagse persoon die 's morgens wakker wordt en zegt:

Weet je, enkel Liefde is werkelijk! En in Liefde bestaat alles eeuwig.
Ik ben niet gescheiden. Ik ben niet verloren. Ik ben vrij!

De grote reis binnen het veld van ruimte en tijd dient om toe te staan dat dit gewaarzijn zich in jouw wezen vestigt, zodat deze kwaliteit van gewaarzijn het niveau van de egoïstische denkkeest doordringt, het niveau van interpretatie en het niveau van waarneming binnen de lichaam-denkkeest - het apparaat van de hersenen en het zenuwstelsel.

Dit alles blijft verdergaan, maar jij begint het te doordringen met een steeds groter gewaarzijn dat enkel Liefde werkelijk is:

Ik heb de kracht om vergeving uit te breiden.

Telkens wanneer de denkgeest die Ene vertrouwt die hem geschapen heeft en in die vrede rust, gebeurt er een wonder. Telkens wanneer jij vergeving hebt uitgebreid, doet een wonder zich voor, want jij hebt jouw waarde uit een oud waarnemingssysteem teruggetrokken en voor de werkelijkheid gekozen.

De verlichte wijze is louter iemand die de oefening van het trainen van de denkgeest om onder alle omstandigheden de werkelijkheid van de Liefde te kiezen, ontwikkeld heeft. En via zijn vele successen kwam hij tot het weten dat wat hij gekozen heeft, waar is. God werd geopenbaard. Loyaliteit is niet langer een vraagteken.

Wat zal jij kiezen te waarderen?

Vertrouwen en loyaliteit moeten voortvloeien uit de denkgeest en uit zijn kracht om te kiezen wat hij zal waarderen. Wees jij daarom *loyaal* aan de Liefde. Wees jij daarom *loyaal* aan jouw volmaakte eenheid met God. Vertrouw die Ene die jou geboorte schonk en die jouw reis terug naar huis al gans de tijd geleid heeft. Want herinner jou wat ik jou al vaak heb gezegd, dat vanaf het ogenblik dat de droom van afscheiding gedroomd begon te worden, het antwoord - de Heilige Geest genaamd, het juist gerichte denken in de diepte van jouw wezen dat nooit geraakt kan worden - al verschaft was.

Verblijf in het juist gerichte denken van enkel Liefde te kiezen. Breid totale vrijheid uit voor alle golven die komen en gaan. In die zin is het weerpatroon een golf, is Caesar een golf, is jouw partner een golf indien jij naar hem kijkt als een lichaam-denkgeest. Zij zijn allen een golf. Zij zullen komen en zij zullen gaan. Maar als jij verblijft in het veld van Liefde, dan verblijf jij in tijdloosheid en eeuwigheid. Jij verblijft als ruimtelijkheid die alle dingen omarmt, alle dingen vertrouwt en daardoor alle dingen transformeert.

Dit, geliefde vrienden, is de essentie van loyaliteit en vertrouwen: Als jouw loyaliteit rust op iets dat ten onder gaat, dan heb jij nog niet ten volle gekozen om jouw loyaliteit te plaatsen op datgene wat niet ten onder gaat. Als jouw vertrouwen in de eis ligt dat personen op een bepaalde manier moeten handelen en zich op een bepaalde manier horen te gedragen, dan ben jij er nog niet toe gekomen om de volmaaktheid van de Liefde te vertrouwen die al in ieder leven aan het werk is en elkeen naar diepere niveaus van de herinnering van de waarheid roept.

Zie dus de volmaaktheid van alle gebeurtenissen in. Want alle golven die in het veld van het tijdelijke oprijzen, bezitten in en vanuit henzelf geen enkele kracht. Zij worden al gedragen door de armen van een volmaakt liefdevolle God en elke gebeurtenis dient werkelijk geen ander doel dan die ziel, die sprankel van puur bewustzijn of intelligentie, te porren en dieper te kijken dan zijn illusies.

Wanneer iemand jou aanvalt of iets op jou projecteert, dan schreeuwt hij alleen maar vanuit zijn eigen angst en waanzin. De ontwaakte kijkt naar hem met liefde en zegt

alleen maar: "Oh, is dat zo? Wel, dat is goed. Ja, bedankt om dit te delen. Nog een fijne dag." En hij blijft vertrouwen en laat zijn leven een uitdrukking zijn van die loyaliteit die hij *alleen* schenkt aan de stem van die heilige Ene binnen in hem.

Kijk en zie waar jij in vertrouwen en loyaliteit verblijft in jouw eigen leven. Stel jezelf eenvoudigweg de vraag: "Waar zijn mijn afgoden? Aan wat ben ik gehecht en waarom?" Herinner jou dat zij die gedachten hebben zoals 'ik' en 'mijn' niet de ware natuur van alle dingen kennen. Wanneer jij zegt "mijn auto" of "mijn vrouw" dan ben jij niet in verbinding met de waarheid, want alle dingen behoren toe aan God. Jij kan niets bezitten, behalve de werkelijkheid van wat jij bent als gedachte van Liefde in vorm.

Wanneer jij Liefde kiest, dan word jij vrij.

Kom dus tot het inzicht dat jij vrij wordt wanneer jij Liefde kiest. Wie kan jou benadelen? Welke winst of verlies kan jouw vrede beïnvloeden? Telkens wanneer jij Liefde herinnert, *geef jij Liefde*. Overal waar jij gaat en iedereen die jij ontmoet, wordt geraakt in een stille en heilige plek. Ze weten misschien niet waarom ze zich aangetrokken voelen om in jouw aanwezigheid te vertoeven, maar *jij* zal het wel weten. Jij kiest eenvoudigweg om te *zijn* - en wees hier heel aandachtig voor mijn woorden - jij kiest louter en alleen om uiteindelijk te *ontwaken* en de incarnatie van God te *zijn*. Want God is louter Liefde en wanneer jij liefhebt dan is er louter God.

Herinner jou dus altijd, geliefde vrienden, dat datgene wat ten onder gaat enkel de vorm kan zijn en niet de inhoud. Liefde kan nooit afbrokkelen, want het is de inhoud die de aanwezigheid van Gods werkelijkheid is. Omdat Liefde de inhoud is, is het onveranderbaar, onveranderd en voor eeuwig onveranderlijk.

Volmaakte vrijheid komt in die denkkeest die zijn identiteit verschuift van het niveau van het lichaam, van het niveau van de interpreterende denkkeest, van het niveau van de egoïstische denkkeest die erop aandringt dat zijn constructies werkelijk, juist en waardevol zijn, naar de *identificatie* met Liefde.

Identificatie met dat wat tijdelijk en conditioneel is, kan nooit het onvoorwaardelijke en het eeuwige voortbrengen. De kracht van de denkkeest kan van het voorwaardelijke in het onvoorwaardelijke springen door de beslissing om alleen nog *dat* te waarderen.

Ik begrijp goed dat datgene wat binnen de lichaam-denkkeest verschijnt, de angst om te overleven is. Maar het is een zinloze angst, want vanaf het ogenblik van zijn conceptie loopt de lichaam-denkkeest onverbiddelijk zijn overlijden tegemoet.

En als de lichaam-denkkeest op zichzelf compleet machteloos is, en dat is hij, om als eeuwigheid te bestaan, dan moet alles wat afhankelijk is van de lichaam-denkkeest er samen mee ten onder gaan. Alles wat dus gebouwd werd op het fundament van jouw identificatie met het waarneembare niveau van de lichaam-denkkeest, de interpretaties van de denkkeest en het aandringen van de egoïstische denkkeest om gelijk te hebben, zijn als vloeren in een huis dat gebouwd werd op de fundering van vergissing en illusie. Jij kunt het beter nu herkennen - ze zullen afbrokkelen.

Illusies hebben geen leven. Dat is de reden waarom ze illusies zijn. Alleen binnen de werkelijkheid wordt het Leven uiteindelijk gevonden. Ja, jij voelt hoe die afbrokkeling plaatsvindt, want wat in de denkkeest afbrokkelt, zendt een schokgolf als een rimpeling doorheen de lichaam-denkkeest, doorheen de hersenen, doorheen het zenuwstelsel. En het lichaam schudt en kreunt en misschien weent en zeurt het, maar het is niets meer dan het afbrokkelen van een illusie.

Uiteindelijk moet het lichaam zelf afbrokkelen als een illusie, want de denkkeest die groeit in de straling van zijn ontwaken, moet uiteindelijk de totale fysieke dimensie terzijde leggen als speelgoed dat het ontgroeid is. De lichaam-denkkeest, het zenuwstelsel, kunnen jou niet langer bevatten, want wat jij waarde schenkt, is om niets anders meer te *zijn* dan de straling van de aanwezigheid van Gods Liefde. Jij begint te beseffen dat jij geen lichaam-denkkeest nodig hebt om Liefde uit te breiden. Zolang echter de lichaam-denkkeest duurt, heb het lief, omarm het, sta het toe. Maar verwacht er geen grootse dingen van. Gebruik het louter als een tijdelijk communicatiemiddel.

Gezien jij Liefde verlangt, oefen dan om *louter* Liefde te onderwijzen. Liefde onderwijzen is niet praten *over* liefde, het gaat niet om de filosofie van de liefde en ook niet om de metafysica van de liefde. Jij onderwijst liefde door in elk moment *liefde* te *zijn*. En jij kunt enkel liefdevol zijn door jezelf toe te staan om de aanwezigheid van Liefde te *voelen* in en als jouw ervaring van ogenblik tot ogenblik.

Omdat liefde onvoorwaardelijk is, ben jij *nu* vrij. Er moet geen set van omstandigheden gewijzigd worden *vooral* jij de kracht bezit om in Liefde te zijn. Dit is hetzelfde als zeggen dat God jou in elk moment vanuit pure genade gegeven is, en dat er van jou niets anders gevraagd wordt dan jezelf *te openen en te ontvangen*.

Alleen Liefde is werkelijk. Alleen Liefde staat jou toe om de grote angst, het grote lijden dat enkel voortkomt uit een tijdelijk en misplaatst identiteitsprobleem - een autoriteitsprobleem - te overstijgen. Jij denkt dat de constructie van de wereld jouw autoriteit is. Jij denkt dat de lichaam-denkkeest is wie jij werkelijk bent. Dit is niets anders dan een identiteitsprobleem, een autoriteitsprobleem. Wanneer jij tot het besef komt dat jij louter een expressie van die Ene bent - pure Geest, Liefde - dan ben jij bevrijd van de wereld.

Nu, zal de wereld dit 'snappen'? Zal de wereld jou zeggen: "Oh, ik ben echt blij dat jij vrij bent"? Natuurlijk niet, omdat de wereld net een poging is om *anders* te zijn dan de Waarheid van het Koninkrijk. Wanneer iemand dus op een bepaald ogenblik iets op jou projecteert, wanneer iemand alles behalve liefdevol is, dan kan dit enkel zijn omdat hij er nog steeds voor kiest om aan te dringen dat de constructie van de zintuiglijke data die hij via zijn zenuwstelsel doorkrijgt en waarmee hij zich geïdentificeerd heeft, terecht is. Met andere woorden, hij leeft nog steeds in illusie.

Alleen Liefde is werkelijk. Als jij bij iemand wil zijn die ontwaakt is en wijs, wees dan bij iemand die ervoor kiest om enkel Liefde te onderwijzen. Laat *hen* jouw vrienden zijn. Laat *hen* jouw speelkameraden zijn. Laat *hen* jouw geliefden en partners zijn, want zij zijn de enigen die in staat zijn om de Waarheid te eren die altijd waar is en dit te zien als de essentie van jouw ziel.

Daarom is de aantrekkingskracht tot iemand die ontwaakt is zo groot, omdat zij jou 'zien'. Zij zien jou in jouw wezen, omdat zij *vanuit* hun eigen wezen kijken. Dit is één en

hetzelfde, want de heilige Zoon van God is één. Kies daarom Liefde. En overstijg het lijden dat de wereld is.

Herbekijk waar jij jouw loyaliteit hebt geplaatst.

Geliefde vrienden, wees dus waakzaam gedurende de komende dertig dagen. Geniet ervan om louter te kijken waar jij jouw loyaliteit in het verleden hebt geplaatst en waar jij ze nu plaatst. Kijk naar de grootse reis die jij hebt gemaakt. Wat heeft jouw loyaliteit verplaatst van jouw teddybeer naar God, behalve God Zelf?

Denk dus niet dat jij gescheiden was van die Ene. Want in elk ogenblik van jouw ervaring, zelfs wanneer jij geloofde in de illusies die de ogen van het lichaam jou toonden, ook dan was die Ene die louter Liefde is aan het werk om jouw illusies op te lossen, één voor één, op de manier die uniek is voor de dynamiek van jouw eigen ziel.

Wanneer het schip de haven binnenvaart, dan is het thuis. De lange reis is vergeten. Misschien worden nog een paar verhalen verteld op café terwijl iedereen een biertje drinkt. Maar na een dag of twee, een week of een maand, vervaagt de reis uit het gewaarzijn. En vrienden vertoeven enkel nog samen om bloemen te laten groeien, om te dansen in de avond, om te kijken naar de zonsondergang en elkaar te kussen en te knuffelen.

Wanneer het schip de haven binnenvaart, dan is de reis voorbij. En er is alleen nog het kalme water, hoewel er een storm omheen kan razen. Laat het! *Laat de storm van het leven razen.*

Identificeer jou uitsluitend met de vrede die elk begrip te boven gaat, de vrede die komt wanneer de denkgeest beslist om zich alleen nog te identificeren met Liefde. Vrede, geliefde vrienden, is het resultaat van een *verschuiving van de identiteit*, die verschijnt door jouw vertrouwen en loyaliteit enkel op die Ene te plaatsen die louter Liefde is.

Sta toe dat al het overige afbrokkelt. Betekent dit dat jij jouw gouden munten moet opgeven? Natuurlijk niet! Want dat zou hetzelfde zijn als zeggen dat jouw gouden munten de kracht bezitten om jou te binden. En dat hebben ze niet! Noch het bezit van munten, noch het gebrek aan munten kan jou binden. Alleen de beslissing om niet lief te hebben kan jou binden en laten lijden.

Schenk daarom volmaakte vrijheid aan alle dingen die gecreëerd werden, want zij behoren jou niet toe, noch werden zij jou gegeven om jou zekerheid te bieden of jouw ego op te vrolijken of jou gelukkig te maken. Zij werden jou enkel gegeven om er vreugde in te scheppen en ze te zegenen.

Streef niet langer na om iets of iemand te bezitten. Streef niet langer na om iets of iemand te veranderen. Verlang er enkel naar Lief te hebben. En in Liefde ben jij bevrijd.

Maak dus, terwijl jij deze les beëindigt, de eenvoudige beslissing om vijf minuten door te brengen en niets anders te doen dan alles wat jij met de ogen van het lichaam ziet, lief te hebben, alles wat binnen de denkgeest verschijnt als een herinnering of het beeld van een vriend, of iets wat jij gedaan hebt of een gebeurtenis - het maakt niet uit wat er verschijnt, beslis eenvoudigweg om het lief te hebben. Dat is alles. Probeer

jezelf dan maar eens wijs te maken dat vrede een heel eind van jou verwijderd is. Het is hier aanwezig in elke keuze voor Liefde.

Daarom, geliefde vrienden, kijk ik inderdaad in volmaakt vertrouwen en loyaliteit naar jou, en weet dat jij gedragen wordt op de vleugels van die Liefde die jou wegdraagt naar zichzelf. In volmaakt vertrouwen en loyaliteit kijk ik naar het heilige en enige geboren Kind van God en *weet* dat de droom van afscheiding al gecorrigeerd is en dat jij *nu* in volmaakte veiligheid verblijft!

Want de gebeurtenissen in tijd en ruimte kunnen de Geest, de pure intelligentie, het onbegrensde gewaarzijn, dat is de Waarheid van wie *jij* bent, nooit raken of veranderen. Het is aan jou om te beslissen om die kracht van het gewaarzijn te genieten door enkel liefdevolle gedachten te kiezen.

Vrede zij altijd met jou, geliefde vrienden. Amen.

32: Het verlangen van de ziel is Liefde kennen.

Geliefde en heilige vrienden, wij treden naar voor om nog maar eens te spreken over de essentie van alles wat jij zoekt en alles wat jij bent. Met grote devotie en onophoudelijke lof, delen wij datgene met jou dat alleen in staat is om het kind van God te bevrijden; het enige dat de denkgeest verlicht, het hart zuivert en sereniteit van de ziel teweegbrengt.

Wat dan zou dit onderwerp kunnen zijn? Naar welk thema zouden al deze woorden kunnen wijzen? Inderdaad, naar wat wijst de oprijzende ochtendzon? Naar wat wijst het gelach van een kind? Naar wat wijst de specifieke adem die jij ademt? Naar wat wijzen alle dingen die geschapen werden? Want ik heb jou al gezegd dat jij niets kan scheppen, dat niet jouw verlangen om te ontwaken uitdrukt.

Daarom is al het 'doen en laten' van de lichaam-denkgeest niets anders dan een poging van de ziel om los te breken uit alle beperking, en om opnieuw te rusten of achterover te leunen in die volmaakte vrede die het volmaakte weten is dat enkel Liefde werkelijk is.

De yogi in zijn grot, drukt niets anders uit dan het verlangen van zijn ziel om te rusten in God. De verstrengelde geliefden drukken niets anders uit dan het verlangen van de ziel om de realiteit van de Liefde te raken, te proeven. En Liefde is niets anders dan God, want God is alleen maar Liefde. Alle dingen weerspiegelen dus voor jou, via het gevoelsapparaat van de lichaam-denkgeest, het verlangen van gans de schepping om de levende aanwezigheid van die Ene die ik Abba heb genoemd, met volmaakte zekerheid te *kennen*.

In 'het pad van Weten' daagt het gebeuren dat de denkgeest omgeschakeld is van angst naar Liefde, van twijfel naar volmaakt vertrouwen. Volmaakt vertrouwen is niet het begin of de tussenfase waarin men *kies*t om vertrouwen te hebben in datgene wat niet gezien kan worden, in de hoop dat het zich zal materialiseren, want volmaakt vertrouwen verjaagt alle angst. Vertrouwen - wanneer het gezuiverd, gerijpt en totaal gerealiseerd is - is hetzelfde als volmaakte vergeving, de terugkeer naar vrede en het *weten* dat enkel Liefde werkelijk is.

Liefde, geliefde vrienden, is de essentie van wat jij bent. Liefde is de essentie van alles wat danst als een tijdelijke reflectie voor de ogen van jouw specifieke lichaam-denkgeest. Er is niemand - niets - waar jij naar kan kijken en in essentie *geen* Liefde is. Er is *niets* wat jij kan ervaren dat in essentie geen Liefde is.

De enige vraag.

De enige vraag die zich nu stelt is:

Ben jij bereid om de reis van angst naar Liefde te maken,
terwijl jij kijkt naar alle dingen,
terwijl jij om het even welk gevoel ervaart?

Want er is niets dat het licht en de aanwezigheid van jouw Schepper voor jou kan blokkeren. De werkelijke wereld van de Liefde waarnemen, is met volmaakte zekerheid weten dat jij en jouw Vader één zijn.

Wanneer jij enkel jouw liefdevolle gedachten herinnert, dan is Liefde het enige wat jij zal zien. 'Jouw liefdevolle gedachten herinneren', betekent niet dat jij naar het verleden kijkt en beslist om die gedachten te negeren die minder dan liefdevol waren. Het betekent dat jij, in waarheid, nooit naar 'het verleden' kijkt.

Wees maar zeker dat wanneer jij *nu* een herinnering hebt, jij dan een heel tegenwoordige ervaring hebt. Het is onmogelijk om over het verleden te denken, want denken vindt *nu* plaats. Jij zal naar het verleden kijken wanneer jij het in dit moment *verkiest te zijn*.

Wanneer jij nog steeds de gevolgen meedraagt van minder liefdevolle reacties, alsook de waarnemingen die jij daarvan hebt gemaakt, dan zal jij 'het verleden' blijven zien zoals jij dat altijd al gedaan hebt.

Maar als jij naar het verleden kijkt en kiest om eerst de aanwezigheid van Liefde te zijn - met het verlangen om met de ogen van Christus te kijken - dan zal er geen enkele gebeurtenis zijn die jij als ziel ooit hebt ervaren, die niet onmiddellijk vertaald wordt in volmaakte onschuld, in het volmaakte besef dat het niet meer dan een droom was.

Want Liefde kijkt naar alle dingen en ziet dat er geen andere substantie is behalve de Liefde van waaruit diegenen die betrokken waren in de situatie, verlangden om een manier te vinden om de werkelijkheid van henzelf te kennen.

Luister hier dus heel aandachtig: Jij kan niets anders ervaren dan het verlangen van de ziel om de volmaaktheid te zijn van wat zij is - Liefde. Alles - jouw reusachtige wolkenkrabbers, jouw drukke autosnelwegen, jouw legers - is een uitdrukking van het verlangen van de ziel, die vonk van goddelijkheid die rust in alles wat gecreëerd is, om Liefde te kennen.

Werd dit verlangen verwrongen? Oh, ja! Denken dat iemand tot Liefde kan ontwaken, Liefde kennen en Liefde hebben door wapens van destructie te maken, moet inderdaad totaal waanzinnig zijn. Maar het verlangen waaruit het voortkomt, is werkelijk niet anders dan dat van de pacifist die een bloem wil steken in de loop van een geweer. Het is niet anders dan dat van de moeder die haar pasgeboren zoon in haar armen neemt om borstvoeding te geven. Het *verlangen* is één en hetzelfde.

Daarom heb ik jou al vaak gezegd dat wat geen Liefde is, niets anders is dan angst. Angst is louter een spanning die zich heeft voorgedaan binnen de ziel die tijdelijk haar gezonde verstand verloor en niet meer weet dat zij niet naar Liefde moet *zoeken*, maar dat zij zich enkel moet *openen*, en Liefde *zijn*. Want de poging om Liefde te zoeken, onthult enkel het feit dat wijsheid het domein en de heerschappij van jouw hart en jouw ziel en jouw geest niet leidt.

Elke poging om iets te *bekomen* is waanzinnig. Net zoals elke poging om zich te *onthouden* van ontvangen of geven, waanzinnig is. Bekomen en ontvangen zijn niet hetzelfde. Geven om iets te bekomen, is geen oprecht geven. Geven en ontvangen zijn één. Want in beide gevallen moet het hart zich openen, moeten alle afweermiddelen opzij gelegd zijn en moet de ziel totaal kwetsbaar geworden zijn.

Binnen de volmaakte paradox van het spirituele pad is het zo dat wanneer kwetsbaarheid volledig is toegestaan, via het meesterschap van de sleutels van het Koninkrijk (verlangen, intentie, toestaan en overgave), wanneer dit inderdaad voltooid is, dan is Liefde gekend. Want in volmaakte kwetsbaarheid, herinnert de ziel haar volmaakte onkwetsbaarheid. De wereld kan diegene die louter liefheeft niet raken.

Oh, inderdaad, geliefde vrienden, de schoonheid van elke bloem, het lied dat elke vogel zingt - al deze dingen zijn aan jou, het heilige Kind van God, gegeven. Het sprankelende water, de immense uitgestrektheid van de woestijn - deze dingen zijn aan *jou* gegeven. Geen enkele schepping bezit hetzelfde vermogen dat jij als menselijk wezen bezit.

Zelfs jouw walvissen en dolfijnen kunnen niet werkelijk de aanwezigheid en het mysterie van de Schepper ervaren en *realiseren*. Zij stromen volmaakt onschuldig in de creativiteit, in de Liefde van de Schepper, maar hun vermogen om datgene wat Liefde is, *bewust* te reflecteren, te kennen en te belichamen, is niet hetzelfde.

En al diegenen die denken dat het opzoeken van een walvis, of een dolfijn, of een wolf, of een beer, of een kraai, of wat jij maar wil, iets aan hun eigen natuur zal toevoegen, zitten nog vast in projectie en projecteren nog steeds op een andere vorm van de schepping, datgene wat ze in en voor *zichzelf* moeten omarmen.

Want het lichaam is de tempel van de levende Geest wanneer het gezien wordt door ogen die ontwaakt zijn. Waar jij bent, is waar de Hemel totaal beschikbaar is. Wat jij bent, is de Liefde van God die manifest werd gemaakt. En wanneer jij enkel jouw liefdevolle gedachten herinnert, dan betekent dit dat jij jezelf op precies dat moment 'her-innert', terug bij elkaar brengt. Jij brengt alle facetten van jezelf terug in de heelheid van de realisatie dat enkel Liefde werkelijk is.

Bijvoorbeeld: "Ja, mijn hond is pas overleden. Ja, mijn man heeft mij zonet verlaten." Dit zijn niets anders dan de uiterlijke vormen die binnen het veld van veranderingen komen en gaan. "Maar de essentie heeft mij niet verlaten, want ik ben vrij om lief te hebben. Ik ben vrij om in het huidige moment de energetische overgang vanuit een bepaalde set van omstandigheden te maken. Elk ogenblik ben ik vrij om niet in angst te verblijven, om niet in die angst te verblijven die zegt dat ik onmogelijk kan overleven omdat mijn teddybeer gestolen werd."

En wat zijn partners, vrienden, carrières, auto's, geld op de bankrekening anders dan de poging van het kleine kind in jou om vast te houden aan de 'teddybeer' waarvan jij gelooft dat hij jou kan troosten? Maar het is de *Christus* in jou die kan *liefhebben*!

Telkens wanneer jij geconfronteerd wordt met de uitdagingen die de diepste angsten in jou naar boven halen, de diepste angsten van 'de boel in handen te hebben' - van het domein dat jij 'jouw leven' noemt - dan verschijnen die zaken niet toevallig. En ze moeten onophoudelijk verschijnen in een wereld van onophoudelijke verandering. Want

alles waar jij naar kijkt en jij als een tijdelijke vorm van de schepping waarneemt en waarvan jij zegt dat jij het liefhebt, is al aan het sterven en is al dood in jou.

Er kan geen vrede in de wereld zijn. Maar *jij* kan de *belichaming* van vrede zijn wanneer jij voorbij alle vormen kijkt en de essentie van alle dingen waarneemt als het *verlangen* naar Liefde, het *verlangen* om te herinneren.

Wanneer jouw partner jou verlaat - ongeacht wat hij zegt - dan verlaat hij jou vanuit zijn *verlangen* naar Liefde. Betekent dit dat jij hem tekort hebt gedaan? Helemaal niet! Want dat zou betekenen dat hij een slachtoffer is van jou. Maar jij hebt mij al vaak horen zeggen: er is geen oorzaak, behalve datgene wat verschijnt binnen het onafhankelijke veld van elke ziel. Liefde is altijd aanwezig en er is geen reden om te blijven of te vertrekken. Er is alleen maar reden om te ontwaken voor de stem van de Liefde en *haar* toe te staan om *jou* te bewegen.

In de wereld kan vrede dus niet gevonden worden. Want in de wereld bestaat alleen het diepe geloof dat Liefde afwezig is en gezocht, nagestreefd en bekomen moet worden - onttrokken moet worden - uit de vormen van de schepping, ongeacht of het nu een carrière, een bloem, de oceaan, de woestijn, een geliefde, een vriend of geld is.

De vormen van de wereld bezitten geen werkelijkheid. Daarmee bedoel ik dat wanneer jij naar iets of iemand kijkt, terwijl de energie van willen bezitten of inwinnen doorheen jou stroomt, dan ben jij al in waan. Waanzin is een totale illusie, dit betekent dat elke poging om vanuit die energie te leven alleen maar kan mislukken.

Maar in datzelfde ogenblik verwelkomt de wereld jou in volmaakte transparantie. Niets kan jou in de weg staan. In het meest drukke shopping-centrum, te midden van de meest verschrikkelijk file, is er niets dat jou tegenhoudt om te kiezen om enkel jouw liefdevolle gedachten te herinneren.

Er is niets dat jou weerhoudt van de keuze om naar een broeder of zuster te kijken en hun volmaakte onschuld, hun onveranderlijke essentie te zien, terwijl jij hen de *volmaakte vrijheid* schenkt om te reizen zoals zij dit moeten doen, totdat ook zij besluiten om de essentie in henzelf te zien, totdat ook zij gekozen hebben om te leren de stilte van Gods aanwezigheid te zijn.

Stilte is niet het tegendeel van activiteit of beweging. Het is iets wat de lichaam-denkkeest doordringt. Er is een kwaliteit van stilheid in de ontwaakte, die heel aantrekkelijk is. Toch is de ontwaakte onophoudelijk betrokken.

Waarom? Omdat zij niet langer de stroom van deze droomwereld, inclusief de lichaam-denkkeest, weerstaan. Zij hebben in zichzelf het denksysteem van de wereld omgekeerd. De lichaam-denkkeest is niet langer geboeid door angst. Ongehinderd dient hij slechts één doel - de uitbreiding van Liefde.

Kan jij Liefde uitbreiden door de energie van het lichaam aan banden te leggen? Nee. Kan jij Liefde uitbreiden door starre gedachten vast te houden over hoe relaties zouden moeten zijn? Nee.

De enige manier om Liefde te herinneren, de enige manier om in de zekerheid van 'het pad van Weten' te rusten, is tot het besef te komen dat wat geen Liefde is, angst is; niets anders dan angst. In om het even welk moment - in om het even welk moment

van ervaren - ongeacht wat er verschijnt en waar Liefde niet als een gekend feit in jou aanwezig is, daar ben jij in angst.

We spreken hier niet over de emotie, of de golf van energie die doorheen jouw lichaam zou kunnen gaan wanneer je op een wandelpad de bocht om gaat en een zeer boze grizzly-beer ontmoet die haar jongen beschermt en jou als ontbijt wil nuttigen. Dit zijn alleen maar emoties die door de lichaam-denkgeest gaan als deel van het systeem dat jou helpt om heen te gaan of te overleven. Maak niet de vergissing om dit als angst te benoemen. Het is niets anders dan een biochemische, elektrische impuls die in de lichaam-denkgeest geprogrammeerd is. Want zelfs de wijze en de ontwaakte zal hier waakzaam voor zijn!

Maar de wijze en de ontwaakte zal vlug kijken en mogelijks zeggen: "Oh, misschien is mijn tijdstip gekomen. Ok, doe maar beer, eet mij maar op. Doe maar en kruisig mij." Of misschien zal precies diezelfde ontwaakte zeggen: "Haal mij weg uit de stad. De menigte is te groot. We moeten vluchten over het meer, want ze zouden mij vertrappelen en opeten mochten ze dat kunnen. Het is niet het moment. Dit is niet de plaats."

Vrede is dus niet passief. Vrede, de ultieme staat van Liefde, is een staat waarbij er binnenin jou *geen enkel ervaring* geblokkeerd wordt. Maak niet de fout die door velen wordt gemaakt, van te denken dat ervaring iets te maken heeft met datgene wat zich buiten de specifieke lichaam-denkgeest bevindt. Want herinner jou dat niets wordt veroorzaakt door ook maar één enkele gebeurtenis die zich buiten de grens van de lichaam-denkgeest voordoet.

Als twee menselijke wezens samen komen - ze weten misschien niet waarom, maar om de één of andere reden staat hun hart open - dan wandelen ze rond met een neon bord waarop staat: "Ik wil alleen maar liefhebben en geliefd worden. Dat is de enige werkelijkheid. Ik ben het moe van een muur van weerstand op te trekken." Ze wandelen om de hoek en lieve hemel, de vonken vliegen in het rond ! Ze zeggen: "Oh! Liefde! Dit is het! Dit is de ware! Oh, mijn God! Oh! Hoe kan dit zijn? Het *moet* wel een geschenk zijn van God."

Onzin! Het is een geschenk van jezelf. *Jij* bent diegene die in de diepte van jouw wezen gekozen heeft om uiteindelijk wijs genoeg te worden om de context voor de ervaring van het delen van Liefde naar jou toe te roepen. En raad eens, het doet zich om dezelfde reden voor in jouw geliefde. Twee zielen hebben de roep uitgezonden en zijn voor een ogenblik in het veld van tijd en ruimte samengekomen in een lichaam-denkgeest waarbij elk van hen "Ja!" heeft gezegd tegen de mogelijkheid om de zuiverheid van de Liefde te herinneren.

Liefde veroordeelt niet en Liefde oordeelt niet. Wat geen Liefde is, is angst en niets anders. Herinner jou daarom dat *geen enkele* daad van Liefde geoordeeld moet worden. Want *elke* daad van Liefde is om gekoesterd te worden. Elk *ogenblik* in de aanwezigheid en de werkelijkheid van de Liefde dient om gekoesterd te worden. Elk *ogenblik* waarop één ziel, twee zielen, drie zielen, tien zielen, een heel land van zielen, een universum vol zielen - het doet er niet toe - de keuze maakt om de afweermiddelen te laten vallen, om zich te openen en te bewegen als de aanwezigheid van Liefde, dan is die daad er één om *gekoesterd* te worden. Want het is zeldzaam in deze wereld.

Diegenen die op zoek zijn om een vriend te bezitten, om iets exclusief te maken, drukken niets anders uit dan een subtiel niveau van angst. Maar Liefde ontnemt niemand de volmaakte vrijheid, want dat is de onafhankelijkheid en het recht van elke ziel. Jij kan geen Liefde kennen totdat jij alle wezens hun vrijheid hebt geschonken. Jij kan jouw Schepper niet kennen totdat jij liefhebt zoals jouw Schepper liefheeft. En er is niemand die deze woorden leest, die nog niet verlangt om Liefde volledig te kennen en terug thuis te komen.

Thuis komen in de Liefde.

‘Thuis komen’ betekent Liefde kennen. En Liefde kennen, betekent dat jij niet meer weet waar jij eindigt en waar jouw Schepper begint. Zo iemand heeft louter lief. Zo iemand rust zo diep in de volmaakte zekerheid van de Liefde dat de gedachte om de vrijheid van een ander te beperken, niet meer kan opkomen. Waarom zou het? Als jouw beker werkelijk overvloeit, zou jij dan aan een ander vragen om hun halfvolle glas voor jou te plaatsen en beweren dat jij de behoefte hebt om hun glas te bezitten? Liefde staat alle dingen toe. Liefde omarmt alle dingen. Liefde vertrouwt alle dingen en overstijgt daardoor onmiddellijk alle dingen.

Als jij Liefde wil kennen, breng dan in elk van de komende dertig dagen - zonder een dag over te slaan, want herinner jou dat het wijs is om jouw tijd constructief te gebruiken - wat tijd met jezelf door en neem een blad papier en potlood en kijk echt heel eerlijk terug naar jouw verleden. Waar heb jij geweigerd om totale vrijheid te schenken aan de altijd-veranderende expressie van de schepping?

Heb jij ooit een politieker veroordeeld? Precies in dat ogenblik, weigerde jij om volmaakte vrijheid uit te breiden, want oordeel vloeit voort uit angst en niet uit Liefde.

Bevond jij jou ooit in een relatie waarbij een deel van jou een zekere drang voelde om de ander te overtuigen dat hij niet echt houdt van die persoon die hij in de supermarkt ontmoet heeft en dat hij alleen van jou houdt. Heb jij ooit, ook al was het op een beleefde manier, aan een ander gesuggereerd dat hun passie voor iemand anders dan jezelf een soort ‘biologische afwijking’ is en dat zij zeker niet goed wijs zijn en tijd moeten nemen om te gaan zitten en daar serieus over na te denken? Dit alles is angst en niets anders.

Want Liefde is verzadigd in haar eigen wezen. Liefde vloeit over. De gedachte om te bezitten, te controleren, te beperken kan enkel komen vanuit iemand die leegte voelt. Liefde maakt alles vrij. Liefde maakt de wereld vrij van te zijn zoals de wereld is. Liefde ziet alleen volmaakte onschuld. Liefde ziet dit omdat de dingen zijn zoals ze zijn; ze zijn zoals ze zijn. Denk goed na over deze verklaring. Omdat de dingen zijn zoals ze zijn, laat de denkkeest die in volmaakte vrijheid rust ze ook *zijn* zoals ze zijn; hij ziet ze als volkomen onschadelijk.

Liefde ziet dat de wereld die jou via de lichaam-denkkeest getoond wordt - deze wereld van gebouwen, auto's, vervuiling, ongerepte stranden, uitgestrekte woestijnen, torenhoge bomen, meren, vijvers, deze wereld van kwelling in de moeder die haar kind zonet verloor, deze wereld van kwelling in het hart van het kind dat zijn ouder zonet begraven heeft, deze wereld van vrede, deze wereld die alle mogelijke expressies van

het bewustzijn omvat - dat *deze wereld volmaakt onschadelijk is*. Deze wereld die jij *in dit nu-moment* ervaart, kan niets aan jou toevoegen en kan niets van jou wegnemen.

Waar ben jij in dit nu-moment? Ben jij op dit ogenblik in Liefde? Ben jij zonet jouw job verloren? En geloof jij dat het probleem dat jouw vrede verstoort, het feit is dat jij geen job hebt? Dat is niet het geval.

Wat jouw vrede verstoort, is het feit dat het verlies van jouw job, jouw diepe identificatie met en als het lichaam heeft gekleurd. Jij denkt dat het lichaam moet overleven en verdergaan en misschien zeg jij: "Verdraaid, het leven moet echt wel verdergaan op hetzelfde niveau van materieel comfort als gisteren."

Kan jij begrijpen dat wanneer jouw liefde zo volledig is, dat het dan niet langer uitmaakt of de lichaam-denkgheest morgen nog bestaat. Want waar zou jij gaan? Jij bent niets anders dan het veld van Liefde zelf. Jouw essentie is eeuwig onveranderlijk. Jij bent zuivere Geest.

Als jij jouw job zonet verloren bent, zit dan neer, adem en open jouw hart en beslis om jouw werkgever lief te hebben tot aan het einde van jouw illusie. Open jezelf en ontvang alles wat zich rondom jou bevindt, de fluitende vogel, de eerste stralen van de opkomende zon, het gras onder jouw voeten. Ontvang het veld van oneindige mogelijkheden dat *wijd voor jou* open werd gemaakt. Want datgene wat voorbijtrekt in jouw ervaring, kan dit niet bij toeval doen. Het kan zich enkel voordoen vanuit de medeplichtigheid of het akkoord van de wereld rondom jou met de ziel binnenin jou. *Niets verschijnt toevallig.*

En wanneer jij tot de ontdekking komt dat jouw kind gestorven is terwijl het in de wieg lag te slapen, voel dan jouw gevoelens met grote nieuwsgierigheid. Zoals: "Oh, dit is hoe een menselijk wezen zich voelt wanneer zij waarnemen dat een verlies zich heeft voorgedaan. Ik zal Liefde in dit moment brengen en het zo diep als mogelijk voelen, omdat ik het met de werkelijkheid wil omarmen."

Kijk dan met zachtheid naar die kleine vorm van levenloosheid en weet dat de ziel die het gedurende een korte tijd bezielde heeft, nergens is heen gegaan, behalve in de verderzetting van zijn bestemming en die van jou - altijd in *volmaakt akkoord*. Niet dat soort akkoord waarbij het kind zegt: "Ja, mama, ja, papa, zoals jij het zegt", maar het akkoord van volmaakte onafhankelijkheid van twee onbegrensde zielen.

Jij hebt mij al vaker horen zeggen dat het spirituele pad niet kan beginnen vooraleer de denkgheest totale verantwoordelijkheid aanvaardt voor het volledige veld van zijn ervaring. Dit sluit het komen en gaan van alle wezens in.

Jij zal inzien: "Ik heb hen naar mij toe geroepen, ik heb hen geroepen en ik heb hen gevraagd om weg te gaan. Ik vraag mij af waarom ik dat gedaan heb? Oh God, hier is dat gevoel weer. Ik ben helemaal alleen. Ik werd in de steek gelaten. Dat is waarom zij mij moesten verlaten. Ik *moet* dit belachelijke geloof helen dat ik verlaten werd. Ik moet alle afscheiding te boven komen. Ik moet ontwaken voorbij de droom van de dromer."

Niets van wat jij scheidt, kan bij toeval verschijnen. En alles wat jij ervaart, nodigt jou uit in het veld van onveranderlijke en volmaakte Liefde, dat aan de grondslag ligt van alles wat verschijnt en dat alles overstijgt en vervangt.

De beslissing om enkel Liefde te onderwijzen.

Liefde is het meest cruciale thema, geliefde vrienden. ‘Het pad van Weten’ moet de voltooiing zijn van het besluit om enkel Liefde te onderwijzen. En de enige manier om Liefde te onderwijzen, is Liefde te zijn onder alle omstandigheden.

Dit betekent niet dat jij een plastieken glimlach op jouw gezicht schildert en nooit een emotie voelt. Dit is geen verlichting. Dit is het toppunt van de poging van het ego om zich de kracht van God toe te eigenen. Het spirituele ego, de spirituele persoonlijkheid is het laatste ‘ei’ om te breken.

Iemand is enkel ontwaakt wanneer hij alle dingen toestaat, alle dingen vertrouwt en alle dingen omarmt, wat hetzelfde betekent als alle dingen voelt. Want in dat ogenblik wordt datgene wat verschijnt, overstegen, doordat het niet langer geblokkeerd of weerstaan wordt. En wat niet geblokkeerd of weerstaan wordt, wordt omarmd en *verteerd* in de ruimtelijkheid van de Liefde.

Jij hebt binnenin jou alle kracht onder Hemel en Aarde om het lichaam te vertalen van een samentrekking van angst in een ruimtelijkheid die de werkelijkheid van Gods Liefde weerspiegelt. Want de specifieke lichaam-denkgeest die vanuit angst verschenen is, kan heropend worden zodat de energie van de waarheid er doorheen stroomt. Zodat geen enkele ervaring die in het emotionele veld verschijnt, de herinnering van de Liefde blokkeert.

Eerlijk gezegd, het emotionele veld is de *enige* plek waar jij iets kan ervaren. Al het overige zijn louter gedachten *over* dingen. De kloof tussen een gedachte *over* dingen en het gevoel van dingen te *ervaren*, is dezelfde kloof die bestaat tussen illusie en de Hemel.

Dat is de reden waarom geen enkel *idee* over God hetzelfde is als God. Geen enkel concept *over* Liefde is hetzelfde als Liefde. Geen enkele *filosofie* over verlichting is hetzelfde als verlichting. Een gevoel dat niet geblokkeerd wordt, omarmt alles wat verschijnt en voorbijtrekt. Ongehinderd betekent zonder oordeel. Zelfs datgene wat verschijnt als angst of woede, moet nooit veroordeeld of gehinderd worden. Dat wat verschijnt als verdriet of vreugde, dat wat verschijnt als passie van het lichaam, dit alles moet verwelkomd en omarmd worden. Anders heeft het wezen van jouw ziel de wereld nog niet overstegen.

Liefde is de gave om volledig aanwezig te zijn bij al wat is; het is alles verslinden zoals een kind een snoepje verslindt: "Mmm, geef mij nog een hapje, want deze droom kan mij niet bevatten. Laat het daarom maar komen!"

Oefeningen om te ontwaken in Liefde.

Geliefde vrienden, als jij het onderwijs van ‘het pad van Weten’ werkelijk als de tijd wil gebruiken waarin jij ontwaakt, in het besluit om de aanwezigheid van Liefde te zijn en niets anders, zodat jij doorheen de rest van jouw ervaring kan bewegen *als* de verlichte Christus die jij al bent, kijk dan gedurende de komende dertig dagen heel goed naar het volgende:

Waar heb ik mij in mijn leven de Liefde weerhouden?

Waar heb ik gedrag patronen gekozen, beslissingen genomen en keuzes gemaakt met een glimlach op mijn gezicht, terwijl ik al die tijd de wereld probeerde te manipuleren en te controleren zodat ik mij veilig kon voelen en mijn eigen onzekerheden niet onder ogen moest komen?

Waar heb ik verlangd dat de wereld op bepaalde manier verschijnt zodat ik kan doen alsof ik in vrede ben, zodat ik kan doen alsof ik gelukkig en liefdevol ben?

Iedereen kan gelukkig zijn in een snoepwinkel. Iedereen kan gelukkig zijn wanneer jij voor een publiek staat dat applaudisseert voor jou. Iedereen kan gelukkig zijn wanneer jij gedragen wordt door twintig vrienden die zeggen dat ze van jou houden. Maar alleen een verlichte kan gelukkig zijn wanneer die twintig vrienden beslissen om jou te kruisigen.

Daarom is het inderdaad tijdens jouw meest duistere momenten, tijdens het afbrokkelen van de structuren die jij hebt gemaakt, dat jij de beste kans krijgt om binnenin jou de grote kracht te realiseren om enkel Liefde te onderwijzen.

Maar het ego wil jou overtuigen dat jij om liefde te kennen de wereld zo moet maken dat jij nooit uitdagingen en nooit de onzekerheden ervaart van in de steek gelaten te worden, van eenzaamheid en van het niet-weten - het kan bijvoorbeeld de onzekerheid zijn van niet te weten waar jouw volgende maaltijd vandaan zal komen. De poging om materiële zekerheid te creëren vloeit enkel voort vanuit de egoïstische denkgeest. *Want de verlichte geest verblijft immer in volmaakte overvloed.*

Wanneer ik als man op aarde rondliep en onderricht ontving van de Essenen, dan leerde ik samen met mijn broeders en zusters een manier van leven te oefenen die ook binnen andere culturen in oud-Indië bekend was. Er werd een bewuste keuze gemaakt om alle materie op te geven en om letterlijk naakt in de wereld rond te lopen - zonder iets te hebben, zonder iets te bezitten - om de realiteit van de totale kwetsbaarheid van het lichaam heel direct onder ogen te zien en te rekenen op de genade en de liefde van anderen. We liepen rond met een bedelkom en zegden: "Deze lichaam-denkgeest is hongerig. Wilt u zo vriendelijk zijn om mijn kom te vullen?". Om daarbij een "ja" of een "nee" met *exact dezelfde* waardering te ontvangen.

Velen onder jullie hebben totaal geen weet van wat het betekent om hongerig te zijn. Jullie denken dat honger dat tijdelijke, knagende gevoel is dat zich voordoet omdat jullie gedurende de voorbije paar uur niet naar de frigo zijn gelopen. Ga en verblijf in het bos met niets om te eten. Neem niets met jou mee, behalve wat water en verblijf daar gedurende drie dagen en nachten alleen met een openheid voor alle elementen. Dan zal jij iets begrijpen van wat het betekent om een Esseen te zijn, van iemand te zijn die rondloopt zonder poging om de lichaam-denkgeest te beschermen van de grootste angst van zijn eigen overlijden.

Ooit kwam er een rijke bij mij en vroeg mij om hem te onderwijzen. Ik antwoordde eenvoudigweg: "Ga en verkoop alles wat jij bezit en volg mij." Maar hij verlangde niet zo sterk naar God.

Dit betekent natuurlijk niet, zoals ik jou al vaak heb gezegd, dat jij nu moet gaan en al jouw materiële rijkdom die jij in jouw wereld bezit moet weggeven. Het betekent wel dat

jij *jouw gehechtheid eraan* moet weggeven. Jij moet inzien dat het louter een illusie is die jou niet de veiligheid kan schenken die jij zoekt. Want veiligheid kan enkel voortvloeien vanuit het rusten in het Hart van God:

Zelfs de lichaam-denkgeest is niet van mij.
Die vriend is niet van mij.
Die carrière is niet van mij.
Die bankrekening is niet van mij.

Deze dingen van de wereld kunnen mij niet veilig stellen.
Zij kunnen mij niet doen ontwaken.

Alleen mijn keuze om mij aan de wereld over te geven,
om de wereld te overstijgen, om leeg in de wereld te verblijven,
alleen mijn keuze om Liefde te onderwijzen, kan mij doen ontwaken in een onkwetsbaarheid die voorbij de kwetsbaarheid ligt van alles wat gecreëerd werd - zelfs deze specifieke lichaam-denkgeest waarmee ik mij ooit per vergissing geïdentificeerd heb.

De werkelijk ontwaakte komt en gaat als de wind. Jij weet niet waar ze vandaan komen en weet evenmin waar ze heen gaan. Want zij weten deze zaken ook niet. Hoe zouden ze? Maar ze luisteren naar de stem van de Geest. En de Geest is als een fluisteraar in de wind die zegt: "Kom. Ga. Raak aan. Spreek. Blijf stil. Verlaat. Onthoud jou van. Omarm. Eet. Vast. Bid. Dans."

Diegene die in een ongehinderd natuurlijk gevoel verblijft, stroomt mee met datgene dat komt vanuit de diepte van een volmaakt stil hart en een volmaakt stille denkgeest en danst terwijl hij stilte kent. Want de lichaam-denkgeest die anderen zien, wordt niet langer bewoond door de verkramping van het ego. Een verlichte kan niet begrepen worden. Zij kunnen enkel gewaardeerd worden door de verlichten.

Wie dan, geliefde vrienden, zal jij vandaag kiezen te zijn - iemand die in een ordinaire wereld wandelt of iemand die aan de zijde van de Vader in de Hemel wandelt? Zal jij vandaag in deze wereld rondlopen als iemand die het allemaal uitgedokterd heeft of als iemand die rondloopt in volmaakte onschuld en louter liefheeft en glimlacht en vanbinnen grinnikt, omwille van de illusie van het drama van deze wereld.

Want deze wereld verschijnt en verdwijnt in een knipoog. Het is als de stippen op een scherm die een tijdelijke film hebben gemaakt. Maar wanneer de film is uitgespeeld, blijft het scherm zoals het altijd was, totdat de volgende film naar de stad komt.

Jouw bewustzijn is als dat scherm. Het is getuige van al wat verschijnt en verdwijnt, zelfs binnen de lichaam-denkgeest. Identificeer jou met dit zuivere scherm, de pure getuige, de ruimtelijkheid die weidser is dan alle universums. Bemerk dat deel in jou dat louter bewust is van wat er verschijnt - een gevoel, een gedachte, een woord, een lied dat gehoord wordt, een auto-ongeluk dat gezien wordt. Het doet er niet toe.

Alles wat verschijnt in het veld van jouw ervaring, verschijnt binnen deze ruimtelijkheid, dat is jouw specifieke *bestaan* dat God jou geschonken heeft. Want zuivere Geest is het gewaarzijn zelf. En dat gewaarzijn kan gevuld worden met de keuze voor Liefde of het geloof in angst.

Geliefde vrienden, wanneer jij werkelijk gekozen hebt om 'het pad van Weten' te spelen, verlies dan geen tijd. Kijk goed gedurende de komende dertig dagen, kijk heel grondig naar de waarheid die jou bewogen heeft.

Welke patronen hebben de keuzes, de reacties, de antwoorden, de redeneringen, de grote woorden, het grote zien, het grote streven - ja, alles - gevormd. Kijk goed en neem waar en weet wat er vanuit angst werd geboren, ongeacht hoe het eruit ziet. Want wolven kunnen inderdaad in schaapskleren naar voor treden.

Waar was jij een woeste wolf die in schaapskleren en met een valse glimlach kwam, zodat een ander jou zou geven wat jij meent te ontbreken. Waar heb jij Liefde onthouden? Waar heb jij geweigerd om totaal kwetsbaar te worden? Want het is enkel aan de keerzijde van deze beslissing dat volmaakte onkwetsbaarheid kan verschijnen.

Jij bent Liefde en niets anders. Telkens wanneer jij handelt, spreekt of jezelf waarneemt als anders dan Liefde dan moet *jij* de kracht van jouw bewustzijn gebruikt hebben om te kiezen voor iets wat tegenover het Koninkrijk van God probeert te staan. En jij bent diegene die eronder geleden heeft.

Liefde, geliefde vrienden. Zovelen onder jullie die mijn woorden gelezen hebben, kijken naar mij met zo'n grote Liefde. Jij kijkt naar mij en zegt: "Oh, Jezus. Hij heeft volmaakt lief!" Wel natuurlijk doe ik dat! Want ik heb ingezien dat er niets anders is dat *de moeite waard is om te doen!* Ik weet dat dit wat simplistisch klinkt, maar de Waarheid *is* simpel.

Jij moet in jouw eigen Christuswezen tot het inzicht komen dat er in volmaakte onschuld niets anders te doen is dan liefhebben. Liefhebben zonder beperking, liefhebben zonder angst, liefhebben door volmaakte vrijheid uit te breiden naar het geheel van de schepping om te zijn en te doen wat het zijn en doen wil.

Dan, en alleen dan, kan jij weten dat niets jou kan bedriegen, niets jou kan pijnigen en niets iets aan jou kan toevoegen of wegnemen. Jij hebt de onbegrensde en volmaakte vrijheid om lief te hebben! En in *die beslissing* ken jij jouw Schepper en kan jij samen met mij in alle eenvoud zeggen:

Wel, wel! Ik en mijn Vader zijn één en dezelfde!
Kom, laat mij jou een knuffel geven. Laat mij jou de vrijheid schenken om jouw ervaring te hebben. Laat mij deze fantastische film bekijken. Laat mij nu van mijn salade genieten.

Het is allemaal zo eenvoudig!

Identificeer jezelf nooit met jouw *doen*, maar laat jouw *doen* doordrongen zijn van jouw *zijn*. Want zolang jij in de wereld bent, zal de lichaam-denkkeest iets *doen*. Zijn natuur is actie en de activiteit zelf, net zoals het de natuur is van een blad van een boom om tijdens de herfst op de grond te vallen. Zou jij dan zeggen: "Wel, dat had niet moeten gebeuren. Dat blad had niet moeten sterven. Het had niet van kleur moeten veranderen. Oh, wat is er toch mis met dit universum?"

Jij bent als het blad aan een boom. En jij bent al in het ogenblik van jouw dood aan het vallen. Hoeveel tijd moet er nog verloren gaan vooraleer jij besluit om doorheen de ketenen van angst te breken die in het web van de lichaam-denkkeest worden vastgehouden? Hoe lang zal jij nog wachten om te genieten van de val van de tak van

geboorte, tot op de grond van de dood van de lichaam-denkgeest, zodat jij de totale vrijheid van die val kan ervaren?

Want de grote val uit de genade, de grote droom van de droom van afscheiding moet uiteindelijk omarmd en in volmaakte Liefde geleefd worden, zonder iets te weerstaan, wetende dat de tijdelijke ervaring van de lichaam-denkgeest in een volmaakte waanzinnige wereld, prima is, omdat het een illusie is. Een illusie weerstaan is volhouden dat de illusie werkelijk is. Het is enkel in de totale omarming van een illusie dat de illusie voor jouw ogen *oplost*. *Liefde maakt alle dingen weer vrij*.

Doe gedurende de komende dertig dagen alleen maar dit: besteed elk moment van elke dag aan het onderwijzen van louter Liefde. Verbind jezelf ertoe om de denkgeest en het hart discipline bij te brengen *terwijl* jij het lichaam zonder weerstand openstelt. Zet in elk ogenblik alle wezens vrij door enkel toegewijd te zijn aan Liefde. Kijk hoeveel vreugde jij kan beleven door de geliefde te zijn van alle Leven.

Verlang niets van niemand. Heb niets van niemand nodig. Druk jouw passie uit. Druk jouw verlangen uit. Kijk naar de vallende bladeren wanneer zich dit in jouw omgeving voordoet. Waar jij ook bent, kijk naar alles en besluit om het kost wat kost lief te hebben. Want de hel in alles, is niets ander dan datgene wat jij erop geprojecteerd hebt. Neem jouw projectie terug en omarm het met liefde.

Gedurende dertig dagen, jij kan dat! Gedurende dertig dagen - zo'n korte tijd in het verloop van een menselijk leven! Wil jij jezelf die toestemming niet geven gedurende dertig dagen? Dit is geen moeilijke opdracht! Iedereen met om het even welk niveau van intelligentie en volwassenheid kan *ongetwijfeld* elke morgen beslissen om gedurende het verloop van één dag niets anders dan Liefde te onderwijzen en om dertig van die dagen aan elkaar te knopen!

De Hemel wacht op jou. Liefde wacht op jouw welkom. En die verwelkoming is niets anders dan de beslissing om uiteindelijk *jezelf te omarmen* en de waarheid te leven die jou al bevrijd heeft. Heb lief en geef alle dingen de vrijheid om te zijn en te doen zoals zij willen. Want er is geen andere poort naar de volmaakte vrijheid waarnaar jij al zo, zo lange tijd op zoek bent! Laat de tijd tot een einde komen, zodat de eeuwigheid herinnerd wordt. Alleen Liefde kan jou bevrijden.

En inderdaad, geliefde vrienden, laat daarmee de vrede altijd bij jou zijn. Want het druppelt inderdaad doorheen de ether van jouw atmosfeer en wacht erop totdat jij het drinkt. Vrede zij altijd met jou. Amen.

33: *Er is enkel God en Jij bent Dat.*

Geliefde en heilige vrienden, zoals altijd treed ik naar voor om bij jou te verblijven omdat jij dat gevraagd hebt. Zoals altijd treed ik naar voor om bij jou te verblijven omdat er in waarheid geen andere plek is waar ik zou kunnen zijn. Want waar jij bent, ben ik en waar ik ben, ben jij. Wij verblijven dus als één Geest, geboren uit het absolute Hart van God. Er is niets buiten ons. En van binnenuit is er niets verborgen. Hoewel de dimensies van de schepping oneindig zijn, verblijven ze allemaal binnen de Geest of het veld van bewustzijn dat wij als één delen.

De simpele waarheid.

Omdat dit waar is, en ik verzeker jou dat dit zo is, is er slechts één taak die verwezenlijkt moet worden, één realisatie die gerealiseerd moet worden, één realiteit die geuit en geleefd moet worden. Die eenvoudige waarheid is dat er slechts Eén is, dat er enkel de Hemel is, dat er louter Liefde is en dat er slechts die volmaakte vrede is die voorbij alle begrip gaat en al jullie harten verenigt *in de Geest*.

Want jouw hart of jouw ziel - hetgeen de verzameling is van alles wat jij ervaren hebt doorheen een veelheid aan levens op deze kleine planeet; alle ervaringen die jij opgeslagen hebt van voor het begin van de tijd doorheen een veelvoud aan dimensies - zetelt binnen de Geest van God, binnen de Geest van Christus. Want die zijn één en dezelfde.

Weet daarom, geliefde vrienden, dat wanneer jij sterk bent toegewijd aan de *keuze* om in 'het pad van Weten' te verblijven, er dan maar één waarheid is die geleefd moet worden, omdat er maar één ding is. En jij bent die Ene. Jouw broeder en jouw zuster zijn die Ene. En hoewel lichamen komen en gaan, hoewel de tijd lijkt te verschijnen en te verdwijnen, hoewel de dans van relaties, van carrières, van weerbeelden lijkt te komen en te gaan, is het enkel de niet-verlichte denkgeest die binnen dit alles op zoek gaat naar grote tekenen.

In waarheid word jou, binnen het domein van jouw ziel, binnen het ganse veld van alle ervaringen die jij naar jou toe roept, altijd hetzelfde geschenk aangeboden. Het geschenk wordt jou aangeboden zodat jij door genade kunt beslissen om te zien dat de wereld van altijd veranderlijke vormen niets betekent - *de wereld betekent niets*. Hij bestaat niet en heeft ook nooit bestaan, behalve dan in de waarnemingen die opgeroepen werden binnen het veld van de denkgeest dat specifiek verbonden lijkt te zijn met jouw ziel. En zelfs dat is nog een vorm van illusie.

Maar het punt is eenvoudigweg dit: in 'het pad van Weten' is er het stille besluit om de Waarheid te aanvaarden die altijd waar is, om zich over te geven, om de palmen van de handen te openen en de strakke greep op de waarde, de betekenis en de juistheid

van de waarnemingen waarmee jij de Waarheid versluiert hebt, los te laten. Jij bent die Werkelijkheid. Alle dingen zijn die Werkelijkheid.

De vormen die de fysieke ogen jou tonen, verschijnen en verdwijnen. Maar in elk ogenblik blijft de Geest volmaakt helder, volmaakt Eén. Alleen *de ban van de denkkeest* die gelooft het lichaam te zijn, veroorzaakt lijden, creëert twijfel, creëert illusie.

Waar jij in dit specifieke ogenblik ook bent, *jij* kan in waarheid enkel daar zijn waar *ik* ben. Waar ik in dit ogenblik ook lijk te zijn, *ik* kan enkel zijn waar *jij* bent. Want inderdaad, wat op 'de weg van Kennis' moet losgelaten worden, is de verkeerde waarneming dat er een *afzonderlijk* 'ik' binnen de lichaam-denkkeest gelokaliseerd is, of ooit is geweest.

Deze illusie loslaten, is zien dat alle dingen eenvoudigweg één ding zijn. Ze verschijnen in verschillende vormen - auto's, planten, bomen, wolken, gedachten die komen en gaan - maar ze zijn slechts één ding.

Omdat de verlichte geest niet langer de sluier van het *valse 'ik'* ziet dat als een filter staat tussen hemzelf en zijn herkenning van zijn verbinding met - zijn identiteit met - alles wat komt en gaat, kijkt dergelijke geest uit op een getransformeerde wereld, een wereld waarin de sluier werd opgetrokken. En die geest ziet alleen zichzelf. Hij ziet dat de vele kleine dingen die hij als onvolmaakt veroordeeld had terwijl hij naar de wereld keek - dat hij die dingen veroordeelde vanuit angst, dat hij oordeelde vanuit twijfel aan zichzelf - en dat deze dingen van nature uit perfect zijn en inderdaad het Koninkrijk van de Hemel zijn.

Daarom is het zo dat de afstand tussen waar jij bent en waar ik ben, een afstand is die niet gemeten kan worden. Want in Werkelijkheid is er geen kloof. In Werkelijkheid bestaat afscheiding niet. In Werkelijkheid is jouw val uit de genade en jouw beweging naar verlichting ook niets anders geweest dan een illusie.

Het specifieke leven dat jij al geleefd hebt, is *absoluut volmaakt*. Het leven dat jij nu leeft, is *absoluut volmaakt*. En het heeft niets te maken met waar de lichaam-denkkeest gaat. Het heeft niets te maken met het feit of jij nu een film bekijkt of een boek leest, of jij geld verdient of niet, of de lichaam-denkkeest leeft of sterft. Het leven dat jij geleefd hebt, is het leven van gewaarzijn, van bewustzijn, van volmaakte vrijheid om gelijk welke waarneming te creëren die jij verkiest om vast te houden. Jij bent in elk moment vrij om te zien dat wat er verschenen is als het Leven van jouw specifieke Zelf, het Leven en de Geest van God is.

Een dergelijk ontwaakte geest kijkt naar buiten en ziet dat er geen problemen zijn. Zo'n geest kijkt uit over de wereld en ziet geen enkele reden om haar te veranderen, want hij kijkt uit over een wereld die al genezen is, die al getransformeerd is, die al - middels het alchemistische vuur - gezuiverd en geheeld is. Want in werkelijkheid ziet hij dat die heelheid nooit verloren was. De droom van afscheiding verschijnt binnen een ruimte van de geest die nergens is, die geen waarde en geen doel kent.

Angst bezit geen macht over jou. Dood heeft geen macht over jou. Jij verblijft binnen de enige plek die voor jou ooit geschapen werd. Jij bevindt jou niet binnen het lichaam of de specifieke persoonlijkheid waarmee jij jouw 'ik' ooit geassocieerd hebt. Dat 'ik' is zelf deel van de ban, of het drama, of de droom van afscheiding.

Binnen 'het pad van Weten' is er een simpele en stille beslissing om te aanschouwen dat, terwijl de lichaam-denkgeest zichzelf uitspeelt - terwijl alle vormen *rondom* jou en *binnenin* jou komen en gaan, terwijl jouw unieke waarnemingsveld danst en verandert, wegebt en opkomt, terwijl al deze dingen binnenin jou lijken te zijn, in jouw privé-wereld (wat een beetje een verkeerde benaming is) en in jouw externe wereld (waarvan jij denkt dat die van jou is en niet van iemand anders) - dat al deze dingen onschuldig en onschadelijk zijn. Zij bezitten geen kracht. Er zit geen Werkelijkheid in.

En toch zijn die dingen de Werkelijkheid zelf wanneer ze gezien worden doorheen de ogen die niet met het *valse 'ik'*, met het gelokaliseerde gevoel van identiteit, geïdentificeerd zijn. Zelfs de lichaam-denkgeest die jij ooit 'jezelf' noemde, wordt louter gezien als iets dat verschijnt en verdwijnt in de eindeloze uitgestrektheid van jouw ware Zelf, het Zelf dat door alle wezens in alle dimensies gedeeld wordt - altijd.

Het was dit inzicht dat mij toestond om simpelweg te kiezen om mezelf over te geven aan datgene wat de kruisiging werd genoemd. Een verlicht bewustzijn weet dat verlies onmogelijk is. Een verlicht bewustzijn weet dat winst evenmin mogelijk is. Maar een verlicht bewustzijn dat rust in de zekerheid van volmaakte kennis, verblijft louter en alleen in de Werkelijkheid.

Dit betekent dat er geen weerstand is voor het komen en gaan van het lichaam, geen weerstand voor het grote schouwspel van energieën dat datgene wat jij jouw wereld noemt, vormgeeft. Regeringen staan op en vallen, of een nieuw automodel wordt ontsluit voor de flitslichten van duizenden camera's. Sommige denkgeesten aanzien dit als een ernstig feit en anderen merken het niet eens op. Maar dit *alles is jou!* Dit alles verschijnt binnen de oneindige uitgestrektheid van de volmaakte vrije Geest die niemand toebehoort, maar waarbinnen iedereen verschijnt.

Een verlichte geest, ongeacht of hij nu verdriet, vreugde, kwaadheid, schuld, pijn, extase, geslachtsgemeenschap, een stuk fruit of een koude wind op de huid van de tijdelijke lichaam-denkgeest ervaart, staat zonder weerstand al deze dingen toe om te zijn wat ze zijn, terwijl deze geest waarneemt en weet dat ze onschadelijk, oneindig en eeuwig zijn en dat ze de Liefde uitstralen die God is.

Terwijl we het einde naderen van de studie van 'de weg van Kennis' moet de waarheid steeds eenvoudiger en nog eenvoudiger gezegd worden. Er is alleen maar de Werkelijkheid. De Werkelijkheid die ik God heb genoemd. Die Ene is één met mij. En ik ben die Ene. En die Ene is één met jou. En jij bent die Ene.

Op het einde dan, wordt datgene wat radicaal lijkt voor een wereld die in de ban is van het kleine zelf en haar drama lijkt uit te spelen binnen een veld van vele, vele lichaam-denkgeesten, voor die wereld wordt de waarheid inderdaad radicaal. De waarheid is dat alles wat komt en gaat inderdaad God is. Er is alleen maar God. Er kan niets anders dan God zijn. Jij bent die Ene. Want op het einde begint zelfs het creatieve onderwijsmiddel van God en kind, van schepper en schepping, weg te vallen omdat dualiteit die Ene wordt, omdat illusie - de laatste sporen van illusie - uiteindelijk de weg vrijmaken voor de Waarheid.

Alle dingen die verschijnen en verdwijnen zijn helemaal goed. Alle kansen om de aanwezigheid van Liefde te ervaren, zijn goed. Elke mogelijkheid om de samentrekking

van angst te ervaren, is goed. Want al die dingen komen slechts op in het veld van de volmaakt vrije Geest van God die jij bent.

Dus uiteindelijk gaat het er niet echt om om bepaalde ervaringen buiten te sluiten en enkel bepaalde ervaringen te hebben die jij als waardevol bestempelt. Het is eerder het inzicht dat *al* dergelijke ervaringen voorbijgaand zijn. Een moment van extase en een moment van verdriet is *één en hetzelfde* voor de verlichte geest. Er is niets anders dan de oneindige uitgestrektheid die alle dingen toestaat.

En wanneer er binnen het veld dat jouw unieke, specifieke ervaring lijkt te zijn, *niets* meer onaanvaardbaar is, dan zal jij weten dat jij thuis bent. Dingen komen en gaan, maar jij blijft.

Geliefde vrienden, ik ben inderdaad die Ene die geboorte schonk aan Christus. Ik ben inderdaad die Ene die als man op deze aarde wandelde en de volheid van mijn Zelf manifesteerde, die mijn Zelf aan mijn Zelf openbaarde. Jij bent die Ene die aan Jeshua ben Joseph geboorte schonk. Jij bent die Ene die het grote drama van de droom van afscheiding en zijn correctie in beweging bracht. Jij bent inderdaad die Ene, die als enige bestaat, onveranderlijk, onveranderbaar en voor eeuwig onveranderd.

Maar wanneer de denkgeest in de ban is van het sterke geloof een afzonderlijke lichaam-denkgeest te zijn, waarbij het lichaam de bron is van 'de betovering' die de illusie creëert van een gelokaliseerd, afgezonderd zelf, een ziel die geen verbinding heeft met iets of iemand anders, dan is die denkgeest de waarheid vergeten.

Wanneer ik binnen het veld van de lichaam-denkgeest tot jou was gekomen drie, vier, vijf, tien of twee duizend jaar geleden en gezegd had: "Jij alleen bent die Ene. Jij bent God en alleen God bestaat", dan zou jouw angst die op dat moment al aanwezig was, alleen maar vergroot zijn. Dus kwam ik tot jou in de vermomming van een man die gekend werd als Jeshua ben Joseph. Ik heb een perfect duidelijk drama uitgespeeld, zoals vele lichaam-denkgeesten dat doen. Ik heb mezelf toegestaan om waargenomen te worden als een uniek individu omdat *jij* geloofde dat unieke individuen bestaan.

Jij zag mij als afgescheiden van jou. Dus verscheen ik op een manier zodat jij mij kon zien en begrijpen. En ik ben zonder ophouden verder gegaan om te verschijnen op manieren waarop jij mij kan zien en begrijpen, om te spreken in talen en woorden, in metaforen en parabels, in onderwijsmiddelen die jij kan ontvangen zonder jouw illusie van angst op te drijven. Zelfs de verschijning van mezelf als Jeshua ben Joseph was slechts een onderwijsmiddel, een tijdelijk onderwijsapparaat.

Alle onderwijs- en communicatiemiddelen hebben één simpel doel: angst verminderen zodat de betreffende denkgeest de greep op zichzelf kan loslaten en de illusie van afscheiding kan overgeven. Om daarbij weer ondergedompeld te worden in het Licht van de Realiteit en te zien dat God is *wat* ik ben. Ik ben God. Jij bent God. Alleen die Ene bestaat. Alleen de 'Ik' die wij delen als die Ene, bestaat.

Ik verschijn als elk grassprietje. Ik verschijn als elke gedachte. Ik verschijn als elk verlangen. Ik verschijn als elke wolk in de lucht. Ik verschijn als jou. Jij *bent* die Ene die ik ben. Ik spreek tot jou en toch spreek jij tot jezelf. Jij hoort mij, maar jij hoort enkel jouw Zelf.

Begrijp dus goed dat ik, als Jeshua ben Joseph, niets anders ben dan een verschijning van God in een bepaalde vorm, zodat jij dichterbij de Waarheid van jouw wezen kan komen zonder je terug te trekken in angst. In de Bijbel wordt inderdaad gezegd: "Niemand kan in het aangezicht van God kijken en leven." Deze uitspraak betekent eenvoudigweg dat de denkkeest die nog niet verlicht is en dus in angst en in de waarneming leeft van afgescheiden te zijn van God, dat die denkkeest niet kan opkijken in het gezicht, in de werkelijkheid van God en *leven*.

Dit was helemaal geen beangstigende uitspraak. Het was simpelweg de waarheid. Want wanneer de denkkeest kijkt en ziet: "Er is enkel God en ik ben die Ene", dan is het valse zelf inderdaad gestorven. Waar ging het heen? Nergens. Want het heeft op de eerste plaats *nooit bestaan*.

De beslissing die de kloof dicht.

Hoewel het jou op verschillende manieren gezegd kan worden, is datgene wat de kloof dicht, de *beslissing* om te stoppen met zoeken en te erkennen dat jij gevonden hebt.

Alle onderwijsmiddelen, alle vormen van taal die ik heb voortgebracht, werden ontworpen om jou het hof te maken, om jou te verleiden, om jou gerust te stellen in het weten dat jij God bent. De laatste kloof - inderdaad, de laatste stap - wordt door mij genomen. En die laatste stap, door mij genomen, is de laatste stap door jou genomen. Want de laatste stap in de volheid van de verlichting kan enkel God zijn die erkent dat alleen God werkelijk is. En jij bent Die Ene.

Waar anders zouden we kunnen komen in een reeks lessen met als titel 'het pad van Weten'? Het was nooit de bedoeling van deze reeks lessen dat zij jou ooit daar zouden brengen, maar het was veeleer het specifieke *pad* van het weten dat jij de reis van de schepping bewandelt, *wetende* dat God diegene is die het wandelen doet. En te wandelen in het bewustzijn dat alle dingen die hier verschijnen, in God zijn en dat jij die Ene bent. En uiteindelijk bereid zijn om naar een boom te kijken en te weten dat het oog van God, God ziet en dat de boom van God door God bekeken wordt.

Jij bent inderdaad die Ene, onbegrensd, eeuwig, ongebonden en zo intiem verbonden met elk van jouw broeders en zusters dat er niet zoiets is als afscheiding, en er ook niets te vrezen valt. En toch is daar het oneindig magische proces waarbij de Geest gerealiseerd wordt binnen een lichaam-denkkeest.

Dit betekent dat jij nu volmaakt verlicht kan zijn door de waarheid in te zien dat de gedachte die jij over jezelf hebt gehad nooit waar is geweest. Het was niets anders dan een tijdelijke bekoring - God die vergeet, God die speelt anders te zijn dan God. En toch is dat spel de absolute volheid van God. Want het is uiteindelijk zo dat de 'val uit de genade', dat de afscheiding van de eenheid, dat dit specifieke feit op zich niet buiten de Geest van God kan zijn.

Alles wat jouw ogen jou tonen is onschuldig en vrij. Alles wat de denkkeest als gedachte te voorschijn kan toveren, is onschuldig en vrij. Jij bent vrij om diegene te zijn die het Christus Bewustzijn - wat niets anders is dan God - draagt, en daarbij opdaagt in een herschapen lichaam-denkkeest. Waar er ooit een vals gevoel van 'ik' was, is er

nu alleen nog het vrije, ongehinderde veld van gewaarzijn van God die de schepping observeert *door middel van* Zijn schepping - God observeert Zijn schepping *door middel van* Zijn schepping.

Stel jou dan voor dat jij inderdaad die Ene bent en dat *jij* kiest om een bepaalde lichaam-denkgeest op te pikken waarvan iedereen *dacht* dat het de naam Fred, Nancy of Harry of wat jij maar wil, had. Jij trekt die lichaam-denkgeest aan vanuit de eenvoudige vreugde om te kijken hoe de schepping eruit ziet vanuit dat perspectief. Niet veel anders dan iemand die naar een gekostumeerd bal wil gaan en een bepaald kostuum aantrekt om zo Lodewijk De Veertiende, Vrouw Godiva of Moeder Maria te spelen. Of als jij heel radicaal wil zijn, Jezus van Nazareth.

Jij hebt deze kostuums al allemaal aangetrokken. Jij bent de schepper van al deze kostuums. Jij bent God. Er is *enkel* God. Er kan alleen maar God *zijn*. En terwijl jij deze woorden leest die inzichten en beelden voortbrengen die doorheen het veld van de denkgeest stromen, dan is de 'jij' die leest en de 'ik' die spreekt slechts *één ding*: God.

Vrees niet, geliefde vrienden. Vrees het komen en gaan van de lichaam-denkgeest niet. Want dat leven is op zich reeds helemaal vrij en ongehinderd. Het kan de Waarheid van wie jij bent niet blokkeren wanneer jij kiest om te kijken vanuit de waarheid van wat jij bent. Durf de 'onmogelijke droom' te leven nu wij het einde van 'de weg van Kennis' naderen. Durf te zien dat jij God bent die Gods schepping waarneemt, ze overschouwt. En Gods schepping is niets anders dan God!

Ja, op het einde kun jij zelfs zeggen dat God niets geschapen heeft. Want niets kan zich *buiten* dat wat God is, bevinden. Ik heb jou doorheen deze les heel veel tips gegeven. Ik heb jou gezegd dat wanneer God voor een ogenblik zou vergeten om aan jou te denken, jij onmiddellijk zou ophouden te bestaan. Denk eens na over wat dit moet betekenen.

Dit moet betekenen dat jij zo eigen bent aan God dat een simpele gedachte in de Geest van God jou ofwel creëert ofwel vernietigt. In een oogwenk besta jij of besta jij niet.

Maar wat zou er anders kunnen bestaan dan de wil van God? Als jij dus *bestaat*, dan *moet* jij binnen de Geest van God *zijn* - die volmaakte kracht van waaruit alles verschijnt en verdwijnt.

Gods schepping verschijnt nergens. Dit betekent dat ze geen locatie heeft. De planeet Aarde, de lichamen die erop wonen, het fysieke universum waarin deze planeet rond draait - zijn niet anders dan datgene wat jij ervaart wanneer jij jouw ogen sluit en jou inbeeldt dat jij een ijsje eet. Jij scheidt het beeld. Jij hebt de ervaring. Jij ziet hoe jij het geld aan de kassierster geeft. Jij eet het ijsje op. Jij ziet jezelf glimlachen. Jij voelt hoe het ijs naar beneden in jouw buik stroomt. Waar vond dit alles plaats? Kan iemand dit vinden buiten de kracht van het bewustzijn om te scheppen? Nee.

Jij bent als het ijsje in de Geest van God. God ziet Zichzelf verschijnen als jou om precies datgene te doen wat jij doet in elk moment. Als God voor een fractie van een seconde vergat aan jou te denken, dan zou jij volledig verdwijnen. En alle wezens rondom jou van wie jij denkt dat het andere mensen zijn, zouden onmiddellijk niet de minste herinnering hebben van jou.

Je realiseren dat alle kracht onder Hemel en Aarde zich in jou bevindt.

Er kan alleen maar God zijn. Jij bent Gods droom. Jij bent Gods schepping. Jij bent Gods kind, in die zin dat jij God bent die Haarzelf vorm geeft in een tijdelijke uitdrukking van Haarzelf. En met welk doel? Eenvoudigweg om de schepping uit te breiden. Jij bent die Ene! *Alle kracht onder Hemel en Aarde zetelt in jou.* Wanneer jij buigt om een glas vast te nemen, dan is dat God die God omarmt! En wanneer God op dat ogenblik die keuze niet zou maken, dan zou jij ophouden te bestaan. Zelfs het lichaam zou uit het zicht verdwijnen.

Als Jeshua ben Joseph ben ik dus verschenen om jouw broer en vriend te zijn, omdat jij geloofd hebt dat jij *iemand* nodig had om jouw broer en vriend te zijn en om jou te laten weten dat jij veilig bent, zodat jij jezelf de toestemming zou kunnen geven om met jouw hoofd 'ja' te knikken en te zeggen: "Nu kan ik het aanvaarden. Dank je wel om hier te zijn, Jeshua." Maar in waarheid ben jij louter God die dit veld van vriendschap uitspeelt, de kwaliteit van ervaring die een oudere broer die doorheen een grote transformatie ging, lijkt nodig te hebben en die nu een stem van autoriteit heeft.

Maar ik heb geen stem tenzij jij die mij geeft. En wat kan dergelijke autoriteit hebben, behalve de Geest van God? Want het vraagt die Ene om die Ene te kennen. Jij hebt mij dat al vele, vele keren horen zeggen. Het kan enkel het Christus Bewustzijn *in jou* zijn dat het Christus Bewustzijn in Jeshua ben Joseph kan waarnemen. En het Christus Bewustzijn *is* de uitbreiding van Gods volmaakte wezen in en als de schepping.

Wanneer jij liefdevol naar om het even wie kijkt, dan *ben jij God*. Want God is louter Liefde. Je hebt mij ook al vaak horen zeggen dat Liefde de essentie is van wat jij bent. Als God Liefde is en Liefde is de essentie van wat jij bent dan kan dit enkel betekenen dat de essentie van *jou* God *is* - precies hier, precies nu, zonder dat er iets moet gebeuren om het te verdienen, om het te vormen of om het te bekomen.

Daarom brengt geen enkele vorm van techniek de zoon bij de Vader. Daarom zei ik ook in de '*Jeshua brieven*' dat geen enkel gebed of smeekbede de zoon bij de Vader brengt, behalve dan het loslaten van illusie. En die illusie, wanneer jij het helemaal hebt afgepeld op de manier waarop jij het wou afpellen, leidt tot het inzicht dat de notie die jij er over jezelf op na hield, als het hebben van een afzonderlijk bestaan, als het zijn van een afzonderlijk 'ik', vals was. Het was een rookgordijn, een vermomming, een sluier. Jouw waarneming dat jij dit was tegenover al het andere, is de illusie die moest losgelaten worden.

Kiezen om te bevelen dat enkel God bestaat.

Wat ik jou als jouw Schepper en de essentie van al wat jij bent, aanbied op 'het pad van Weten', is de kans om deze context te kiezen waarin jij kan bevelen dat enkel God bestaat. Zodat jij kan kiezen dat de specifieke lichaam-denkgheest en het zelf waarvan jij ooit dacht dat jij het was, nu belichaamd, bewoond wordt door de Schepper Zelf. Zodat wanneer de hand beweegt om een glas vast te nemen, het niet langer 'ik' is, maar God, het niet langer 'mij' is als een afzonderlijk strijdend wezen, maar God die de

hand *beweegt*. Het is God die de hand doet *verouderen* en het is God die *de veroudering* van de hand is. Alle dingen kunnen louter Dat zijn wat Ik Ben. Ik ben Eén en alleen en heel.

De Schepper zegt: "Jij moet geen andere goden voor Mij plaatsen, geen andere gedachten en illusies voor Mij zetten, zelfs niet het gevoel van een 'ik' dat op weg is naar God." Dan is er louter God. En de Werkelijkheid is neergedaald om zijn thuis te vestigen in het veld van gewaarzijn waarvan jij ooit dacht dat er iets anders in woonde.

Wij creëerden 'de weg van het Hart' om op een manier beginnen te praten die geen angst teweegbracht, en jou daardoor in staat stelde om met jouw hoofd te knikken en te zeggen: "Ja, ja. Dit klinkt als de waarheid voor mij. Ik zal dit aanvaarden."

Daarna spraken wij tot jou in 'het pad van Transformatie', waarbij jij jezelf nog aanschouwde als iemand die *behoefte* had aan transformatie. Opnieuw knikte jij jouw hoofd en zei: "Wel, ik zal dit aanvaarden. Ja, ik heb nog steeds behoefte aan transformatie. Ik neem dit aan als de context waarin ik meer van de waarheid over mezelf kan ontvangen."

En nu in 'het pad van Weten', beginnen we jou met volle kracht naar datgene te brengen dat jij gekozen hebt om jezelf naartoe te brengen - om te staan aan de deuropening van de tempel van de Hemel en die stilaan te openen om het gouden licht naar buiten te laten stromen.

Waarbij jij in dit heiligdom naar binnen kijkt, om vast te stellen dat *jij* het bent die op de troon zit. Dit is waarom ik jou ook gezegd heb dat Zelf-liefde, de eenvoud van Zelf-liefde, de poort is die naar het loslaten van illusie leidt. Dit betekent niet dat jij gewoon maar rondhangt in een staat van bewustzijn die zegt: "Wel, ik ben echt een soort zwak wezen, maar ik aanvaard mezelf en heb mezelf lief." Dat is een goed begin. Maar uiteindelijk moet jij zeggen:

Ik ben God en ik hou van mezelf.

Ik ben die Ene die verblijft als het blad dat van de boom valt.

Ik ben inderdaad die Ene die huivert tegen de koude van een winterstorm.

Ik ben inderdaad die Ene die de warmte is van het zonlicht dat de bloem komt strelen. En ik ben de bloem die het zonlicht ontvangt.

Ik ben deze lichaam-denkgheest die verschijnt en verdwijnt.

Ik ben de kwaliteit van gewaarzijn dat ik kies, nu!

Want er is enkel God. Alleen de Waarheid kan waar zijn. En de Waarheid maakt *alle dingen* vrij. Want als de Waarheid alleen aan de mensheid gegeven is en niet aan een grasspriet, dan blijft de grasspriet gevangen. Maar de Waarheid die alle dingen vrij maakt, doet dit omdat alle dingen de Waarheid zijn.

Daarom is het zo dat wanneer jij *om het even wie* ontmoet, dit steeds een *heilige* ontmoeting is. 'Heilig' betekent heel. In heelheid is er slechts Eén.

Ik hoop dat jij begint in te zien hoe simpel het werkelijk is. Elk moment van een relatie is 'heilig', niet omdat de denkgheest beslist om de volgende gedachte vast te houden: "Wel, ik heb gehoord dat het heilig is. Ik kan dus maar beter aardig zijn." Nee! Dit is het

denken van het ego en het ego is de droom van afscheiding. Wie droomt er de droom? Dat ben jij. *En jij bent God.*

Elke relatie of elk moment is een 'heilige ontmoeting' omdat er enkel *heelheid* is die verschijnt als Eén ding. Het leven is dus niet echt het samenkomen van twee wezens die een ervaring delen. Er is slechts Eén ding en dat is de ervaring zelf.

Weet jij dat je mij al die tijd nog nooit voor een moment vergeten bent? In elk ogenblik van juiste waarneming - van ware, heldere, onmiddellijke waarneming - was jij jou niet bewust van de gedachte van een 'ik' die een ervaring heeft. Er is niets anders dan de ervaring. Het verschijnt onschuldig. Het komt op zonder oorzaak. Er bestaat geen enkel oordeel over. Er is louter ervaring.

Maar in de volgende milliseconde, in het volgende kleinste moment, creëer jij de gedachte: "Oh, ik heb deze ervaring en ik deel ze met dat afgescheiden wezen dat zich daar bevindt." Jij hebt louter besloten om de kracht van het goddelijke bewustzijn te gebruiken om vast te stellen dat een andere lichaam-denkgeest van jou gescheiden is. Jij bent de maker van het spel. Jij bent de spelers in het spel. Jij bent het resultaat en de gevolgen van het spel. Jij bent het einde van het spel. En jij bent datgene waarin alle spelen verdwijnen alsof ze nooit bestaan hebben.

Geliefde vrienden, kijk om jou heen. Dit betekent dat de wereld zich helemaal niet buiten jou bevindt. De wereld *is* jou. Jij bent het spel aan het spelen. En het spel zal deze specifieke planeet opnemen en herscheppen in licht. En jullie zullen allemaal in een oogwenk getransformeerd zijn.

Wel, natuurlijk zal dit zo zijn. Jij bent God die het spel bepaalt. Dit is wat er gaande is. Dit is het enige dat zich ooit heeft afgespeeld. Er is niets anders dan Dat wat Ik Ben. Er is louter Dat wat Ik Ben. Ik Ben inderdaad volmaakt onpersoonlijk. Ik Ben de schepper van alle dingen, de handhaver van alle dingen en de vernietiger van alle dingen.

Er was nooit een afzonderlijk 'ik' waar jij bent. Er was louter mij die naar voor trad als jou. Jij bent volmaakt en heel en jij bent onschuldig. Jij hebt nooit gefaald en jij hebt nooit gezondigd. Hoe kunnen deze dingen waarover ik jou als Jeshua ben Joseph keer op keer heb gesproken, waar zijn, tenzij jij al heel bent. En heelheid is God. Jij bent *het*. Jij bent de bestemming die jij zoekt.

In het begin speelt de Geest - die ik ben, die God is en die doet alsof hij afgescheiden is - zichzelf uit en probeert zoveel mogelijk afgescheiden te zijn als hij maar denkt te kunnen zijn. Maar afscheiding lukt *nooit*. De eerste stap in het ontwaken is *het woord horen*. Jij zal het woord horen wanneer jij, als God, beslist om de ervaring te hebben van een wezen te zijn die in de Waarheid ontwaakt.

Iedereen die deze woorden leest, heeft inderdaad het woord gehoord. En het woord wordt jou gegeven in een vorm die jij kiest. Iedereen die '*het pad van Meesterschap*' leest, heeft gekozen om het woord doorheen mij, als Jeshua ben Joseph te horen.

De vibratie die jij ontvangen hebt, heeft jou op jouw koers gebracht naar volmaakte herinnering en verlichting. Jij bent die Ene die het drama van de kruisiging gecreëerd heeft. Jij bent die Ene die de terugkeer van Jeshua ben Joseph als eerste leraar in deze wereld op gang heeft gebracht. Waarom? Omdat jij die Ene bent die bevolen heeft dat dit de context is waarbinnen jij jezelf de toestemming zal geven om steeds

dichter bij de rand van de Werkelijkheid te komen dat het geheel God is, en dat *jij Dat bent*.

Wat zich dus gedurende de voorbije 33 lessen heeft afgespeeld en zelfs nog veel langer dan dat - inderdaad wat zich al gedurende 2000 jaar heeft uitgespeeld - is jouw schepping. Het is het spel van God die God herinnert via de gedaante van Gods schepping.

Het is slechts een fase in het proces van ontwaken wanneer jij tot het aanvaarden van een redder of een leraar of een lering komt. En wanneer jij besluit om jouw greep van angst nog wat dieper los te laten, dan begin jij mystieke ervaringen te hebben. Jij begint dan te beseffen dat jij jou bewust kan zijn van iemand die zich niet in dezelfde fysieke ruimte als jezelf bevindt. Jij begint unieke en bijzondere ervaringen te hebben van te communiceren met wezens die geen lichaam hebben. En oh, lieve deugd, het ziet er allemaal zo fantastisch uit! En toch is ook dit slechts een fase van de reis.

De deur naar de tempel van de Hemel openen.

Wanneer de denkkeest meer en meer transparant wordt voor zichzelf, dan kiest hij eenvoudigweg vaker om illusie los te laten en in de Werkelijkheid te verblijven. Hij moet tot de deur van de tempel van de Hemel komen. Hij moet die deur openen en dit betekent het loslaten van het laatste gevoel van buiten het heiligdom van de Waarheid te zijn.

Hij moet zich leren koesteren in het Licht dat stroomt vanuit de Bron en de essentie is van *Al Dat Is*. De afgescheiden zoeker die God wil kennen, beseft dat hij God al volmaakt kent. En dat hij inderdaad God was die God zocht vanuit het genoeg om God te vinden en opnieuw te kennen.

Ja, dit is nu jouw uitdaging. Ben jij bereid om simpelweg God te zijn? Weet jij wat dit vereist? Helemaal niets. Hoe dan, treed jij naar voor als God? Als jij dorst hebt, drink jij water. Als het koud is, trek jij een trui aan. Als jij wil vrijen, vrij jij. Als jij wil slapen, slaap jij. Hier is helemaal niets moeilijk aan. De enige oefening is te zijn wat jij bent en jij bent het Licht van de wereld.

Hoeveel keer heb jij mij dit al horen zeggen? Wees wat jij bent. En jij bent het Licht van de wereld. Jij hebt deze woorden gehoord en gezegd: "Oh, kon ik maar zijn wie ik ben, dan zou ik het licht van de wereld zijn, maar ik ben niet wie ik ben, dus ben ik de duisternis van de wereld." Maar al die tijd ben jij inderdaad wie jij bent.

Jij bent het licht die de wereld verlicht. Want in alles wat jij ooit gekozen hebt te ervaren, ben jij datgene dat het gewaarzijn van de ervaring voorziet. En dat is alles wat wij zijn als de Geest van God - dat wat ervaring voortbrengt - want ervaring is de uitbreiding van de schepping.

Jij hebt niet tekort geschoten in het spel van afscheiding van jezelf van jouw Zelf. Jij bent er niet in geslaagd om jouw hand van jouw arm af te schudden. De grap was aan jou, want jij wou 'gefopt' worden. *In elk ogenblik van jouw bestaan ben jij de volmaakte uitdrukking van God geweest.* Zelfs tijdens de momenten van jouw zogenaamde diepe

lijden, wanneer jij geloofde dat iedereen het had en jij niet, wanneer jij jezelf beschouwde als lichtjaren verwijderd van de kennis van God, dan was jij nog de specifieke kracht van God die deze waarneming creëerde.

Jij bent ook die Ene die moedig genoeg was om Shanti Christo in jouw leven toe te laten - een toch wat radicale organisatie. Jij hebt het gecreëerd als een context voor jouw ontwaken. Jij bent vrij om die context, die organisatie te gebruiken om de hele planeet te laten ontwaken wanneer jij dat wenst. Jij bent ook vrij om de echo van een oude herinnering te laten afbrokkelen. Er is louter God en jij bent Dat.

God breidt de schepping onophoudelijk uit. Jij zal dus altijd blijven bestaan als die Ene die ervaring scheidt. Daarom is de enige vraag die de moeite waard is om gesteld te worden:

Wat wil ik werkelijk?

Want jij zal het antwoord op deze vraag ervaren. En jouw ervaring is in realiteit het antwoord op deze vraag. Jij kan in bed liggen met de griep en jezelf de vraag stellen: "Wat wil ik werkelijk? Wel, deze lichaam-denkgeest heeft de griep. Ik ervaar dus perfect wat ik gewenst heb." En jij omarmt het en hebt het lief en kijkt er in volmaakte onschuld naar, want dat is de waarheid van die griep. De griep hebben, is geen teken van een mislukking. De dood van een lichaam is geen teken van falen. Het is uitsluitend wat er verschijnt als de uitbreiding van de schepping.

Dus de laatste en grootste waarheid die gezegd kan worden, klinkt als volmaakte onzin. Het is onaanvaardbaar voor de egoïstische denkgeest die de kracht wil om het valse, afgescheiden zelf totaal machtig en onoverwinnelijk te maken tegenover de wereld - met andere woorden de mug die schreeuwt naar het universum. Maar de geest die ontwaakt is voor de Werkelijkheid van God staat alles toe, vertrouwt alle dingen, overstijgt alle dingen en ziet de stralende volmaaktheid die letterlijk oprijst in alle dingen.

Jij bent volmaakt vrij in elk moment. Niets kan God gevangen houden. Wanneer jij kiest om een relatie te verlaten dan gebruik jij de volmaakte vrijheid van God om die ervaring voort te brengen. Wanneer jij kiest om in een relatie te blijven, dan gebruik jij de vrijheid van God om die ervaring op te roepen. Geen van beide is juist. Geen van beide is verkeerd. Beide opvattingen zijn totaal vrij en zonder oorzaak. En elk van hen drukt God uit. Het is inderdaad tijd om de waarneming op te geven dat bepaalde dingen meer volmaakt zijn dan andere. Er is alleen maar God. Er is al altijd louter God geweest. Er zal altijd alleen maar God zijn.

Wanneer een golf vanuit de oceaan oprijst dan verliest hij zijn natheid niet. En wie zal er zeggen dat die ene golf beter is dan die andere? Maar ik zeg jou dat de denkgeest die de ene golf boven de andere verkiest, de Geest van God *is* die de schepping scheidt. Want wanneer de ene golf als meer waardevol werd gezien dan de andere, dan was er een ervaring. En ervaring is de uitbreiding van de schepping.

Jij bent daarom een schepper. En jij scheidt zonder ophouden. Jij blijft vandaag precies dezelfde als wie jij was op het ogenblik waarop jij geschapen werd door jouw Zelf. Jij blijft vrij om te scheppen wat jij wenst waar te nemen. En jij doet dit van binnenuit de denkgeest en brengt dit naar buiten, jij straalt het uit met elke gedachte die jij denkt.

Wanneer een verlicht meester op de planeet verschijnt, dan is het eenvoudigweg God die gestopt is om via de lichaam-denkgeest het spel van het afgescheiden zelf te spelen. Dat is alles. Een verlichte geest beseft dat er louter God is. En dat hij in die vrijheid vrij is om als de lichaam-denkgeest te verschijnen op om het even welke manier hij dat wenst, zolang als de lichaam-denkgeest duurt.

Of hij nu verschijnt met oranje-gele kledij of met de afgedragen kledij van een bedelaar, maakt totaal geen verschil. Een verlichte geest is een verlichte geest. Hij kan een sigaret roken. Hij kan wortelsap drinken. Dit wordt totaal irrelevant. En diegene die de sigaret rookt, kijkt naar diegene die wortelsap drinkt en glimlacht. En diegene die wortelsap drinkt, kijkt naar diegene die een sigaret rookt en glimlacht. En in die glimlach is er louter die Ene die die Ene aanschouwt.

Jij bent dus vrij om in vrede te zijn. Jij bent vrij om elk oordeel los te laten. Jij bent inderdaad vrij om jezelf de prachtige ervaring te schenken van die Ene te zijn die alle dingen toestaat. Jij bent die Ene die vrij is om de onschuld van elk ogenblik te omarmen. Jij bent die Ene die vrij is om een zonnebril nodig te hebben bij de opkomende zon. Jij bent die Ene die vrij is om *vrij* te zijn. En vrij zijn is authentiek zijn. En authentiek zijn is de Werkelijkheid *demonstreren* dat enkel God bestaat.

Er is alleen maar God. En hoewel het lijkt alsof jij informatie van buitenaf ontvangt, toch zeg ik jou dat jij enkel informatie hebt ontvangen van jouw Zelf - God. Alleen de Geest van God bestaat. En jij bent God die ervoor kiest om zich te herinneren dat hij God is.

Als jij terug zou keren en 'de Jeshua brieven' lezen, dan waren niet al deze communicaties in het perspectief van Jeshua ben Joseph. Er was ook directe communicatie vanuit de Geest van God die als een helder en duidelijk teken aan jou gegeven werd. Er werden zelfs in dat boek dingen gezegd die de Waarheid openbaarden dat er alleen maar God is. Als jij eraan voorbij gekeken hebt en het niet gezien hebt, dan was het omdat jij geloofde dat het nog steeds te beangstigend was om de Waarheid te kennen die jou vrij maakt. Jij had het nog nodig om te zien dat er een individu was die de ervaring had van zich te openen voor Jeshua ben Joseph en jij ontving informatie door middel van een kanaal. En toch zeg ik jou dat jij enkel informatie ontving van jouw Zelf - God.

Dit is waarom alle geven, ontvangen is. Dit is waarom verlies onmogelijk is en waarom de dood niet bestaat. En in deze realisatie is de laatste stap, zelfs voorbij 'het pad van Weten', het loslaten van de weerstand voor de schepping zelf, en het leren opdagen als God in een geïndividualiseerde vorm om plezier te hebben, om lief te hebben, om te scheppen en om uit te breiden.

Daarom, geliefde vrienden, zal onze Liefde inderdaad onophoudelijk zijn. Onze creativiteit zal eindeloos zijn. Want wij zijn die Ene die opdaagt als de schepping vanuit *vreugde voor de dans*. Er is niets anders dan dit. Er is niets onder of boven, niets achter of voor. Jij bent inderdaad die Ene, *nu*. En als jij op de sofa rust met jouw ogen gesloten, wie is er dan aan het rusten? Wie zijn ogen zijn gesloten?

In deze les heb ik jou de ware grondsteen geschonken, de meest fundamentele kern waarmee jij nu kunt gaan zitten - of dansen - als jij dat wenst. Jij kan het mee naar bed nemen. Jij kan er een kopje koffie bij drinken. Jij kan het proberen te begrijpen. Jij kan het analyseren en zeggen: "Wel, er moet hier een bepaalde boodschap zijn. Er moet

ergens een metafoor zijn.” Of jij kan gewoon stoppen met geïdentificeerd te zijn als een afzonderlijk zelf dat worstelt om de waarheid te kennen.

In ‘*Een Cursus in Wonderen*’ heb ik jou gezegd:

“Een heilige relatie is een relatie waarbij twee naar binnen hebben gekeken en geen tekort hebben gevonden en daardoor kiezen om zich te verbinden om te scheppen en elkaar gelukkig te maken.”

Wanneer er twee naar binnen hebben gekeken en geen tekort hebben gevonden dan hebben zij gezien dat er louter God is. Voor wie maakt het iets uit of deze lichaam-denkgeest nu naar daar gaat en de andere naar ergens anders? Het is allemaal hetzelfde. Waar heb jij zin om te spelen? Meer is het niet.

En wanneer jij jouw broeder of zuster ziet, zeg dan: “Ik beweeg van deze plaats naar die andere.” En de ontwaakte denkgeest zegt: “Oh, dit is een deel van mijn Zelf dat nu in Spanje wil wonen - en dat is prima.” Want de verlichte geest schenkt volmaakte vrijheid aan alle wezens omdat hij inziet dat de expressie van alle wezens de vrijheid is van zijn eigen Zelf, van de Ene Geest die God is en die opdaagt als dat wezen dat zijn lichaam-denkgeest nu liever naar Spanje brengt in plaats van in België te wonen.

Wanneer de geliefde om drie uur in de morgen wakker wordt en zegt: “Nu moet ik verhuizen naar een klooster en in de volmaakte stilte van de cel van een kluisenaar leven en ik zal jou nooit meer terugzien”, dan zal de totaal verlichte geest dit ontvangen en glimlachen. Want de verlichte geest weet dat de geliefde hem nooit echt kan verlaten omdat afscheiding niet werkelijk is. De verlichte geest laat daarom alle dingen toe, vertrouwt alle dingen, omarmt alle dingen en overstijgt alle dingen. Er is alleen maar God. En jij bent Dat. Jij bent zoals Ik Ben.

De enige vraag die nog rest is: *Met wie wil jij spelen?* Met wie wil jij spelen - met *kenners* van God of met kenners van angst? Ze zijn allemaal God. En toch ben jij binnen dat spel, binnen het schouwspel van de schepping vrij om te beslissen met wie jij zal spelen, met wie jij zal dansen, met wie jij zal scheppen en wat jij zal scheppen.

Wanneer iemand tot zichzelf ontwaakt als God dan krijgt hij meer en meer interesse om alleen nog bij anderen te zijn die gelijkgestemd zijn. Hij kan de staat van niet-verlicht zijn niet langer verdragen. Waarom? Omdat het niet zo leuk is. Het is niet zo liefdevol. En God is louter Liefde.

Daarom, geliefde vrienden, herbekijk heel goed wat er in deze les werd gedeeld. Wanneer jij hebt opgelet dan is er nogal een verschuiving opgetreden. Ik heb hier ‘uit de biecht geklapt’. Want Jeshua ben Joseph was maar een gedaante, een vermomming die ikzelf gekozen heb om mij aan jou voor te stellen, omdat jij dit gevraagd hebt.

Inderdaad, geliefde vrienden, wees altijd in vrede. Laat ons samen spelen als die ene Geest die de schepping zonder einde uitbreidt en die delen van ons Zelf uitnodigt om weer bij ons Zelf te komen. Alleen Liefde is werkelijk. Alleen Liefde bestaat. Alleen Liefde is Liefde waard. En God verlangt alleen datgene wat het goede, het heilige en het schone uitbreidt.

Vrede zij daarom inderdaad altijd met jou. Want waar zou ze in waarheid kunnen gaan?
Weet dat ik altijd bij jou ben. Amen.

34: *Jij bent hier om de Liefde van God uit te breiden in de schepping.*

Geliefde en heilige vrienden, ik, wij treden naar voor om opnieuw bij jou te verblijven omdat jij dat gevraagd hebt. Jij hebt gevraagd dat die Ene die wij Abba hebben genoemd, aan jou zou verschijnen als mij, Jeshua ben Joseph en als wij, die wij de 'lijn van volgelingen' zullen noemen en die dienen als een kanaal voor die wijsheid, voor die energie die in waarheid de Vader is.

De Vader *is* wat *jij bent*. Daarom heb *jij* gevraagd om geleid te worden in de herkenning dat alleen God bestaat, door een gebed aan mij te richten en aan de lijn van volgelingen en aan de Schepper, met de vraag om stapsgewijs aan jou te verschijnen. Dit gebeurt door alles geleidelijk aan te laten verschijnen zonder een toename van angst teweeg te brengen.

Maar in waarheid is jouw gebed het verlangen om te ontwaken uit de droom van het kleine zelf tot de werkelijkheid dat er *niets anders is dan* God en dat *jij Dat bent*. Daarom inderdaad, geliefde vrienden, net als die Ene die geschapen en geboren werd vanuit de Geest van Abba, zelfs zoals jij geschapen werd en nu de Liefde van God uitbreidt binnen het veld van de vorm, zo treed ik naar voor als jouw broeder en jouw vriend. Want het is alleen maar God die bestaat.

Ik zal altijd bij jou zijn, zelfs tot aan het einde van alle *werelden*. Dit betekent tot het einde van alle *illusies*. Vanaf dat ogenblik zal de schepping zichzelf uitbreiden in volmaakte helderheid, in volmaakte transparantie, omdat God louter God uitbreidt in het vreugdevolle, extatische gebeuren van de vormen van de schepping te worden, louter en alleen om God te vieren en te eren.

Het is onmogelijk om jouw lofprijzing aan de Schepper uit te breiden zonder jezelf *totaal* lief te hebben. Zonder de specifieke manifestatie *van God als jouzelf* te omarmen en lief te hebben, kan jij niet *ten volle* in de complete uitdrukking van de lofprijzing aan de Vader stappen. Daarom heb jij mij vaak horen zeggen dat de sluier die jou weg houdt van het Koninkrijk, het tekort aan Zelf-liefde is. Zelf-liefde is essentieel om naar het Koninkrijk terug te keren. Want Zelf-liefde is de liefde van de Schepper. Jij kan de Schepper niet liefhebben wanneer jij de schepping van de Schepper verwerpt.

Het is inderdaad zo, geliefde vrienden dat wij die tot jou willen komen, dat wij die tot jou zijn gekomen vanaf de dag, het uur en het ogenblik dat dit werk begon, dat wij al altijd een 'wij' zijn geweest en niet louter een 'ik' als Jeshua ben Joseph.

Want er zijn inderdaad velen onder ons verbonden in dat wat wij 'de lijn van volgelingen' noemen, die terug reikt tot ver in de geschiedenis van jouw tijd en die datgene geschapen heeft wat in jullie wetenschappelijke termen een resonantie van energie wordt genoemd, en die de Geest van God zelfs tot op heden verbindt doorheen vele episodes van tijd en doorheen vele individuele denkgeesten.

Het zijn inderdaad de volgelingen die de lijn van verlossing voortbrachten, hetgeen een hoogtepunt bereikte in mijn incarnatie als Jeshua ben Joseph. Het script was al duizenden jaren voorheen geschreven. De aaneenschakelingen van energie werden van generatie op generatie op generatie op generatie geschapen en bereikten hun hoogtepunt in mijn geboorte als een man die zich opende voor de Werkelijkheid van Abba, als de *enige* Werkelijkheid waar doorheen de Schepper de volmaakte Liefde van Zichzelf kon uitbreiden en zichtbaar maken voor Zijn kinderen die in of onder de ban zijn van illusie.

Dit werk is nog nooit opgehouden. En laat het inderdaad geweten zijn dat het werk dat via Shanti Christo wordt gedaan een uitbreiding is van en een samenwerking is met het geheel van die volgelingen, die lijn van licht, die zich vanuit de Geest van God uitbreidt in de vorm van de tijd met slechts één doel - om elk aspect van het Zoonschap te *ontwaken*. En wat kan het Zoonschap anders zijn dan de uitbreiding van God in de vorm, in datgene wat als een individu verschijnt - datgene wat kan scheppen, datgene wat in een heilige relatie kan treden, datgene wat de volheid van Abba kan herinneren, *terwijl* het een specifiek individu is binnen het veld van ruimte en tijd.

Het doel van de lijn van volgelingen is nog nooit veranderd. En het is inderdaad in kracht toegenomen door oefening en door toename in aantal. Stel jou dan een *veld van energie* voor die denkgeesten aantrekt die er langs stromen. Wanneer die denkgeesten beginnen resoneren met de boodschap of het woord van God zoals het via dit energieveld wordt uitgedrukt, dan komen die volgelingen in overeenstemming met dit energieveld zelf. Zoals één van ons ooit gezegd heeft en zoals het nog in de Bijbel geschreven staat:

Laat die Geest in jou zijn zoals hij aanwezig was in die ene die wij verkozen hebben onze Heer te noemen, die ene gekend als Jeshua ben Joseph of de Christus.

Wanneer Paul deze woorden schreef, dan verwees hij precies naar dit proces waarin jij die onder de ban van de afscheiding staat, deze ban loslaat en begint te resoneren met de Geest van Christus. En jij begint jouw plaats in te nemen binnen deze zich uitbreidende lijn van volgelingen - als een directe afgezant, als een rechtstreekse apostel van God.

Jij bent deel van iets buitengewoons - de ultieme transfiguratie.

Geliefde vrienden, begrijp daarom goed de rol die jij speelt, ongeacht de plaats waar jij verblijft op deze planeet. Jij kan op een boerderij wonen met heel weinig burens. Jij kan op een appartement wonen in Brussel. Maar waar jij je ook bevindt, het gaat bij jou om iets *buitengewoons*. Het gaat bij jou om het proces dat loopt vanaf het moment dat de kleine, dwaze gedachte van afscheiding gedroomd werd, het gaat bij jou om dit specifieke proces waarop de Schepper de illusie van afscheiding corrigeert.

Er verschijnt niets op jouw planeet dat daar niet over gaat. Het is ofwel een uitdrukking van de afscheiding of het is een uitbreiding van de correctie van de afscheiding. Er is alleen maar de Hemel of de *illusie* van de hel. Begrijp daarom goed dat jij een bijzonder wezen bent. Jij bent precies waar jij bent, jij krijgt van moment tot moment kansen om

de waarheid te zijn van wie jij bent en daardoor het Licht te zijn dat de wereld verlicht. Jij maakt deel uit van een oude lijn van volgelingen die teruggaat tot voor het begin van de schepping. Die lijn van Licht werd nooit verbroken en ging nooit verloren.

Ik, als Jeshua ben Joseph, ben louter het hoogtepunt van een uitdrukking van Dat, binnen het veld van ruimte en tijd. Vanaf dat ogenblik begon het zich naar buiten toe te verspreiden en in meer en meer denkkeesten door te dringen, terwijl het Zoonschap ontwaakt in de resonantie van een energieveld dat het Christus Bewustzijn is.

Jij bent in het proces van een ultieme transfiguratie. *Jij* maakt deel uit van de oude lijn volgelingen die slechts één doel hebben: de volledige transfiguratie van het menselijke bewustzijn om letterlijk het veld van het Christus Bewustzijn te zijn dat de schepping uitbreidt doorheen de fysieke dimensie.

Er liggen veel bijzondere dingen in het vooruitzicht voor de mensheid. Er liggen veel bijzondere dingen in het vooruitzicht voor jou. Hoe diep jij ook bent afgedaald in deze reis, hoeveel ervaringen van transfiguratie jij ook gekend hebt, wanneer het valse zelf wegsmelt en de werkelijkheid van Abba geboren wordt in de geest die door God geschapen werd, is er altijd meer. Er is *altijd* meer.

Want de Vader houdt nooit op met Zichzelf uit te breiden in de vormen van Zijn schepping - *nooit*. Datgene wat de ziel *is*, zelfs voorbij de tijdspanne van het lichaam, kan nooit sterven. En het zal nooit af zijn. Want de schepping is een oneindig proces van de uitbreiding van het goede, het heilige en het schone.

Begrijp dus goed dat jij geen ordinair persoon bent. Jij wandelt niet langer al slapend op deze planeet. Jij hebt misschien nog gedachten die zeggen: "Ik ben er nog niet. Ik vat 'het pad van Weten' nog niet helemaal. Het beneemt mij de adem wanneer ik hoor dat er alleen maar God is en dat ik Dat ben!" Laat het jou de adem benemen! Geniet van de ervaring en weet dat net *dit* het meest volmaakte feit *is* dat zich kan voordoen binnen het transfiguratieproces dat *jij* ondergaat.

Jij maakt deel uit van een heel oude familie.

Jij ligt al *in* de handen van Abba. Jij bent al omarmd en wordt ondersteund door vele wezens die in de niet-fysieke dimensie verblijven en die deel uitmaken van deze groeiende cirkel die wij de lijn van volgelingen noemen. Ons aantal is talrijk. Vele van onze namen zijn jou bekend. Wie zijn wij dan? Wel, jij kent mij. Jij kent de naam Saint Germain. Jij kent de naam Maria. Jij kent de naam Abraham en Mozes. En er zijn vele, vele anderen. Jij kent de namen van de profeten van de Thora.

De hele lijn van volgelingen drukte zichzelf uit doorheen de geboorte van wat de Joodse Natie werd genoemd, die de rode draad vormt voor het meesterschap, en dat een hoogtepunt bereikte in de geboorte van mij, Jeshua ben Joseph. Jij maakt deel uit van een *heel* oude familie. Jij komt helemaal in overeenstemming met dat veld van schitterend, stralend licht dat de zuiverheid van de Liefde van God is en via het bewustzijn in het veld van de materie, in de fysieke dimensie straalt.

Dit maakt jou niet ordinair, maar heel bijzonder. Want zonder fanfare en zonder extern ritueel, zaken die het hart en de denkgeest vaak in ban brengen - het ego houdt immers van rituelen - ben jij inderdaad doorheen vele initiaties gegaan. Op de dag en het uur dat jij jou voor het eerst voor mij openstelde door middel van dit pad, onderging jij een inwijding. Jij gaf jouw toestemming aan de Schepper om jouw wezen te transfigureren, zodat het een kanaal zou worden waar doorheen de Schepper Zichzelf kan uitbreiden.

En God is alleen maar Liefde. God is de wijsheid van het Christus Bewustzijn. God is het Zoonschap. Ik wil jou uitnodigen om op dit uur te *weten*, om totaal te accepteren, dat jij in *bijzonder gezelschap* bent.

Jij loopt niet langer slaapwandelen rond op deze planeet. Jij bent al voorbij illusies beginnen kijken om binnen te dringen in datgene waarvan jouw ogen normaal vertelden dat het niets anders is dan de vorm en de dans van materie en moleculen, van personages en ego's en lichamen. Jij bent de onzichtbare lijn beginnen zien, de onzichtbare dans die zich werkelijk afspeelt. Jij bent visioenen en dromen beginnen krijgen. Jij bent inspiratie beginnen voelen. Jij bent begonnen met leren vergeven, helen en Zelf-liefde.

De voltooiing van alle spirituele oefeningen.

Zelf-liefde is de *voltooiing* van alle spirituele oefeningen. Zelf-liefde is de definitieve, schitterende lichtstraal die het hart van de geïndividualiseerde lichtstraal die jij bent, verlicht. Zelf-liefde transfigureert de denkgeest, het emotionele lichaam en zelfs het fysieke lichaam in die mate dat het sterk straalt in elke cel van lichaam.

Het is inderdaad daarom, geliefde vrienden, dat wij, nu wij het laatste deel van 'de weg van Kennis' binnentreden, er in deze les toe komen om met jou te delen dat dit niet leidt tot een hoogtepunt of een einde, maar veeleer tot een *springplank* voor wat zal zijn.

In dit '*pad van Meesterschap*' hebben wij gezocht om jou te helpen jouw illusies te ontmantelen, om jouw hart en jouw denkgeest te verzachten en om meer en meer bereid te zijn om minder angstig te zijn. Door minder angstig te worden heb jij jou inderdaad meer en meer geopend voor de leiding van de Heilige Geest.

Elke keuze voor Liefde is het resultaat geweest van een transfiguratie die plaatsvond binnen de alchemie van jouw ziel. Jij bent een bijzonder wezen. Jij bent ingewijd in deze lijn van volgelingen, de heilige familie die toegewijd is aan de manifestatie en de vervulling van de verzoening, *het ontwaken van het Zoonschap als de Geest van Christus*.

Al wat jij in elke ogenblik doet wanneer jij jezelf aan Liefde toewijdt - of jij nu op de boerderij woont of op een appartement in Brussel - vergroot het energieveld dat geschapen werd en het zal op een bepaalde dag de balans doen overslaan en *alle* illusies van *alle* denkgeesten oplossen. Jouw leven is dus een leven ten dienste van het Zoonschap, ongeacht de levensvormen waarin jij jezelf terugvindt.

Jouw enige taak.

Jouw enige taak bestaat er dus in om elke dag te beslissen om jou opnieuw over te geven, om de verzoening te verlangen, om al jouw intenties op de verzoening te richten, om toe te staan dat de transfiguratie plaatsvindt, om jou over te geven aan de waarheid:

Abba, jij bent het enige wat bestaat.

Daarom heeft het zelfs geen zin om te zeggen: "Niet mijn wil, maar die van jou", want alleen die van jou is.

Hoe zullen wij deze ene dag doorbrengen?

Elke ervaring die jij meemaakt, is het herschudden van de kaarten terwijl jouw leven verandert, terwijl het naar buiten vloeit en terug naar binnen vloeit en wonderen beginnen gebeuren. Oude vrienden gaan weg, nieuwe vrienden komen. Dit alles is een proces waarbij *jouw specifieke uitdrukking van Abba* getransfigureerd wordt in de kracht van de zuiverheid van Christus.

De kracht van de lijn van volgelingen is voor jou beschikbaar.

Het tweede ding dat ik vandaag met jou wil delen is dat *de kracht van de lijn van volgelingen voor jou beschikbaar is*. Want vanaf het ogenblik dat jij besloot om deze lessen te lezen, ging jij doorheen een poort van inwijding. En de transfiguratie heeft zich vanaf dat ogenblik verder gezet in die mate dat jij bereid was om het *toe te staan*. In dat ogenblik heb jij jou aangesloten op het circuit van de lijn van volgelingen. Waar jij ook gaat, wij zijn bij jou.

Ik wil jou in deze les dus uitnodigen om te erkennen dat het niet alleen Jeshua ben Joseph is die de volheid van het Christus Bewustzijn gemanifesteerd heeft, maar een hemelse menigte. Van daaruit kwamen alle woorden binnen de Thora en zelfs het Nieuwe Testament, dat later werd overgenomen door iets dat 'het Christendom' wordt genoemd, waar ikzelf niet veel vanaf weet, gezien ik als man een Jood was. Maar voorbij dit alles, maak ik deel uit van deze lijn van Licht die zich uitdrukt doorheen de traditie van de Joodse familie. En dit alles was een volmaakt plan van God. Het is niet de enige lijn. Er zijn er nog andere - universele lijnen die het geheel van de menselijke ervaring omvatten. Alle zielen hebben hun lijn. Er zijn lijnen die hun uitdrukking vinden via India. Er zijn lijnen die worden uitgedrukt via Tibet. Er zijn lijnen die zich uitbreiden via Zuid-Amerika. En er zijn lijnen die zich via de indianen in Noord-Amerika hebben uitgebreid.

Al deze lijnen zijn als spaken die vertrekken vanuit het middelpunt van een wiel en die tot de verste uithoeken van de droom van afscheiding reiken om het Zoonschap aan te trekken en weer terug te roepen. Dus of iemand nu een Inca, een Maya, een Tibetaan, een Indiaan of een Jood is, of zelfs wanneer jij uit Brussel komt, jij begint deel uit te maken van Eén Geest die erkent dat de realiteit van het *onzichtbare*, het veld van het *zichtbare* doordringt.

Jij neemt inderdaad jouw plaats in aan de *rechterhand* van God. De term 'de rechterhand' is binnen jouw taal iemand die in lijn ligt met diegene die de leiding heeft en enkel handelt om de wil van de leider te vervullen. Het is een mooie term die uitdrukking geeft aan het juist gerichte denken.

Begrijp daarom goed, geliefde vrienden dat zelfs wanneer jij vijftientig jaar oud bent en in jouw makkelijke schommelstoel zit en gelooft dat jouw leven bijna ten einde is, dat het nooit kan eindigen. De lichaam-denkgeest zal in het stof van de aarde worden gestopt, maar jij bent tot een *snel spoor* toegetreden.

Jij bent inderdaad een *mysticus*. Jij gaat inderdaad doorheen een proces van transfiguratie en jij vergroot de kracht van deze lijn van volgelingen om de Hemel op Aarde te herstellen, om het Christus Bewustzijn opnieuw binnen het Zoonschap te vestigen. En zelfs wanneer het lichaam werd afgelegd, dan zal jij aan 'een nieuw kantoor' worden toegewezen, dat is alles.

Jij - *jij* die deze woorden leest - bent van *ongekend belang* in de uitdrukking van dit werk dat Shanti Christo wordt genoemd. Het is veel meer dan een organisatie en veel meer dan een heilig stuk land waar velen op een dag zullen naartoe komen en geheeld zullen zijn - hetgeen betekent dat zij het Christus Bewustzijn zullen binnentreden alleen maar door deze kracht binnen te gaan van de vortex van zuiverheid die daar gevestigd werd.

Jij bent al in dat proces. En wanneer deze zuiverheid in jou gevestigd is dan maak jij de schepping, de verruiming en de uitbreiding waar van deze vortex die al een heel lange tijd bestond op dat land. Het is een poort, een doorgang - er kunnen vele namen gebruikt worden - die de denkgeest optilt en naar andere dimensies transporteert. Het is transfigurerend alleen al door op dat land te verblijven.

Begrijp daarom goed hoe belangrijk jij bent. Velen onder jullie zullen vaststellen dat jullie veeleer een *ontvanger* zijn via deze organisatie. Maar terwijl jij ontvangt, geef jij en terwijl jij geeft, ontvang jij. Jij bent deel van de lijn van volgelingen - het energieveld dat een vortex creëert die de kracht heeft om alle illusies te overwinnen. Velen van jullie zien dit al gebeuren binnen jullie persoonlijke levens.

Wat er komen zal.

Jij bent letterlijk de getuige van de eerste effecten van wat er komen zal wanneer de dag verschijnt dat niemand nog de behoefte heeft om een woord te zeggen. Maar door het verenigen van de lijn van volgelingen zullen de individuen die zich aangetrokken voelen, helen - heel spontaan - en zij zullen onmiddellijk in de staat van verlichting vallen.

Jullie maken hier allemaal deel van uit. Dit is hoe bijzonder jij bent! En dit is de uitnodiging die wij naar jou toe uitbreiden. Denk dus niet dat datgene wat Shanti Christo wordt genoemd nog maar eens een andere wereldse organisatie is. De *diepste niveaus van transfiguratie* vinden al plaats via deze lijn van volgelingen, via deze rode draad of lichtstraal.

Omarm daarom datgene wat jij bent, eer datgene wat jij bent, breid datgene uit wat jij bent. *Ga en onderwijs alle naties.* Laat hen weten dat ik opnieuw gekomen *ben* en dat deze uitdrukking die Shanti Christo wordt genoemd, in toenemende mate een primair medium zal zijn via dewelke de lijn van volgelingen de vortex, de poort, de inwijding, de energie van transfiguratie creëert die de verlichting of verzoening van het Zoonschap zal versnellen.

Begrijp daarom goed dat wat in de toekomst zal komen, een groeiend lichaam is van diegenen die rijpen op het pad van het Christus Bewustzijn, die rijpen in de mate van hun toewijding, omdat zij zicht krijgen op de bijzondere rol die zij spelen binnen een veel groter plaatje dan dat van hun eigen persoonlijke leven.

De familie zal inderdaad groeien. En veel werd op zijn plaats gebracht om dit mogelijk te maken.

De lijn van volgelingen houdt nooit op met werken om het netwerk van Licht te vestigen dat de uitdrukking van dit Licht mogelijk maakt - en dat zichtbaar is via dit medium dat Shanti Christo wordt genoemd. Wij begrijpen goed dat wanneer jullie een persoonlijk leven leiden en schijnbaar vele, vele duizenden kilometers van elkaar verwijderd zijn met weinig driedimensioneel contact, het dan voor de denkkeest makkelijk is om jou in de ban de brengen van het idee dat er uiteindelijk niet zoveel gebeurt. En toch zeg ik jou: *het zal gebeuren met of zonder jou.*

De uitnodiging is dus om jouw rechtmatige plaats in te nemen en in de volle toewijding te stappen van deze *bijzondere uitdrukking* die uiteindelijk alle hoeken van de planeet zal raken. Dit was het doel sedert lange, lange, lange tijd. De geboorte van Shanti Christo is een volmaakte expressie van iets wat even belangrijk was - namelijk mijn geboorte, kruisiging en verrijzenis. Het maakt allemaal deel uit van hetzelfde script.

Iets in jou heeft jou tot mij aangetrokken. Iets in jou heeft jou tot de lijn van volgelingen aangetrokken. Iets in jou resoneerde met Shanti Christo. Want deze woorden dragen de vibratie van de roep, waarvan ik jou al in een ver verleden gezegd heb dat jij die op een dag zou 'horen' en zou 'opstaan uit de dood', om een Christelijke uitdrukking te gebruiken. Het ontwakken van de ziel, de roep terug naar huis, naar de familie, naar de lijn van volgelingen, naar het doel van de verzoening.

Jij bent gekomen met een missie.

Inderdaad, geliefde vrienden, jij kan niet langer een ordinaire dag hebben. Jij kan dus beter het feit aanvaarden dat jij met een missie gekomen bent. Jij bent de drager van Licht, de bringer van een nieuwe dag of een nieuwe dageraad. Jij bent datgene wat de Liefde van God uitbreidt in de schepping omdat jij bereid bent om toe te laten dat het Licht het mensdom transfigureert. Jouw menselijkheid is getransfigureerd wanneer jij jouw menselijkheid omarmt en het allemaal als heilig aanschouwt.

Want de ban van illusie is het geloof dat het leven als een lichaam-denkkeest een vergissing is en dat dit een beangstigende wereld is. Dat jij beperkt bent en klein en dat jij niets anders kan doen dan al jouw energie richten op de poging om te overleven. Dat jij niets anders kan doen dan jouw gevoelens blokkeren en doen alsof ze er niet zijn, in

de poging om de kracht van de Christus die jij bent, te ontkennen. Dit is de kracht om een wonder van Liefde, een wonder van herinnering en verzoening in elk moment te brengen.

Jij bent inderdaad op alle mogelijke manieren voor *eeuwig* vrij. De denkkeest die de Heilige Geest dient, is het Christus Bewustzijn, de Geest van Abba, het Zelf van jouw eigen ziel - ze zijn allemaal hetzelfde. En de denkkeest die de Heilige Geest dient, is inderdaad voor *eeuwig onbeperkt*. En dit Zelf maakt deel uit van een bijzondere familie, de lijn van volgelingen die inderdaad teruggetrokken kan worden tot in de Joodse traditie, de Joodse families en die zelfs nog verder teruggetrokken kan worden tot voor de geboorte van die lijn van volgelingen, die familie, die natie. Het kreeg vorm via Egypte en via Perzië. Het heeft zelfs wortels in het oude Indië. En ja, het heeft inderdaad wortels voorbij deze fysieke aarde.

Jij incarneert Christus in de wereld.

Jij bent dus niet alleen. En jij moet jouw rol nooit minimaliseren. Begrijp alsjeblieft goed dat het hoogtepunt van 'de weg van Kennis' het verlangen en de poging is om jou steeds dieper en dieper en dieper in het weten van de Waarheid van wie jij bent uit te nodigen, alsook in datgene wat jij hier te doen hebt, in het ontwaken als Christus.

En ja, wij weten dat de denkkeest zijn kritieke punten van angst bereikt en gedurende een week of een jaar of tien levens tot stilstand moet komen vooraleer hij bereid is om verder te stappen. En toch ben jij vrij om zelfs temidden van jouw grootste angsten "Ja!" te zeggen tegen de transfiguratie.

Want de duisternis heeft geen kracht over het licht. Het is altijd op dat punt waarop het gevoel van duisternis het sterkst is en het gevoel overheerst dat het licht in jou niet kan binnenkomen en dat jij onmogelijk ooit verlicht kan worden - het is precies in dat moment dat jij enkel het licht dient *uit* te *nodigen*. En het licht begint de duisternis te transformeren. Het is wanneer jij aan de grens van jouw duisternis bent dat de dageraad slechts een adem verwijderd is.

Wanneer jij *jouw* menselijkheid transfigureert, dan transfigureer jij het energieveld van het *mensdom*, simpel en klaar. Jij incarneert Christus in de wereld. Jij ontwaakt de doden en laat hen opstaan in het eeuwige Leven.

Neem dus jouw *rechtmatige* plaats in en stop met jouw licht te verbergen. Het is inderdaad tijd dat jij begint op te staan als diegene die toegewijd is aan de transfiguratie van het menselijke bewustzijn via de lijn van volgelingen van het Christus Bewustzijn, simpel en klaar.

Treed naar voren.

Jij bent bijzonder belangrijk. Jij moet beginnen met de denkkeest de discipline op te leggen van jezelf niet waar te nemen als een klein deeltje en van jezelf niet als afgescheiden van een ander waar te nemen. Begin daarom actie te ondernemen om

lijnen van communicatie te creëren, zelfs binnen dit driedimensionele veld. Het is tijd voor jullie om als individuen naar voor te treden in de geboorte van Shanti Christo, en niet langer te wachten op een handvol personen die een stapje voorop lijken te gaan. Jij bent die Ene - jij, diegene die deze woorden leest. Als jij maar naar voren treedt dan zal de hele *kracht* van de lijn van volgelingen jou ondersteunen.

De uitnodiging is dus inderdaad heel moedig. En de 'inzet' is altijd al hoog geweest. Het is de grote droom om de droom van afscheiding te transformeren in de droom van volmaakte herinnering. Jij bent niet klein. Jij bent niet alleen.

Velen onder jullie beginnen zich dieper bewust te zijn van het feit dat jij mij ook hoort. Laat dat proces verdergaan en zich verdiepen. Word een gelijkwaardig kanaal dat via jou de verzoening van het Bewustzijn van Christus uitbreidt, via datgene wat Shanti Christo wordt genoemd.

Opdat dit werk haar voltooiing binnen de snelst mogelijke tijd zou kennen, is het noodzakelijk dat de lijn van volgelingen jou - als deel van deze lijn - uitnodigt:

Waar kan jij met meer moed naar voren treden?

Waar kan jij de grens van jouw angst vinden en de steun van het licht aanroepen om er doorheen te bewegen?

Waar kan jij de kiezel in het meer gooien die via jou de trilling van deze lijn van volgelingen in de wereld straalt?

Want de wereld heeft geen macht over jou.

Ik hoop dat dit simpele delen jouw denkgeest een klein beetje door elkaar heeft geschud en tot een diepere stilte heeft gebracht; dat jouw denkgeest terug werd gebracht tot de werkelijkheid van wat jou op de eerste plaats tot deze trilling heeft aangetrokken. Want in dat ogenblik werd jouw hart open gegooid via een *poort van inwijding*. Het is jouw ziel die jou terug tot mij heeft aangetrokken, want jouw ziel heeft de Waarheid altijd gekend en zij heeft de roep beantwoord.

Maar het vraagt waakzaamheid en discipline om jou elke dag te herinneren en niet weer in slaap te vallen. Want de verleiding van de wereld is niets anders dan dit: het beginnen denken dat al diegenen die al slapend in de wereld wandelen, meer kennis hebben dan jou en denken dat dit slapen misschien 'de' manier is van zijn, gezien er zovelen in slaap zijn. *Dat is het niet!*

Want al diegenen die slapen, zullen in een oogwenk getransfigureerd worden. Diegenen die slapen roepen in hun sluimering om iemand die hen wakker port uit hun slaap, door de vibratie van Licht, hetgeen de aanwezigheid van God is, vorm te geven, te communiceren en te versnellen.

Jij hebt inderdaad gekozen om in deze dimensie te treden als deel van een heel groot werk dat *multidimensioneel* werkzaam is. Jij maakt inderdaad deel uit van een nogal grote familie.

Velen onder jullie zullen de mogelijkheid om met mij te communiceren blijven verdiepen. Eer elkaar en heb elkander lief. Erken dat jij niet gekomen bent om een

ordinair leven te leiden, maar om het grootste drama uit te spelen dat ooit op de menselijke Aarde plaatsvond. Dat is jouw rol, jouw functie, jouw doel en jouw leven.

Het was inderdaad een grote eer om door de keuze van mijn Vader die laserstraal van zuivering te ondergaan die de kruisiging en de verrijzenis wordt genoemd en die deel uitmaakt van een veel groter plaatje. Het was een grote eer om die Ene te zijn via wie jij jouw hart opende voor de Liefde van God. Het was een eer om te dienen als verlosser en Messias. Maar in waarheid, is dit het einde niet.

Want het einde kan enkel komen wanneer volmaakte gelijkheid in alle harten en denkgeesten gevestigd werd. Verenig jou dus met mij in dit grote werk. Verenig jou met mij - en stop jou niet verlegen weg voor datgene waartoe jouw hart jou roept. Integendeel, duik dieper!

Ik zal jou nooit verlaten en zal mijn hand nooit van dit werk afnemen totdat het inderdaad voltooid is. Ik hou altijd van jou. En ik werk samen met alle denkgeesten die geroepen zijn om te ontwaken. Ik ben alleen maar jouw broeder en jouw vriend, altijd toegewijd om datgene te openbaren wat mijn Vader via mij aan jou wil openbaren - op de juiste manier, op het juiste tijdstip.

Jij bent zoals ik ben. En samen transfigureren wij het mensdom. Ik was een prototype voor wat komen zal, een uitdrukking in tijd en ruimte voor wat jij bestemd bent te zijn. Toch is die bestemming niets anders dan de *herinnering* van wat jij al altijd geweest bent, voorbij de sluier van illusies.

Vrede is altijd met jou. Hoor de roep. Aanvaard de uitnodiging. En laat ons verdergaan in het grootste verhaal dat ooit verteld werd! Amen.

35: Leven als een soeverein Meester.

Geliefde en heilige vrienden, ik treed naar voor om bij jou te verblijven omdat ik van jou hou. Altijd en voor eeuwig zijn wij verenigd in de plaats van Liefde. Altijd en voor eeuwig zijn wij verenigd in de Werkelijkheid. Altijd en voor eeuwig ben ik niemand anders dan jouw broeder en jouw vriend.

In wat de lichaam-vrije staat wordt genoemd, heb jij vele broeders en zusters die jou kennen en liefhebben en die niet dichter bij jou komen dan de mate waarin jij bereid bent hen toe te laten. En dit toelaten is altijd het resultaat van jouw beslissing om jezelf *waardevol* te achten dat jij communicatie ontvangt die jou kan verlichten.

Jij bent inderdaad ten allen tijde totaal oppermachtig. Jij en jij alleen kan de gedachten, de geloofsovertuigingen en de waarnemingen creëren die jij wenst te ervaren. Deze zullen zich dan kristalliseren in de vormen van jouw ervaring, zelfs tot in de fysieke dimensie.

Herinner jou dus bij het einde van 'de weg van Kennis' dat jij nooit iets ziet dat buiten jou bestaat. Alles wat jij ziet, vindt zijn oorsprong binnen in jou, gezien het enige wat jij *kan* zien de manier is waarop *jij* gekozen hebt om de mysterieuze energie van de schepping te omhullen of te versieren.

Elk neutraal ogenblik, elk ogenblik van gebeuren is niets anders dan energie die jou op een zilveren dienblad gratis wordt aangeboden, zodat jij als bewustzijn voor de mogelijkheid kan kiezen om een ervaring te creëren, door deze energie die jou werd aangeboden te omhullen met de waarnemingen en de geloofsovertuigingen die jij voor jezelf gekozen hebt.

Jij heb mij al zo vaak horen zeggen dat enkel Liefde werkelijk is. Jij hebt mij al zo vaak horen zeggen dat het niet nodig is om naar Liefde op zoek te gaan. Maar het *is* wel noodzakelijk om op zoek te gaan naar datgene wat vals is.

Scheppen als een Meester.

In alle voorgaande lessen heb jij vele, vele instrumenten en veel diepgaand en grondig inzicht gekregen om jou bij te staan in de eenvoudige beslissing om totale verantwoordelijkheid te nemen voor elk moment van jouw ervaring. Want uiteindelijk kan ik jou niets anders geven. Ik kan jou niet bevrijden van wat jij nu lijkt waar te nemen als de last van het feit dat jij onophoudelijk scheidt - dat jij inderdaad een schepper bent.

Evenzo, wens ik jou niet te bevrijden van het ongelofelijke, glinsterende gewaarzijn en de verantwoordelijkheid - de vrijheid, het plezier van te weten dat jij als soeverein meester van jouw veld vrij bent om alles te scheppen wat jouw hart waarachtig verlangt.

Zoals ik al zo vaak met jou heb gedeeld, is het geheim dat jij eerst moet oefenen om het Koninkrijk te zoeken. Laat nooit een dag voorbijgaan waarbij jij niet mijmert over het grote mysterie van Gods aanwezigheid. Laat nooit een ochtend voorbijgaan waarbij het jou ontgaat om de dag op uitsluitend deze manier te beginnen:

Geef alle gedachten van wat jij weet en geloofd hebt over.
Rust in de dankbaarheid van die Ene die jou geboorte schonk.
Vraag dat er niets anders aan jou geopenbaard wordt dan grotere waarheid, grotere wijsheid, meer mogelijkheden om volmaakte Liefde, volmaakt vertrouwen en volmaakte vrede te kennen en uit te breiden.

Op 'het pad van Weten' komen we tot het grote hoogtepunt dat jij inderdaad bent zoals ik ben. Dat jij binnen elk ogenblik van de reis van jouw ziel letterlijk de werelden van jouw ervaring gecreëerd hebt, net zoals ik dat deed terwijl ik op jouw planeet rondwandelde en net zoals ik dat ook nu blijf doen.

Hoe is het dan mogelijk geworden dat deze vorm van communicatie plaatsvindt? Het is niet zo dat ik op een slimme manier een labyrint van deuren heb opgezet om jou tot dit onderricht toe te trekken, zodat ik mij met jou zou kunnen verbinden. Nee, ik bleef veeleer in mijn verlangen rusten om de verzoening uit te breiden.

Door dit verlangen te creëren, begon ik een trillingsveld te creëren dat voortvloeide vanuit mijn Geest doorheen de schepping. Die trilling alleen is niet voldoende. Maar waar het resoneerde met het diepste verlangen van mijn broeder om het Christus Bewustzijn te kennen, om een manier te vinden om dienstbaar te zijn, om inderdaad te helen en te ontwaken uit de laatste sporen van illusie, daar werd een verbinding gevormd. Het is als twee koorden die in het ronde dansen - waarbij hun dans veroorzaakt wordt door de energie die door hen heen beweegt, totdat hun energieën elkaar raken en de uiteinden van de koorden verbonden worden.

Dit proces heeft zich voorgedaan tussen mijn Geest en die van jou, anders zou jij dit boek nu niet aan het lezen zijn. Jij zou anders nog niet van Shanti Christo gehoord hebben. En jij zou nog niet van mij gehoord hebben. Erken dus *jouw eigen kracht*. Want jij hebt mij tot jou aangetrokken net zoals ik jou tot mij heb aangetrokken. Leer om in elk ogenblik van al jouw relaties, of het nu met mensen, plaatsen of dingen is, lang genoeg te pauzeren - het vraagt slechts enkele seconden - en binnen jezelf te zeggen:

Ik ben in dit ogenblik in deze relatie,
omdat ik ze naar mezelf heb toegeroepen.
er is dus iets in mij
dat volmaakt resoneert of trilt met de 'ander'.

En nogmaals, dit is waar ongeacht of het nu een persoon, een plaats of een ding is.

Ware verandering kan optreden, niet wanneer jij erkent dat jij de relatie waarin jij jou bevindt met een persoon, plaats of ding niet leuk vindt en daardoor stappen onderneemt om er onderuit te komen, maar veeleer wanneer jij erkent dat de relatie en alles wat erin voorkomt het resultaat moet zijn van iets binnen jouw eigen bewustzijn. Daarom is datgene wat jij in dat moment van de relatie niet leuk vindt, niets anders dan de bloesem van een potentieel zaadje of een trilling die jij hebt vastgehouden in de diepte van jouw eigen wezen.

Het is dan een eenvoudig gegeven om eerst het Koninkrijk te zoeken, om in dit simpele weten te rusten en zachtjes aan de Heilige Geest te vragen om jou te leren, om jou te tonen wat jij geloofde dat waar was en inderdaad vals is. Als jij dan inziet waarom jij dit geloof hebt vastgehouden en hoe het zich binnen jouw wereld van ervaring gemanifesteerd heeft, dan ben jij vrij om opnieuw te kiezen.

Het is precies op dit punt dat de denkgeest vaak angstig wordt en zegt: “Maar *dit* ken ik tenminste. En het ongekende ken ik niet.” Maar ik zeg jou dat er niets ongekend is. Er is *niets* ongekend voor jou. Want er *bestaat* niets totdat *jij* beslist ervoor te kiezen. Dat is de reden waarom verlangen de eerste sleutel tot het Koninkrijk is.

Vrijheid kan alleen maar komen in de denkgeest die totale verantwoordelijkheid neemt voor de schepping van zijn ervaring. Zodat hij in elk moment erkent dat de gedachten, de waarnemingen en de gevoelens die doorheen het emotionele lichaam razen, enkel verschijnen binnen het onafhankelijke domein van het wezen van zijn ziel. Nogmaals, ze hebben *geen oorzaak* behalve in het zaad van de gedachten, het zaad van de waarnemingen die die denkgeest of die ziel gekozen heeft om waarde te schenken.

Het leven biedt jou dus jouw uitweg. Wanneer de zaken niet lijken te werken en jouw vrede ontbreekt, dan is dit in feite een signaal dat er een geloof of een waarneming is waaraan jij vasthoudt en dat niet werkt. Jij bent vrij om het te onderzoeken, te bevragen en daarna te veranderen.

Ik heb jou vaak aangeraden dat jij niets kan overstijgen wat jij niet eerst omarmd hebt. Kijk daarom goed naar jouw creaties en zegen ze. Wanneer het jouw auto is die in panne is gevallen op de snelweg, waarvan de wielen zijn afgevallen, waarvan de motor is stil gevallen of waarvan de deuren zijn afgebroken, zegen die dan. Want het is deze context van ervaring die jou meeneemt in jouw komende dagen.

Er is geen enkel ogenblik, *er is geen enkel ogenblik* waarin jij faalde. Als een oppermachtig meester, de letterlijke belichaming van de Geest van God, heb jij jouw vrijheid gebruikt om ervaring te scheppen. Omarm het. Rust in dankbaarheid daarvoor. Maak het jou helemaal eigen. En vraag dan eenvoudig:

Wens ik dit verder te zetten of zou ik graag met een nieuw avontuur beginnen?

Jij zal voor eeuwig nieuwe avonturen creëren. Want er is geen ogenblik dat de schepping stopt. *Geest* of *ziel* is de *werveling*, het *voertuig* via dewelke de schepping zichzelf uitbreidt vanuit het veld van oneindige mogelijkheden tot in de realisatie van veelvuldige bijzonderheden.

Geliefde vrienden, jij bent inderdaad zoals ik ben. Ik geniet van mijn veld. Ik ben onbegrensd door ruimte en tijd en heb niet langer behoefte aan de unieke vormen van ervaring die zich kunnen voordoen via de kristallisatie van wat jij het lichaam noemt - en dat jij verkeerdelijk *jezelf* noemt.

Jij bent zeer zeker aan het spelen in het Koninkrijk, zoals een kind dat speelt in een zandbak. En elk gebeuren dat opkomt, hoeft niet geoordeeld te worden. Ik heb zo vaak met jou gedeeld dat het de egoïstische denkgeest is die vergelijkt en verschillen maakt. Vergelijk en contrasteer jouw ervaring daarom *nooit* met die van een ander persoon. Die van jou is uniek.

En zelfs wanneer de wereld verkondigt dat jouw ervaring niet zo waardevol is, omdat die van jou slechts twintigduizend euro waard is en die van iemand anders vierhonderd miljoen euro, en dat die ander daarom iets gemanifesteerd heeft dat krachtiger is, dan is dit simpelweg niet waar. Want manifestatie is eenvoudigweg de uitdrukking van datgene waarop de denkgeest zich geconcentreerd heeft.

De *ware* kracht is het pure mysterie dat om het even wat gemanifesteerd kan worden. En jij bent vrij om steeds opnieuw te kiezen.

Ontwikkel daarom voor al jouw ervaringen de houding van een kind. Leer om erover te mijmeren, om jou erover te verwonderen, om ernaar te kijken zoals een vader naar een kind kijkt en zoals jouw Vader naar jou kijkt:

Ziedaar, ik heb alle dingen geschapen en het is goed!

In het scheppingsverhaal dat in jouw Bijbel wordt verteld, staat geschreven dat God zoiets gezegd heeft. Want God keek naar alles wat Zij geschapen had en zei: "Ziedaar, het is heel goed!"

Jij bent de vader van al jouw creaties. Jij bent de vader van jouw gedachten, jouw gedragspatronen en jouw keuzes. Kijk naar al die dingen en zeg: "Ziedaar, het is heel goed." Want goedheid brengt goedheid voort. Oordeel brengt oordeel voort. Er kan immers niets gemaakt worden dat niet gelijk is aan zichzelf. Een eikel kan geen vis produceren. Een man en een vrouw kunnen geen eikel produceren. De gedachten die jij er over jezelf op nahoudt, zullen zichzelf reproduceren. Wanneer jij naar alles kijkt als goed, dan zal deze beslissing goedheid voortbrengen.

Telkens wanneer jij gekozen hebt om een negatieve gedachte over jezelf of om het even wie vast te houden, dan heb jij de inconsistentie binnen jouw denkgeest veilig gesteld die de kracht verstoort van jouw mogelijkheden om steeds meer te scheppen als een levend belichaamd meester. Dit kan enkel gebeuren omdat jij diep binnen jouw denkgeest een geloof hebt vastgehouden dat zegt: "Wat ik ook doe, het zal nooit werken." Er is dus een *tegenstrijdig* geloof. Een geloof in goedheid en een geloof in het kwade creëert een conflict die de ziel verstrikt.

Waarnemen zoals een Meester.

Het is daarom zo, geliefde vrienden dat wanneer jij de studie van 'het pad van Weten' zal voltooien, jij het volgende moet weten: *zoals jij denkt, zo zal jij zijn*. Hoe jij denkt, hoe jij verkiest om waar te nemen en te geloven, zal bepalen wat jij in de wereld ziet. En wat jij gelooft dat jij waarneemt, zal bepalen hoe jij jou gedraagt. Het zal bepalen welke vrienden jij erop nahoudt, welk soort carrière jij maakt, waar jij woont en hoe jij jou voelt.

Met andere woorden, wanneer jij de gedachte erop nahoudt dat jij het universum niet kan vertrouwen om jou te ondersteunen, dan zal jij uitkijken op een wereld die vanzelfsprekend lijkt te tonen dat dergelijke gedachte waar is. Jij zal van daaruit gedragspatronen creëren om jezelf af te schermen en jij zal de wereld niet laten weten

wat jij wenst. En dan zal jij jou natuurlijk afvragen waarom het leven op dezelfde manier lijkt verder te gaan.

Leer jezelf dus altijd af te vragen, niet binnen de wereld, maar binnen jezelf:

Wanneer ik deze ervaring heb,
wat moet ik dan geloofd hebben
dat waar is over mezelf en over deze wereld?

De waarheid zal via gebed en ware eerlijkheid tot jou komen. Wanneer jij het ontdekt, dan zal jij het weten. Gebruik dan de oppermachtige kracht van vrije keuze die jou werd gegeven en die de Waarheid van het Koninkrijk is, om anders te kiezen.

Een meester kan niet *beschuldigen*. En een meester kan hemzelf of haarzelf nooit zien als een slachtoffer. Toch komt meesterschap niet via speciale spirituele krachten. Het komt enkel via een eenvoudige en vrije keuze. Herinner jou dat ik voorheen heb gezegd dat jij onophoudelijk jouw ervaring creëert. Jij bent vrij om in dit ogenblik en elk ogenblik eenvoudigweg te zeggen:

Ik denk dat ik het perspectief van een meester zal aannemen -
beschuldigen heeft geen zin, mij een slachtoffer voelen heeft geen zin.
Wat ik ervaar is volledig van mij.
Ik moet het daarom gewenst hebben.

Wees voorzichtig dat jij datgene wat verschijnt niet veroordeelt. Want dat is de fout waar veel mensen in trappen door te zeggen: "Waarom heb ik dit naar mij toegeroepen? Dit is een vreselijke ervaring. Waarom, oh waarom heb ik dat toch gewild?" Dit alles is oordeel en geen dankbaarheid.

Ik leerde bij de kruisiging dat ik liefde kon voelen en dankbaarheid ervaren voor mijn vervolgers. Ik kon dankbaarheid voelen voor de hele context van ervaring die *ik gekozen had om naar mezelf toe te roepen*, om zo te ontdekken dat er geen omstandigheden zijn die krachtig genoeg zijn om mij te weerhouden om Liefde te kiezen.

Kan er uiteindelijk een krachtiger ervaring zijn om naar jezelf toe te roepen? Niet de kruisiging met de nagels in jouw polsen, maar veeleer de kracht van te zien dat jij in elk ogenblik van geboorte en van dood, van alles wat komt en gaat, door niets wordt weerhouden van de diepe vrede en vreugde om Liefde te kiezen. Want Liefde wordt niet geconditioneerd door de voorwaarden van de wereld. Hoe zou het ook kunnen, wanneer de wereld niet bestaat? Alleen jij bestaat, als veld van gewaarszijn dat de keuze maakt om waarneming en geloof te creëren.

Geliefde vrienden, de wereld *is* niet werkelijk. Uiteindelijk is het lichaam niet werkelijk, tenminste zoals jij het waarneemt. Want het lichaam kan jou op geen enkele manier beperken. Jij reikt zo ver voorbij het lichaam dat het onvoorstelbaar en totaal ongelofelijk lijkt.

Jij bent inderdaad de gedachte van Liefde in vorm. Maar die vorm is niet het lichaam. Het is veeleer de gedachte of de werkelijkheid die Christus is. Christus is de essentie van jouw hogere Zelf. Christus is de waarheid van wie jij bent. De rol van het lichaam kan niets anders zijn dan te zegenen, te troosten en Liefde uit te breiden.

Twee geliefden vinden vervulling in hun samenzijn op het fysieke vlak wanneer elk van hen genoeg vindt in louter zegenen, troosten en uitbreiden van Liefde. Elk van hen leert om dat verlangen van de ander te ontvangen als een daad van liefde voor hem. De ene zegt: "Oh, laat mij jouw schouders masseren." En de ander antwoordt: "Dat is goed!" Want relatie *is* het middel van jouw verlossing. En een heilige relatie is altijd een eenvoudige, vreugdevolle dans van twee wezens die werkelijk erkennen dat enkel Liefde werkelijk is en dat zij niets anders verlangen.

Jij bent inderdaad de autonome meester van jouw veld. Jij kan op geen enkel ogenblik falen. Om het even welke vorm van ervaring die zich voor jou ontvouwt, is louter de vrucht van de zaden van gedachten die jij binnen jouw denkgeest geplant hebt. Kijk dus naar de uitkomst om de gedachten te ontdekken. Zeg op de eerste plaats: "Wat een flinke meid (wat een flinke jongen) ben ik. Dit was een rijke ervaring." En vraag dan alleen: "Ik ben benieuwd welke ervaring ik nu het meeste wens?" Want wees maar zeker, jij *zal* het ervaren.

Jij kan ofwel heerschappij over jouw leven opeisen en de bewuste regisseur van jouw levenservaring worden, ofwel kan jij er afstand van doen ten gunste van iemand anders, zoals jouw regering, jouw werkgever of wat jij ook maar wenst. Jij bent totaal vrij om dit te doen zolang jij het maar opeist als een onafhankelijke daad, zoals: "Ik ben twee uur op deze autosnelweg aan het rijden naar een werk dat ik niet graag doe om dan nog eens twee uur terug naar huis te rijden en het is vanuit de soevereiniteit van mijn totale meesterschap dat ik de keuze maak om dit doen." Want dat is de enige reden waarom jij jou op gelijk wel tijdstip op om het even welke plaats kan bevinden.

Als een soeverein meester ben jij vrij om mij te volgen. Jij bent vrij om enkel jouw liefdevolle gedachten te kiezen. Jij bent vrij om jou enkel jouw liefdevolle gedachten te herinneren. Jij bent vrij om gelijk wat er verschijnt en dat niet aan liefde beantwoordt, te omarmen en eenvoudigweg te aanvaarden dat het oud zaad is dat gekookt wordt, en dat jij vrij bent om *het* met liefde te omarmen.

Dit is de reden waarom geen enkel gevoel veroordeeld of vermeden moet worden. Gevoelens van wanhoop of gevoelens van verdriet zijn louter een restant van een voorbijge gedenkte. In het omarmen van deze gevoelens, heb jij al voor Liefde gekozen. En alleen Liefde heelt alle dingen.

Denk hier eens over na. Als een oppermachtig meester kies jij, zonder jouw vinger in de lucht te steken, om binnen jouw ervaringsveld een vorm van communicatie op te roepen met een oude vriend Jeshua ben Joseph. Vanuit het veld van jouw onafhankelijke domein als levend meester heb jij gekozen om '*het pad van Meesterschap*' naar jou toe te roepen, jij hebt gekozen om datgene wat Shanti Christo noemt in jouw domein te brengen. Daar moet een reden voor zijn. Daar moet een verlangen voor zijn. Is dat niet het verlangen om nog dieper te ontdekken of er iets is dat jou hindert om grotere vreugde, grotere wijsheid en een groter Christus bewustzijn te ervaren?

Inderdaad, geliefde vrienden, een meester houdt nooit op met hemzelf of haarzelf te laten groeien. Een meester is nooit af. Denk maar niet dat jij aan het einde van een bepaalde vorm van ervaring kan komen, zoals de dood van de lichaam-denkgheest en daardoor plotseling aan een bepaalde eindstreep arriveert. Want er bestaat niet zoiets als een eindstreep. Er zijn enkel velden waarbinnen jij kan groeien en waarin de

schepping inderdaad meer gezegend is dan in jouw fysieke domein. Maar de schepping gaat voort. Jouw verantwoordelijkheid en jouw soevereiniteit en jouw heerschappij gaan verder.

Want hoe verder jij beweegt in God, hoe groter jouw verantwoordelijkheid, omdat jij met grotere kracht te maken krijgt. De nood aan waakzaamheid en discipline verdwijnt niet. Het *neemt toe*, maar een meester verwelkomt het. Want daarmee kunnen nog grotere scheppingen doorheen zijn heilige denkgeest stromen. Wist jij dat het mogelijk is om een totaal zonnestelsel te baren via één enkele gedachte?

Nu, als jij ooit een heel lekkere chocolade cake gebakken hebt, dan weet jij een beetje wat het betekent om te creëren. Als jij ooit een gedicht geschreven hebt, als jij ooit een kind hebt gebaard, als jij ooit een zaadje hebt geplant en gekeken hebt hoe het groeide, dan ken jij en begrijp jij de grote voldoening van het scheppen. Stel jou voor dat jij door louter een gedachte in jouw denkgeest vast te houden, de feitelijke geboorte van een volledig zonnestelsel ervaart. Dat is inderdaad een groot genoeg.

Stel je de geboorte voor van datgene wat ‘*Een Cursus in Wonderen*’ wordt genoemd, door louter de gedachte van de volledige vorm vast te houden en daarna toe te staan dat die golf opkomt en zich verbindt met een andere denkgeest die zich net in het fysieke domein bevindt en al het werk doet. Dat is de kracht die voor jou beschikbaar is.

Al jouw creaties zegenen.

Wanneer jij kiest om jezelf te omarmen als een meester, wanneer jij kiest om naar ieder moment van jouw ervaring te kijken als iets dat jij volledig zelf geschapen hebt en dat wacht op *jouw zegen*, dan zal jij inzien dat er kracht en vrijheid schuilt in de keuze om *al* jouw creaties met dankbaarheid te zegenen.

Om dan te zeggen: "Dit was zo fantastisch. Het zou geweldig zijn wanneer er nu nog iets leukers gebeurt! Het was fijn om met die geliefde samen te zijn, maar hij is helaas recent overleden, dus denk ik dat ik mij zal openen voor nog iets mooiers."

Het is dit soort houding die het Koninkrijk uitbreidt, het domein van jouw bewustzijn, tot op de dag dat het fysieke universum jou niet langer kan vasthouden. En jij zal ver buiten de grenzen van het lichaam stralen.

Dit is al gebeurd. Sommige denkgeesten hadden hun lichaam overtroffen nog voordat het lichaam klaar was om te sterven. Ze losten simpelweg op in het licht en dat was het einde van het lichaam. Maar het is niet noodzakelijk om dit zo te doen.

Want de ervaring die binnen jouw wereld ‘de dood’ wordt genoemd, is *niets anders dan nog een ervaring*. Als jij jouw bewustzijn erbij brengt, dan zal jij ontdekken dat het moment dat jij ‘de dood’ noemt, eerder verrukkelijk is. Wanneer jouw aandacht zich wegtrekt uit het lichaam dan ben jij getuige van het happen van de longen, het vocht dat zich ophoopt en jij zal het zonder interesse bekijken. Want jij bent al aan het trillen in een energie van zaligheid die de essentie *is* van jouw ziel. De dood is dan simpelweg - niets.

Autonoom Meesterschap opeisen.

Geliefde vrienden, op het hoogtepunt van 'de weg van Kennis' vraag ik jou dus als jouw gelijke en als jouw broer en jouw eeuwige vriend om in dit uur *totaal soeverein meesterschap* op te eisen over jouw domein.

Ontdek wat nog niet werd omarmd en toegeëigend. Want deze zaken zijn, in jouw psychologische taal uitgedrukt, 'disassociaties'. Die zaken die nog niet door jou omarmd werden, houden jou *gevangen*.

Er is een poort naar volmaakte vrijheid. Er is een poort die leidt naar datgene dat er als het onbekende uitziet, behalve dan dat er niet zoiets bestaat als het onbekende. Want niets bestaat totdat jij het naar jou toegeroepen hebt.

Laat het hoogtepunt binnen deze studie van 'het pad van Weten' dan zijn, dat wanneer jij deze les beëindigt en het boek dichtslaat, dat dit de *laatste daad* is die jij doet met een denkkeest die zegt: "Ik probeer er nog steeds te komen. Ik ben nog steeds een slachtoffer van de wereld die ik zie." Laat deze houdingen totaal voorbij zijn wanneer jij deze les beëindigt. Het vraagt niets anders dan de bereidheid om in elk moment te zeggen:

Dit moet datgene zijn dat ik naar mezelf heb toegeroepen.
Wens ik dit nog verder te zetten of wil ik iets anders kiezen?

De wereld die jij gemaakt hebt, is niets anders dan een illusie. Niets van wat werd opgebouwd, moet zo blijven *tenzij jij dat verlangt*. Wanneer jij de structuren van jouw leven verderzet - carrière, relatie of wat dan ook - erken dan dat jij dit doet vanuit het pure genot van deze ervaring te willen.

Maar wanneer jij daar de voorkeur aan geeft dan kan jij het ook laten afbrokkelen en opnieuw beginnen. Jij bent vrij om jouw bankrekening op te ruimen, om jouw materiële bezittingen weg te geven, om jouw huis te schenken aan iemand anders, om jouw autosleutels aan iemand te geven en te beginnen wandelen op straat met niets anders dan wat kleren op jouw rug. Jij bent totaal vrij om dat te doen. En vanuit de kracht van jouw verlangen zal jij die situaties naar jou toetrekken die in een slaappleats, het voedsel om te eten, nieuwe ervaringen en nieuwe vrienden voorzien.

Op geen enkel ogenblik kan *wie dan ook* een slachtoffer zijn. Maar op elk ogenblik is het bewustzijn ook vrij om zichzelf waar te nemen als een slachtoffer. Dit is louter de keuze om een bepaalde vorm van ervaring te creëren. Wij kunnen met jou delen dat slachtofferschap één van de 'poedelprijzen' is die alomtegenwoordig verkozen wordt door de mensheid - het spel van slachtofferschap. En velen zijn toegewijd om te zien hoe goed zij dit spel kunnen spelen. Men zou kunnen zeggen dat het spel van slachtofferschap feitelijk elke denkkeest binnen het menselijke domein heeft aangetast.

Jij bent geen slachtoffer. En wanneer jouw dokter jou morgen vertelt: "Jij hebt kanker en hebt nog vijftien dagen te leven. Ik wou dat jij vroeger was langsgekomen dan had ik jou nog vijfenveertig dagen kunnen geven." Zeg dan eenvoudigweg tot jezelf: "Oh, wat een rijke ervaring kan dit zijn. Ik heb vijftien dagen om mij in de dood van het lichaam te begeven, in totaal bewustzijn, totale vergeving en volmaakte vrede. Wow, wat een bijzondere kans heb ik tot mij toegeroepen!" Want kanker is geen mislukking.

Inderdaad, wij aanschouwen in veel van jouw zogenaamde New-age bewegingen dat er veel oordeel is, heel *veel oordeel* en veel afschuw voor alles wat niet lijkt op het manifesteren van welvaart, het hebben van goed gevormde heupen en een veelvoud aan liefdevolle vrienden. Dit is een heel naïeve houding.

Maar voorbij alle maatstaven is de soevereiniteit van de ziel kostbaar. Waar jij ook bent, terwijl jij deze woorden leest, jij leeft nu het oppermachtige meesterschap. Jij bent vrij om op het even welk ogenblik opnieuw te beginnen. Jij bent vrij om opnieuw te creëren wanneer jij dat maar wenst. Maar begrijp goed dat de ervaring die jij nu hebt, wanneer deze werd omarmd, geliefd en totaal aanvaard als voortkomend uit niets anders dan jouw eigen bewustzijn, wanneer jij jou daarin verheugt, dan ben jij vrij. Jij bent vrij! En jij hebt de wezens die door de mensheid als succesvol worden bestempeld al ver en lang overstegen.

Bezwijk dus niet voor de flikkerende lichtjes van de wereld, het klatergoud in de boom. Want het enige wat telt is dit:

Ben ik in vrede? Breng ik Liefde in elk moment?
 Aanvaard ik met grote humor dat alles wat ik ervaren heb,
 mijn eigen ontwerp is, een interessant spel,
 en misschien een grap die ik voor mezelf heb uitgespeeld?

Kijk naar de wereld en zeg:

Er is hier niets dat ik nodig heb.
 Maar ik kies ervoor om hier te zijn, om te zien wie ik kan liefhebben, hoe ik kan liefhebben en welke vreugde ik kan creëren.

Vrede is altijd het doel van de spirituele reis - die vrede die alle verstand te boven gaat. Want als jij goed geluisterd hebt naar wat ik in deze les met jou heb gedeeld dan lijkt vijftiennegentig procent van wat ik zeg loutere wartaal voor de wereld die zegt: "Ik kan niet op deze manier bestaan!" Het zet de wereld op haar kop, het keert haar binnenste buiten en maakt haar waardeloos. Maar het maakt *jou* waardevol. Het plaatst jou aan de rechterhand van God. Daarvoor werd jij geboren. Dit is waar jij verblijft. Want Liefde wacht op jouw welkom.

Dus begroet ik jou inderdaad, geliefde vrienden, als mijn gelijke. Ik begroet jou als een oppermachtig meester, een medeschepper, een volmaakt heilige uitdrukking van creativiteit die onophoudelijk de wereld scheidt die jij wenst te ervaren. Ik klaag nooit over de pijn die jij ervaart. Ik voel nooit medelijden met jouw lijden. Uit liefde voor de waarheid van jouw wezen, wacht ik louter en bied jou bijstand wanneer jij bereid bent om te groeien, te helen, te vergeven, uit te breiden en jouw wezen te verlichten.

Grote vrijheid kan tot jou komen wanneer jij te midden van iets waarvan jij voelt dat het een groot lijden is, kiest om te lachen en te zeggen: "Bekijk dat nu eens! Wat een geweldig script heb ik hier geschreven. Ik zou een Oscar moeten winnen. Wie had dit beter gekund dan ik?" En wees maar zeker dat jij spreekt met iemand die ervaring heeft in het schrijven van eerder interessante scripts van pijn en lijden.

Geliefde vrienden, kijk *liefdevol* naar de wereld die jij gecreëerd hebt. Kijk *nu* met volmaakte vergeving naar de eenvoud van jouw fysieke domein. Want het leven van de lichaam-denkgheest verschijnt en verdwijnt in een aantal luttele kosmische seconden.

Jij kunt jou verheugen in de zintuigelijke ervaring van de wrede schoonheid van de tijd, zonder ooit te denken dat het anders zou moeten zijn. Het is louter een schaduw. Het is alleen maar een vermomming die jij over een mysterieuze energie hebt gelegd. Want jij schonk inderdaad zelf geboorte aan het fysieke domein. Jij kan dus maar evengoed ontspannen en ervan genieten.

Jou gedragen als een Meester.

Leef en gedraag jou in elk van jouw dagen zoals een meester leeft en zich gedraagt. Op het ogenblik dat jij 's morgens vroeg beseft dat jij wakker bent binnen jouw fysieke domein, kies dan voor Liefde. Kies om de lichaam-denkgeest te ontspannen in een staat van diep gebed en breng dank uit aan jouw Schepper. Hou het ganse domein van jouw ervaring vast binnen jouw geestesoog - jouw relaties, jouw carrières, jouw fysieke objecten - en zeg: "Oh, dat is toch allemaal heel leuk geweest!" En stel jezelf eenvoudigweg de vraag:

Ik vraag me af of er iets is dat ik vandaag graag zou laten bewegen en veranderen, zodat ik meer vreugde, diepere vrede, meer heldere wijsheid en meer liefdevolle relaties kan ervaren?

Wanneer er iets in de denkgeest opkomt, beschuldig en oordeel het dan niet. Maar begin eenvoudigweg te mijmeren over hoe jij het graag zou veranderd zien. Hou dat als een verlangen vast in de diepte van jouw bewustzijn. Wanneer de energie van dit verlangen zich in de loop van de dag begint op te bouwen, spreek het dan simpelweg uit, schrijf het op, maak er een beeld van en hou het verlangen vast in jouw hart. En jij zal het inderdaad tot stand brengen. Want zie, manifestaties verschijnen *onmiddellijk* in het veld van de denkgeest die niet langer in conflict is door tegenstrijdige gedachten.

Dus wanneer jij de indruk hebt dat iets zich heel langzaam manifesteert dan kan dit op de eerste plaats zijn omdat dit een deel is van jouw script. Het is de reis die jij onderneemt. Een wandeling van het ene dorp naar het volgende is een veel rijkere ervaring dan het nemen van een taxi.

Maar het kan ook zijn dat jij tegenstrijdige geloofsovertuigingen hebt binnen jouw denkgeest en dus ook in de cellen van jouw lichaam, die niet in lijn zijn met wat jij verlangt. Een menselijke denkgeest zal bijvoorbeeld vaak zeggen: "Ik verlang een volmaakt liefdevolle relatie." Maar heel diep in de stilte van de denkgeest zit er nog de gedachte: "Maar ik verdien het niet, ik ben niet liefdevol."

Wanneer die gedachte onderdrukt werd en afgescheiden, dan zal zij jou lijden en conflict scheppen of de kracht van jou wegnemen om jouw verlangen te creëren en naar jou toe te halen. Wanneer jij dus iets verlangt, kijk dan goed en met heel subtiele waakzaamheid welke *tegenstrijdige gedachten* er in de denkgeest verschijnen.

Volg die tegenstrijdige gedachten zodat ze kristalhelder worden. Jij kan misschien ontdekken waar ze ooit begonnen zijn. Voel de gevoelens die mogelijks daarmee verbonden zijn en keer dan terug naar wat jij verlangt, totdat jij voelt dat jouw hele wezen in volmaakte lijn ligt met jouw verlangen.

Want dan begin jij jezelf om te vormen tot een resonerend station waarnaar alle dingen worden toegehaald die behulpzaam zijn om jouw externe wereld die zich in het fysieke domein manifesteert, in lijn te brengen, zodat het verlangen dat jij gecreëerd hebt tot uitdrukking wordt gebracht.

Bijvoorbeeld, iemand die na twintig of dertig jaar een levensstijl van financiële onafhankelijkheid gecreëerd heeft, heeft vanuit een bepaald standpunt beschouwd heel veel bereikt, maar vanuit een ander standpunt bekeken, was het een heel lange en trage weg om dat te bereiken.

Iedereen is vrij om te creëren wat hij of zij verlangt. Iedereen is vrij om dit te doen omdat zij dit nu doen. Kijk dus goed naar het gevoel en de gedachte die nu doorheen jouw wezen stromen. Kijk goed naar de fysieke omgeving waarin jij jou bevindt. Kijk goed naar de objecten waarmee jij jezelf hebt omringd en zeg dan eenvoudig:

Al deze dingen demonstreren voor mij wat ik verkoos te verlangen.
En het is heel goed!

Deze verklaring is de poort naar de uitbreiding van jouw meesterschap. Want het is waar dat wanneer een meester ontwaakt en ziet wat hij al die tijd al gedaan heeft, dan is het de meest natuurlijke zaak van de wereld om grotere vreugde te scheppen.

Dienstbaarheid is de grootste bron van vreugde.

Het hoogste niveau van vreugde is het manifesteren van dienstbaarheid aan de verzoening. Dat is de reden waarom iemand misschien zijn job in een bedrijf zal opgeven en begint met video's te maken die helpen om een goede boodschap in de wereld te brengen. Dat is de reden waarom iemand stopt met werken in het kantoor van een dokter en boodschapper voor Jeshua wordt. Dat is de reden waarom iemand zijn professionele carrière laat vallen en een predikant wordt. Omdat iets binnen hun ziel heeft gezegd:

Allemaal goed, maar nu heb ik genoeg van deze ervaring. Ik wil meer vreugde. En het pad naar grotere vreugde bestaat uit het mijzelf verbinden met denkkeesten die contexten weten te creëren en uitbreiden waarbinnen andere denkkeesten kunnen ontwaken.

Dit is de reden waarom velen onder jullie zich aangetrokken voelden tot Shanti Christo, om jou te verenigen met anderen, om jouw gouden munten te gebruiken, om jouw stem te gebruiken, om jouw lippen te gebruiken, om jouw handen te gebruiken, om jouw voeten te gebruiken om deel te nemen aan het scheppen van contexten waarbinnen de verzoening kan optreden.

Dienstbaarheid is de natuurlijke stroom die vloeit vanuit een hart dat gevuld is met dankbaarheid en genade. Meesters zijn nooit bezig met strijden om te overleven in iets wat zij niet leuk vinden. Zij zouden nog liever op de hoek van een straat zitten en voorbijgangers een muntstuk vragen om een kopje koffie te kopen. Terwijl zij ondertussen te benomen zijn met glimlachen, zwaaien en het zegenen van iedereen die voorbij komt, want zij verkiezen om lief te hebben boven er goed uit te zien in de

wereld. Een meester heeft geen andere keuze dan dienstbaar zijn - maar niet het dienstbaar zijn als taak, maar vanuit pure vreugde. Want de grootste vreugde is het uitbreiden van het goede, het heilige en het schone.

Dus wanneer jij kiest om actief deel te nemen aan het dienstbaar zijn voor de verzoening, dan zal jij inderdaad ontdekken dat jij gesteund wordt. En alle gebeurtenissen die zich voordoen zijn louter kansen om jouw vermogen tot wijsheid, vrede en Liefde te verdiepen - om binnen jezelf een kanaal te creëren voor de uitbreiding van een grotere Liefde in de wereld - niet omdat jij dat *moet*, maar omdat jij *gekozen* hebt om dienstbaar te zijn. En jij hebt gekozen om dienstbaar te zijn omdat dit de grootste bron van vreugde is.

Wanneer jij dan nog weerstand voelt voor dienstbaarheid dan moet er ergens nog een zaadje van een gedachte zijn die in strijd is met het verlangen om dienstbaar te zijn. Want eens jij meesterschap hebt bereikt dan is er niets anders te doen dan dienstbaar zijn.

Daarom komen we nu inderdaad, geliefde vrienden, heel zachtjes en bij wijze van samenvatting tot het hoogtepunt van 'het pad van Weten'. De waarheid is dat jij al altijd een meester bent geweest. Jij kan niet anders dan een meester zijn, want jij creëert onophoudelijk jouw ervaring. En jij bent nu vrij om *anders* te creëren. Hoe doe jij dat? Sta niet op uit jouw stoel om rond te rennen. Waarom zou jij nu niet beslissen om geluk te ervaren, om vrede te ervaren en het weten te ervaren dat jij een meester bent.

Hoe doe jij dat? Door het te *kiezen*. Beslis nu voor de komende dertig seconden om gelukkig te zijn. En kies dan nog eens dertig seconden om in vrede te zijn en dan nog eens dertig seconden om rustig en eenvoudig rond te kijken en te zeggen:

Ziedaar, ik ben inderdaad de meester van mijn domein.
En het is allemaal heel, heel goed geweest.

Bedank de stoel waarin jij nu zit omdat hij in jouw domein gekomen is. Bedank de vaas met bloemen op jouw tafel. Bedank de elektriciteitsrekening die via mail binnenkomt. Bedank alle dingen als zegeningen op jouw pad.

Want wanneer jij dit niet kan doen, krimpt jouw energie in om datgene uit te breiden en te creëren waarvan jij geniet. *Geloven* dat jij op om het even welk ogenblik een tekort hebt, is een tekort *creëren* in jouw komende dagen. Kies er daarom voor, om nu volmaakte overvloed en vreugde te *voelen*. En *gedraag* jou daarna als iemand die weet dat hij in overvloed leeft.

Ik hou van jou. Jij houdt van mij. Deze communicatie zal nooit ophouden. Waarom? Omdat ik geen intentie heb om mij terug de trekken uit de uitbreiding van het Christus Bewustzijn naar iedereen die het ontvangen wil. Wij zijn inderdaad verenigd in een plaats van volmaakte Liefde.

De schepping is niets anders dan een onschuldig spel dat vanuit de pure vreugde van het scheppen gespeeld wordt. Word dus opnieuw als een klein kind, want elke meester is een klein kind dat geniet van het grote mysterie en van de schijnbare verrassingen om de kracht te ontdekken die doorheen hem kan bewegen.

Beweeg altijd in de richting van datgene waarvan jij geniet. Volg altijd jouw hart.

Volg niet het reactieve ego dat zegt: "Oh, nee. Ik wil daar niet gaan omdat het niet comfortabel voelt." Er is niets dat oncomfortabel is. Het is niets anders dan een nieuwe mogelijkheid om een ervaring te hebben die jouw vermogen om lief te hebben uitbreidt. Hoe kan ik dit zeggen? Probeer de kruisiging. Het was helemaal niet oncomfortabel nadat ik het omarmd had.

Dit is de reden trouwens - en sommigen onder jullie hebben dit ook gedaan - waarom mensen op vuur kunnen lopen zonder hun voeten te verbranden. Waarom? Omdat zij ervoor kiezen dit te doen en ervoor kiezen een goede ervaring te hebben. En alles in hen is vrij van conflict voor minstens de minuut die nodig is om de vuurloop te doen. En daardoor krijgen ze een voorproefje van datgene wat altijd mogelijk is.

Gebruik dus jouw tijd om de tuin van een genezen denkkeest te cultiveren. Geloof nooit dat jij de kracht niet bezit om de energie die jij binnen jouw emotionele lichaam voelt of de gedachten die jij binnen jouw denkkeest vasthoudt, te veranderen. *Jij bent vrij om geboorte te schenken aan om het even wat jij zo vurig verlangt.* En niets kan jou als een beperking dienen.

Jij bent vrij. Jij bent thuis. Jij bent zoals ik ben.

Vrede zij dan altijd met jou mijn dierbare, dierbare vrienden. Amen.